

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P.D. Lvdovici Gomes, Episcopi Sarnensis, sacri Palatii
Auditoris, Commentarii in iudiciales regulas Cancellariae**

Gómez, Luis

Lvgdvni, 1557

Index Eorvm, Qvae hoc opere concluduntur. Quò autem, expeditior esset
omnium inuentio, quasque gnômas elementis distinximus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63697)

INDEX EORVM, QVAE HOC OPERE

concluduntur. Quod autem expeditior esset omnium inuentio,
quasque gnōmas elementis doctrinā inuenit.

ACTIO de sui natu- Acta omnia retrofacta per iudi-
ra separationem de- cē quādo oppositū est de regu-
notat. 109. F. la, nullius sunt mōmēti. 178. A
Abbatia in generali cō Acta omnia iudicij ob non ser-
cessione, & ad referuata, & uatam formā corruunt. 325. F
deuoluta, an comprehendan- Actio omnis Christi debet esse
tur. 88. C. nostra instructio. 68. A
Abbatissa in administratione ab- Actio non nascitur ex prima sen-
bati aequiparatur. 74. E. tentia, sed ex secūda. 169. A
Abbreuiatio periculosa euitan- Actio cōpetens spoliato est per-
da est. 273. C. sonalis, & non transit in sub-
Abbreuiatio nominis impetran- rogatū, qui nec laesus, nec spo-
tis magis tolerabilis videtur, liatus fuit. 355
in quā rei. ibid. Actionem qui habet, utiq; rem
Absens infra duas dietas cense- habere videtur. 491. B
tur esse in curia, & habetur Actiones quae dant ius prosequē-
pro praesente. 224. C. D. di, per triginta annos durant.
Absens: reputatur pro mortuo. 286. A.
226. C. Actionem iudicati recidi posse,
Absentia modici temporis mul- quia lata sententia res litigio-
rum de priuilegiis demit. ibid. sa non dicitur, quomodo in-
Absolutio à iuramento, ad effe- relligi debeat. ibid. F
ctum agendi & excipiendi pro Actiones personales, quae alijs
illo, qui fuerat enormissimē non sunt transitoriae, si fuerit
laesus, parte tamen citata, an super illis lis induceta, transeūt
tollat ius quaesitum. 59. A. ad successores. 365. E
Acceptare pluries, an quis pos- Actor producēs bullā suam post
sit. 94. D. & 489. C. terminū ad articulādum, & nō
Acceptatio non est actus répo- appareat de die expeditionis,
ralis quādo efficaciter fit. 43. A. an in dubiō praesumeretur expe-
Accessoriū nullo annullato prin- dita ante terminum. 161. D
cipali corrui. 102. C. Actor an literas ante terminum
Accidētia multū cōferunt ad co- expedire possit. 163. A
gnoscendū, quod quid est. 8. A. Actor reum possessorem per
Acta per extinctionem litis an- replicationem datam contra
nullantur. 49. D. titulum triennalis possessio-

- ris molestare dicitur. 374. C. D. Actus agentium non operatur
 Actor agens cōtra triennalē pos- ultra intentionem agētis. 188.
 nunquid ex trienio deducere & in 14. q. reg. de public. re-
 possit tēpus impedimenti bel- sign. 486. C.
 lorum, infra quod non potuit Actus nullus quādo operari po-
 possessorem triennalē ad iu- test. 290. E.
 diciū euocari facere. 439. D. Actus confirmatus in generali re-
 Actus extinctiuus eodē modo, uocatione non venit. 323. C.
 iudicatur, atq; inductiuus. 49. C. Actus reciproci, videlicet, facio
 Actus quādo se potest habere ut facias, vel do ut facias, si-
 ad fauorem, & odium, fauora- moniam inducunt. 359. B.
 bilis iudicatur. 91. E. Actus duo quādo reperiuntur
 Actu principali annullato, annul- facti eodem tempore in du-
 lantur omnes clausulæ cōtra- bio vter illorum præsumat
 ra in eo. 106. F. factus prius. 161. F.
 Actus actiuorum debent cade- Actus quādo reputatur perpe-
 re in subiecto bene disposito- tuus. 475. E.
 to. 117. C. Aduersarij nomen vnde denomi-
 Actus in dubio an pereat, an ve- nationem capiat. 186. A.
 rò valeat. 147. B. Aduersarius quis dici potest, etiā
 Actus in dubio præsumi debet post sententiam quæ transiit
 expeditus legitimo tēpore ad in rem iudicatam, non tamen
 effugiendā contumaciā. 161. F. collitigans. 186. F.
 Actus vt valeat multa cōtra stri- Aedere de nouo aliud est, aliud
 ctam interpretationem iuris verò antiquo iuri inniti. 375. A.
 recepta sunt. 163. C. Aegritudines peracutæ, licet nō
 Actum nihil dicitur cum aliquid trāseant quartum diem, pesti-
 superest ad agendum. 184. F. lentia tamen diuagari potest
 Actus q̄s præcedere dicitur quā- per 40. dies. 278. C.
 do sumus in dubio. 196. C. Aegritudines peracutæ, licet ho-
 Actus naturalis non accidenta- minem in 14. die extinguant,
 lis attendi debet. 201. C. hoc tamen de iure non pro-
 Actum facere, vel facienti con- cedit. 78. C.
 sentire paria esse quomodo Aequitas nemini inferēs præiu-
 procedat. 210. F. diciū, ita militat in gratis im-
 Actus iudicialis nullus concer- petratilite pendente, quā
 nens ius ipsius beneficij non ante vel post litem. 36. C.
 interrumpit pacificam posses- Aequiuocatio nominis impetra-
 sionē si facti molestia non in- tis nō vitiat rescriptum. 275. B.
 terueniat. 287. D. Afficere magis videntur ea, quæ
 spec

- specialiter disponuntur, quàm
 ea quæ generali decreto sunt
 dicta. 427
 Affectum semel, semper manet
 affectum. 310. C
 Agere non potest ille cōtra quē
 sententia in rem iudicatam
 transacta lata fuit. 421.
 Albinus à Catone, & Albutius
 prætor à Scauola reprehensū,
 quia proprio idiomate non
 utebantur. 114. C
 Alchimenis Atheniēsis, & Agora
 tici de signo Veneris faciendo
 certamen, & victoria. ibid. F
 Alexādro Regi, ideo milites ad-
 uersabātur, quæ peregrino habi-
 tu & loquela uti voluit. 115. B
 Alexander imperator quare di-
 gnitates, & magistratus vende-
 re abhorruit. 360. A
 Alia dictio, terminum generis ad-
 expressa restringit. 333
 Allegare eos qui plura scripse-
 runt, sufficit. 271
 Allegatio Lapi. 89. in quibus lo-
 cum habeat. 372
 Altare, capella, & oratorium, ap-
 pellatione beneficij quando
 veniant. 97. D
 Altari qui seruit, debet de altari
 viuere. 214
 Ambitio repellit à beneficio.
 191. F
 Ambitiosus non adeo præsumi-
 tur quis, ut in tempore nō ve-
 rissimi impetret. 192. F
 Animarum salutem cōcernentia
 fauorabilia dicuntur. 117. B
 Animæ fauor quo pacto consi-
 derari debeat. 118. B
 Animarum salus in quo confi-
 stat. 122. A
 Animarum de præiudicio, vbi agi-
 tur qualitas personæ nihil ope-
 ratur. 124. F
 Animorū diuersitas ex diuersita-
 te linguæ, sicut ex dissimilitudi-
 ne corporum inducitur. 115. A
 Annalis possessio in quibus lo-
 cis sit fauorabilis, & in quibus
 non. 234. B
 Annalis possessio ut quis habeat-
 tur, quid probare debeat. 246
 Annalis possessor renuntiās alte-
 ri beneficiū, & post renuntia-
 tionē in eius possessione per
 annū pacificè remansit, vtrum
 de ista regula cōtra impetran-
 tem excipere possit. 302. A
 Annalem possessionem mei ad-
 uersarij, an liceat mihi impe-
 tranti allegare, ad excludendū
 ius tertij de quo excipit con-
 tra me dictus aduersarius me-
 possessor annalis, attēto, quod
 prius impugnaueram eius pos-
 sessionem annalem sub præ-
 textu simoniæ. 305. F
 Annalia ad agendum esse perpe-
 tua ad excipiendum, quando
 non procedat. 307. B
 Annatæ ad quid introductæ
 sint. 452. A
 Annullatio impetrationis pro-
 pria pœna non videtur. 280. F
 Annus ad soluendum in vendi-
 tione rei datus, an à tempore
 contractus, an verò traditio-
 nis currere debeat. 314. A

- Annus ad determinandum causam per impetrantem contra possessorem annalem, an currat impetranti à die impetrationis, an commissionis vel citationis executæ. 314. D
- Annus possessionis; de quo in c. ad apostolicam. in pen. col. de reg. de continuo, & non inter pollato intelligi debet. 319. B
- Annus possess. de quo loquitur regula de annali, nunquid debeat esse continuus, an sufficiat esse interpollatus. 321. B
- Annus integer non interpollatus requiritur quo ad hoc ut aliquis in pœnam incidat. ibid. D
- Annus de quo in regula de annali, an currat impetranti, qui ignorabat aliquem esse annalem possessorem. 327. F
- Annus à quo die currat, ubi lex non notat culpam. ibid.
- Antea verbum, initium litis concernit. 327. C
- Apostoli quare variis linguis loquebantur, ita ut quilibet eos lingua sua intelligeret. 114. D
- Appellatio à sententia Cardinalis, neque iustè, neque iniustè prolata non admittitur. 160. B
- Appellari ab interlocutoria sententia quare prohibitum est. 238. A
- Appellans qui habet annum ad prosequendum appellationem si infra annum committat causam super attentatis, an currat sibi tempus. 257. C
- Appellati diligentia prodest appellanti. 311. E
- Appellatiōis desertio facte, quod perinde sit, ac si nunquam fuisset appellatum. 434. D
- Appellatio extraiudicialis quid sit. ibid. F
- Appellatio extraiudicialis, licet deuoluat causam ad curiā, non tamen nocet possessori in possessione sua. ibid. D
- Appellatio extraiudicialis in causa beneficii ad quid interpōnitur. 435. C
- Appellatio extraiudicialis habet vim veræ citationis. 436. B
- Appellatus potest agere cōtra appellantem, & prosequi causam per audientiam contradictarum non obstante desertione sine noua citatione. 437. A
- Appellans quando potest appellationi renuntiare, & quando non. 437. C
- Arbitri ad instar iudicum sunt. 142. D
- Archidiaconatus maiores, & præstantiores sunt monasteriis. 253. C
- Argentum purum putum, vulgus de copella appellat. 462. B
- Arguitur de regulis Cancellariæ sicut de lege. 13. A
- Argumentū de personis ad tempus vel ad res valet. 262. B. & 487. A
- Argumentari ex identitate rationis in exorbitantibus licitum est. 408. A
- Arrendamenta nō pbant dominū, neq; possessionē. 466. A
- Attentare an quis dicatur possessionem

- leſionem ſine præambula in-
 timatione executorialium ca-
 piens. 179. C
 Attentata poſt deſertionem, an
 poſſint reuocari per appellan-
 tem. 435. D
 Auditor contradictarum, qui cæ-
 teros auditores precedebat,
 poſt aſſumptionem Vicecan-
 cellarij in cardinalem ab alijs
 auditoribus precedebatur. 4. B
 Reliquum verò de auditoribus
 vide in verbo, Rota.
 Auditorum Rotæ numerum Six-
 tus I. I. I. omnium primus, ad
 duodecim reſtrinxit. 4. D
 Auditorum Rotæ genera, olim
 duo erant, videlicet, primi gra-
 dus, & ſecundi gradus. ibid. E
 Auditorum iudex olim Camera-
 rius erat. 4. F
 Auditores ante Sixtum, nec reci-
 piebantur, nec examinabantur
 coram Vicecancellario. 4. E
 Auditores Rotæ tempore Sixti
 non informabantur verbo, ſed
 in ſcriptis ſicut hodie. 5. A
 Auditor datus ſup cauſa appella-
 tionis & deſertionis ſi reperiat
 bene iudicatam, & malè ap-
 pellatum, poteſt pronuntiare
 bene proceſſum & malè ap-
 pellatum. 437. A
 Auditor in cauſa appellationis
 abſque alia noua commiſſio-
 ne poteſt de deſertione agno-
 ſcere. 437. C
 Auditoribus à die præſentatio-
 nis earundem datur iurifdi-
 ctio. 158. A
 Auditor quando remittit cauſam
 ad Cancellariam, quare dicitur
 eam remittere ad conſiſtorium
 papæ, non autem ad vicecan-
 cellariam. 6. F
 Auditores hodie à tempore Cle-
 men. VII. non ſedent in Pala-
 tio, pro tribunali, niſi bis in
 hebdomada, cum tamen antea
 ter ſedere ſolebant. 5. B
 Auditores eo, quòd iurifdictio-
 nem ordinariã in cognoscendo
 habere cenſentur, quando poſ-
 ſunt procedere in cauſa. 158. B
 Auditores habere totam Roma-
 nam curiã pro territorio quo-
 modo procedat. ibid. C
 Auditor cauſam proponens quã-
 do ſolet verum ſuum profer-
 re. 349. E
 Auditores Rotæ olim in cauſa
 difficili, & dubia non ſolum
 Cardi. ſed etiam Abbreviato-
 res, & Doct. extra curiam con-
 ſulere ſolebant. ibid. F
 Auditores Baſtardi eſſe non poſ-
 ſunt. 332. C
 Auguſta gaudet priuilegio Au-
 guſti. 18. C
 Auguſta ſub generali vinculo le-
 gum comprehenditur. ibid. D
 Auguſta licet vna caro ſit cum Im-
 peratore, nihilominus legibus
 Imperialibus aſtringitur, quin-
 imò ipſe idem princeps ligatur
 ratione ipſius legis. 212. A
 Auguſtus ſolus inter Imperatores
 pane primario, ſive ſiligineo
 abſtinuit, & pane vulgari uſus
 eſt. 216. F

- Auri bonitas à Iulio Cæsare vsq; ad Vespasianum tantum duravit. 462. A
- Aurum obrizum quod dicatur. ibid. D
- Aurum Vngaricū pretiosius cæteris æstimatur, quod d. 23. characteres non transcendit. ibid.
- Auri copia maior, quàm aliorum metallorum è terra foditur. 465. B
- B**Artoli ingenium illustravit procedere per contraria. 8. B
- Bellum in dubio semper præsumitur iniustum. 139. A
- Beneficij appellatione nõ comprehenditur dignitas. 21. E
- Beneficium non dicitur reservatum per solam electionem, etiam si electus moriatur in curia. 32. E
- Beneficium impetrans debet facere mentionem de gratia expectatiua. 40. D
- Beneficia æquiparantur vltimis voluntatibus. ibid. F
- Beneficium vacans nunquid debeat nominato à rege ante reuocationem, an verò oratori. 64. D
- Beneficia exempta non comprehenduntur sub tex. simpliciter de beneficiis loquenti. 73. B
- Beneficiū an dicatur vacare per obitum, aut per resignationem, si renuntians in actu præstandi cõsensum vulneratur & moritur. 85. D
- Beneficia commendata non cõferuntur, neq; vacare dicuntur. 88. A & 474. E
- Beneficiū regulare habens in cõmendam cogi nõ potest religionem profiteri, ad quam titularis compelleretur. 87. C
- Beneficium vnitum, an comprehendatur sub regula de infirm. resign. 89. D
- Beneficium vnitum non dicitur amplius beneficium sicut ante vnionem. ibid. E
- Beneficia iuris patronatus sub nominationibus regum, neq; sub quacunq; gratia, etiam amplissima cadunt. 93. C
- Beneficium ad hoc, vt dicatur vacare in curia, quid requiritur. 92. C
- Beneficium, an vacare dicatur per obitum illius, qui solā supplicationem habebat. 94. D & 231. F
- Beneficia patrimonialia, præstimonialia, & hospitalia, an sint realiter, & verè beneficia. 96. B & 343. B
- Beneficium verè vacare dicitur per resignationem factam infra viginti dies, licet fictè vacet per obitum. 102. D
- Beneficium quando de iure vacare dicitur. 103. B
- Beneficia semel reservata, licet cesset causa reservans, nihilominus durant reservata. 104. A
- Beneficium quando dicitur reservatum. 105. C
- Beneficium per resignationem factam

- factam in curia dicitur ibi ca-
care. 106. D
- Beneficium curatum in quo con-
sistat. 125. F
- Beneficium curatum quando di-
catur quis habere. 127. B
- Beneficium viuētis, aliquem im-
petrasse probetur, an suffi-
ciat supplicatio, quam fecit.
132. F
- Beneficium si eadem die, qua
quis moritur, impetratur an
presumetur impetratum eo vi-
uente, an mortuo. 133. D
- Beneficij impensi commemora-
tio immemorem & penē in-
gratum animum recipiētis ar-
guit. 159. A
- Beneficia reorum possessorum
ne fiant litigiosa salutare reme-
dium. 161. C
- Beneficium c. Odoardus non da-
tur condemnato per tres sen-
tentias. 171. F
- Beneficium quomodo efficiatur
litigiosum. 177. D
- Beneficium esse litigiosum aliud
est, aliud verò non esse paci-
ficum. 178. D
- Beneficium vt vacet per alicu-
ius priuationem quid requiri-
tur. 181. A
- Beneficium vacans per obitum
vnius ex colligantibus vtrum
possit ante mensē regulæ
acceptari per expectantes.
198. C
- Beneficia litigiosa acceptari pos-
se, limitatur tripliciter. ibi-
dem. F
- Beneficiorum dulcedo præstat
studium corrumpendi testes.
195. D
- Beneficium vacans per renuntia-
tionem familiaris cardinalis in
manibus papæ, an comprehen-
datur sub regula. 200. D
- Beneficium per obitum familia-
ris vacans, non dicitur vacare,
sed cessare. 203. A
- Beneficium iurispatronatus laico-
rum potest per papam liberè
conferti sine derogatione quā-
do est litigiosum, & eodem
modo beneficium familiaris
cardinalis. 207. D
- Beneficia familiarium ante fami-
liaritatem acquisita nunquid
sint reseruata. 228. A
- Beneficium, an dicatur illius, qui
ius habet, an illius qui de facto
possidet. 230. F
- Beneficia electiua, vt sunt mona-
stera monialium communiter
impetrantibus concedi non so-
lent. 252. C
- Beneficium electiuum, & si semel
impetretur non desinit esse ele-
ctiuum. ibid. D
- Beneficij verbum quando maio-
ra beneficia comprehendit, &
quando non. ibid.
- Beneficia electiua non solum ap-
pellatione beneficiorum, sed
etiam inferiorum dignitatum
non comprehenduntur. 252. B
- Beneficium largo modo sumptū
comprehendit curata. 261. B
- Beneficia qualificata nunquam
comprehenduntur sub disposi-

- tione de beneficiis simpliciter
 loquente. ibidem. C
 Beneficii verbum prolatum à le-
 ge etiam in materia odiosa
 comprehendit curata & digni-
 tates. 262. C
 Beneficia ecclesiastica, quæ di-
 cantur. 262. E
 Beneficium reservatum detinens,
 nunquid exceptione regulæ
 de annali possit uti. 263. F
 Beneficium possidens per annum
 pacificè, ut vnitum nunquid
 possit uti exceptione regulæ
 contra impetrantē dictū bene-
 ficium vnitum tāquā de per-
 se, & in titulum. 265. B
 Beneficium vacans ex persona al-
 terius, quā possessoris anna-
 lis si impetretur, an habeat lo-
 cum regulæ. 276. A
 Beneficium certo modo vacare
 aliud est, aliud verò, quòd va-
 care speretur. 282. C
 Beneficia non debent esse in pen-
 denti. 283. C
 Beneficium non desinit esse li-
 tigiosum, licet quis absoluat-
 ur ab observatione iudicij.
 287. C
 Beneficium dicitur, quia bona fa-
 cit. 293. A
 Beneficium quodlibet ecclesia-
 sticum est in potentia habendi
 redditus. 293. F
 Beneficiatum tempore commis-
 sionis fuisse canonicum suffi-
 cit, licet postea desinat esse.
 294. C
 Beneficium cap. Odoardus. licet
 paupertate oppressis conce-
 datur, secus tamen est in de-
 bitore pensionis. 300. A
 Beneficia, ut ecclesiastica di-
 cantur, quatuor requiruntur.
 334. C
 Beneficia dupliciter commen-
 dantur. 475. A
 Beneficium per commendā per-
 petuam vacare desinit. 342. C
 Beneficij nomen & effectus per
 vnionem extinguitur, & sup-
 primitur. 344. A
 Beneficium semel cum vno liti-
 giosum etiam quo ad omnes
 efficitur litigiosum. 379. E
 Beneficium aliud impetrare non
 debet, qui ex vno necessaria
 habet. 453. E
 Beneficium reservatum vacans
 in curia, licet aliquis possideat,
 si possessor postea prouisus à
 papa fuerit, & ille deinde per
 triennium pacificè possideat,
 poterit defendi regulæ de triē-
 nali. 409. A
 Beneficia reservata per extrauag.
 ad regimen. & aliās vacantia
 extra duas dietas, poterunt
 per ordinarios post mensem
 conferri. 410. B
 Beneficia in quibus papa propter
 bonum pacis & concordie de
 consensu duorum ad resigna-
 tionem alterius pensionem
 constituit, an possint per alium
 præterquam per papam oc-
 currente vacatione conferri.
 ibidem. C
 Beneficium sine redditibus non
 dicitur

- dicitur beneficium, sicut corpus sine anima non dicitur homo. 292.D & 293.A
 Benef. plenum quando dicitur. 489.F
 Benivolentia principis magna est quando subditum suum agnoscit, & nominat proprio nomine. 275.B
 Bibliothecarius quis dicitur. 3.B
 Bis terque pulchra. 218.C
 Breue quid sit. 137.F
 Britannorum miranda consuetudo erga uxores, ne peregrinum idioma filios suos docerent. 127.F
 Bullae Alexand. 6. effectus praestando consensum. 103.E
 Bulla imperfecta, & vitiosa non dicitur proprie Bulla. 143.E
 Bulla quid dicatur. 161.D
 Bulla pensionis expedita pro illo, cui resignauerat eide possessori beneficium quod possidet, nunquid sufficiat possessori triennali pro colorato titulo. 418.B
 Bulla producta post terminum si non appareat de die expeditionis in dubio quando iudicari debeat expedita. 161.D
 Bullae instrumento publico aequi parantur. 482.C
Camerarius olim erat iudex Auditorum, & non alius, & solus illos excommunicare poterat. 4.F
 Camerariatus officium, antiquius est Vicecancellario. 6.C
 Cancellaria apostolica, & Vicecancellarius fuerunt ante Ioan. xxii. 1.E
 Cancellariae praefectus quare potius Vicecancellarius quam Cancellarius appelletur. 6.D
 Cancellariae facta, in consistorio papae fieri praesumuntur. 343.B
 Cancellariae liber vulgo practica, seu stylus appellatus, ex quibus sit exceptus. 121.A
 Cancellariae stylus facit ius, & tollit dubietatem facti. 202.D
 Cancellaria non solet dare bullas litigatorias. 373.B
 Canonicatus in ecclesia non numerata, non dicitur vacare sed definire. 230.B
 Capacitas tribus temporibus requiritur in testamento. 86.A
 Capitula facta in conclauis per nouum Pontificem iurata, an ligent ipsum Pontificem. 222.F
 Capitulum est persona representata, in quo nec gradus, aut nobilitas subsistere potest. 253.F
 Capitulum, Odoardus, quando non competit in tracta, sig. reg 88. 300.A
 Cardinalibus solis olim potestas eligendi summos Pontifices non concedebatur. 6.B
 Cardinales impetrantes non vtuntur narratiua rescripti per viam suam nobis, vel significauit, vel conquestus est nobis, prout alij faciunt, sed diuerso modo. 16.D
 Cardinales filij primi gradus appellantur. 17.C
 Cardinales in diademate prin-

- cipis scripti & vnum corpus cū
 papa facere dicuntur. *ibid.* D
 Card. patricij appellantur. *ibid.* D
 Cardinales patres spirituales, co-
 lumnæ ecclesiæ, & papæ confi-
 liarj dicuntur. 18. A. B
 Cardinales sunt immunes à taxis
 officialium. *ibi.* C & 450. F
 Cardinales in constitutione fauo-
 rabili, & priuilegiata includun-
 tur. *ibid.*
 Cardinales sub regulis Cancellaria
 non comprehenduntur. 26. B
 Cardinales in generali disposi-
 tione concernente bonū publi-
 cum vel animæ vtilitatem, aut
 periculū cōprehēduntur. 72. A
 Cardinales quare debent de om-
 ni natione eligi. 113. B
 Cardinales de Alemania assu-
 mere ecclesia non consuevit.
ibid.
 Cardinales an sub illo verbo per-
 sonæ, vel etiam ex mente reg-
 ulæ de idiom. comprehendā-
 tur. 128. C
 Cardinales non coguntur eccle-
 siis parochialibus per seipso
 deseruire. 119. C
 Cardinales nunquam sub regu-
 lis Cancellariæ censentur in-
 cludi, nec in quacūque pœna-
 li dispositione comprehendun-
 tur. *ibid.* D
 Cardinales impetrantes nunquid
 comprehendat reg. de impetr.
 beneficia viuēt. 133. C
 Cardinales sanctiores aliis esse
 debent. *ibid.* C
 Cardinalis habens signaturam
 non potest vtroque modo si-
 mul eadem signatura signare
 videlicet, concessum vt peti-
 tur, & in forma. 151. B
 Cardinales quare cæteris aliis
 præferuntur. 157. A
 Cardin. etiam simplex in curia re-
 sidens præfertur in honoribus
 Cardinali legato. *ibid.* B
 Cardinali quando causa com-
 mittitur quare in commissio-
 ne non apponitur illa clau-
 sula, videlicet, iustitiam faciat.
 158. F
 Cardinali quando committitur
 causa, potest sine speciali man-
 dato papæ obseruationes ter-
 minorum auditori suo com-
 mittere, secus est autem in aliis
 prælatis. 159. F
 Cardinali si causa admittatur,
 quæ prius fuerat commissa alii
 auditori, licet ille non inhi-
 beatur, auditor non potest
 amplius procedere in causa.
ibid. F
 Cardinali semel causa commissa,
 licet ille desinat esse iudex,
 non tamen committitur vlti-
 rius inferiori à Cardinale si-
 ne speciali mandato papæ.
 160. A
 Cardinalis non inhihet alteri
 Cardinali. *ibid.* D
 Cardinales, q̄ à pluribus affo-
 cientur conueniens est. 203. D
 Cardinales fauorabili priuilegio-
 rum interpretatione iuuan-
 di sunt. 204. A
 Cardinales

- Cardinales præsumuntur honestos familiares habere. 204.F
- Cardinalis quando gratiam pro alio procuravit, non est necessaria mentio familiaritatis ipsius Card. 211.B
- Cardinalis impetrans beneficiũ familiaris alterius cardinalis, nõquid teneatur seruare contenta in regula. ibid.E
- Cardinales sub cap. de multa. de præb. comprehenduntur. ibid.F
- Cardinalis patronus familiaris mortui, vel alius impetrans nunquid possit opponere contra cardinalem impetrantem. 212.C
- Cardinalis impetrans quo ad regulam de imper. per obit. fam. card. tria tenetur seruare. ibidem.
- Cardinalis si pateretur, quòd aliquis familiaris cõtinuus commensalis non actu seruiret, nihilominus gauderet prærogatiuis, & esset verus familiaris, sed non econtra. 214.B
- Card. licet quotidie panẽ ex palatio capiant, assistant & obsequantur papæ, familiares tamen illius non sunt. 216.B
- Cardinales, vt curialium diuitum beneficia consequantur, illos in familiares habere gaudent. 217.B
- Cardinalis absentis de licentia papæ, vel aliàs tempore impetrationis beneficii vacãtis per obitum familiaris, an requiratur expressio nominis & tituli. 224.A
- Cardin. absentis à curia per duas dietas, an sicut nominis expressio ita requiratur eius cõsensus. ibid.B
- Cardinales quare à curia recedere non possunt sine licentia papæ. 225.B
- Cardinalis præfens illustris dicitur, & reputatur dignior absente, & quare. ibid.C & 454.B
- Card. residẽtes in Rom. curia excusantur à residentia suorum beneficiorum. ibid.B
- Cardinalis habens indultum, & absens gaudeat omnib⁹ priuilegiis præsentium etiam istius regulæ, nunquid per eius vicarium cõsensum præstare possit. 230.C
- Card. an possit huic honori renuntiare, videlicet, quòd nomen eius in literis non exprimitur, nec eius cõsensus requiratur. 231.F
- Cardinalis si antè quàm præstet cõsensum secundus impetrat cum cõsensu cardinalis, deinde primus impetrans obtinet post secũdam impetrationem cõsensum, nunquid prima, an secunda impetratio valeat. 232.C.D
- Cardinalis si prouisioni facte per papã nunquã voluit cõsentire, quid agendũ impetranti. ibi.F
- Cardinales Rauennaten. nec canonici Mediolanens. non merentur dici cardin. 293.D
- Cardinales duo diaconi ad recipiuntur.

- piendum, & introducendum
nouum cardinalem, vel lega-
tum vadunt. 152. B
- Cardinales, an comprehendan-
tur in dispositione generali
habente clausulas pragnan-
tes. 453. C
- Card. nisi ad certam summam im-
petrare non possint. ibid. E
- Cardinales quibus fauorib⁹ Be-
nedictus xii. in beneficiabi-
bus prosequutus sit. 198. A
- Cardinales maius ius habent in
ecclesiis subiectis titulis eo-
rum, quae ecclesiae matricis in
capellis non subiectis. 413. B
- Card. bastardi esse non possunt,
& enarratur miraculum vnus
cardinalis bastardi. 332. B
- Card. an comprehendantur sub
regula de public. resig. 484. C
- Cardinalis in his, quae animam
respiciunt non differt a quoli-
bet alio populari. ibid. E
- Carolus cognomine magnum
a Zacharia papa rōsum fuisse.
70. D
- Casus notabilis super familiari-
tate, & continuata commen-
salitate. 55. A
- Casus notabilis super decreto ir-
ritanti, si secus, &c. 56. B
- Casus declaratorius. ibid. F
- Casus veri extensio ad fictum nō
est cōtra ius, sed p̄ter ius. 72. E
- Casus omisus relinquitur dispo-
sitioni iuris communis. 200. E
- Casus vnus describitur in quo de
præsenti præsūmimus in prae-
teritum. 128. B
- Casus notabilis in signatura de-
cisus. 170. C
- Casus notabilis quo ad derog-
ationem regulæ de subrog-
atione colli. 176. A
- Casus in quibus quis sit priuan-
dus, vel sit ipso iure priuan-
dus. 182. A. B
- Casus exorbitantes possunt ali-
quādo a peritis ignorari. ibid.
- Casus notabilis ad hoc vt expo-
ctans, qui duo beneficia acco-
ptauit dicatur gratiam cōsum-
psisse, attento, quod primum
beneficium acceptare nō po-
tuit, obtinuit tamen se sub-
rogari. 189. F. & 190. A
- Casus excepti non excludunt ex-
tensionem aliorū similium ca-
suum. 347. D
- Casus exceptus debet esse de re-
gula. 407. C
- Casus qualificatus sub dispositio-
ne de simplicibus loquente
non comprehenditur. 473. A
- Causatum sapit naturam suae cau-
sae. 6. C
- Causa verbum quid dicatur, &
eius expositio. 35. F
- Causa coram iudice p̄dente iur-
stus est, quod lis Marte suo
procedat. 37. B
- Causa immediata, nō autem me-
diata attendi debet. 39. B
- Causa aliud est, aliud verō li-
57. B
- Causis verbum positum in regu-
la de iure quæsto nō toll. quid
significet. ibid. D
- Causae à sede apostolica quan-
doque

I N D E X

- doque cōmittuntur commendaris, sicut titularibus. 87. F
- Causa naturalis in dubio debet attendi, non accidentalis, seu artificialis. 110. C
- Causa benefic. non potest compromitti in arbitros respectu adiudicationis tituli. 142. F
- Causæ cardinalibus commissæ non debent excedere 60. ducatos, alias commissio esset nulla. 159. D
- Causæ ubi committuntur cardinali, creditur assertioni illorum. ibid. E
- Causa remota, ad nocendum nõ debet attendi, sed proxima, & immediata. 190. B
- Causa limitata, limitatum debet producere effectum. 199. F
- Causa, quãdo sunt connexæ, requiritur oim concursus. 226. B
- Causam finalem inducunt, quæ in præmio dicuntur. 235. B
- Causa per appellationem, quam rescindit iudicatum, in eo statu, in quo erat ante sententiam reducitur. 243. A
- Causa expressio in impetratione quare requiritur. 279. D
- Causam probabilem excusare ab expensis quomodo intelligi debeat. 281. B
- Causa priuationis non est beneficalis, sed profana. ibid. F
- Causa ante citationem non dicitur. 288. F
- Causatus semel debet remanere etiam cessante causa. 365. D
- Causa ubi reducitur ad non causam perinde est, ac si actus factus non fuisset. 374. B
- Causa quando semel est cepta, omnes quorum interest ea durate possunt venire ad causam & admittuntur in eo statu, in quo eam inueniunt. 377. B
- Causa in dubio, quæ debet attendi. 383. E
- Causa fructuum profana, & non beneficalis est. 430. D
- Cautela pro impetrantibus, quo ad taxarum varietatem. 465. F
- Cautela, ad euitandam regulam de subrog. collig. casu quo non daretur illius derogatio. 176. E
- Cautela, ad regulam de impet. per obit. famil. card. vt videlicet procuraretur haberi gratia motu proprio. 198. E
- Cautela, qua sollicitatores in commissionibus vtuntur, quomodo euitatur. 162. C
- Cedere quis nõ tenetur in re dubia, sed potest expectare sententiã per quã res fiat clara. 255. F
- Certa sciẽtia, & motus proprius derogatione important. 130. F
- Certius quod est in rescriptis exprimi debet. 272. F
- Cessiones, & resignatiões quascunque verba de sui natura casum alias non comprehensibilem includunt. 42. B
- Cessionarius potentior quando quis dicatur. 175. C
- Christus Iesus leges, quas dicebat perfectissimẽ obseruabat. 68. B

- Citationis minus legitimæ defectus, in quibus casibus sanatur, & in quibus non. 165.F
- Citatio, neq; per papam, neque per alium principem tolli, vel suppleri potest. 166.E
- Citatio personalis, & indubitata notitia quâdo requiritur. 169.C
- Citationis decretum ad perpetuandam iurisdictionem iudicis sufficit. 177.D
- Citatus nō potest regula de tricenali iuvari, quâdo beneficium per cōmissionem, & citationē vigore illius decretam factum est litigiosum. ibid.F
- Citatio emanata vigore cōmissionis, literis non expeditis, nullius est effectus. 288.D
- Citatio nulla an interrumpat, 289.B
- Citatio nulla non perpetuat iurisdictionem. 290.A
- ibidem
- Citatio malè executā vigore cuius fuerat factus processus, an interrumpat pacificam possessionem. 290.D
- Citatio geminata etiā nulla interrumpit pacificam possessionem. ibid.F
- Citatio initium iudicio præstat, 325.D
- Clausula illa, videlicet, non obstante collatione alteri facta, nunquid tollat ius quæsitum ex collatione valida, 63.F
- Clausula, cuiuscunque status, gradus vel dignitatis, comprehendit reges, & quoscūque alios, nisi excipiantur. 17.A
- Clausula generalis, videlicet, & omnes alios, &c. card. non comprehendit. 18.A
- Clausula derogatoria habet vim cuiusdam protestationis præambulæ. 21.C
- Clausula non obstat, quæ non censetur derogare. 22.D
- Clausula generalis ad extraordinaria non refertur. ibid.F
- Clausula, non obstantibus regulis cancellariæ positæ in literis Apostolicis, an deroget regulis iudicialibus notoriis. 25.I
- Clausula, non obstantibus regulis de iure, an sufficiat de stylo palatij & cancel. ibid.A
- Clausula, non obstat, quibuscumque statutis, an deroget statutis habentibus aliquam specialem observationem. ibid.B
- Clausula, quorum tenores, &c. derogat regulis cancel. acsi ad verbum fuisset expressa. 25.F
- Clausula illa, videlicet, dummodo tempore datæ præsentium non sit alteri in beneficio ius quæsitum, quid operetur. 27.B
- Clausula, quatenus non tollatur ius quæsitum, semper subintelligitur in gratia motu proprio concessa. ibid.C
- Clausulam, dummodo alteri nō sit ius quæsitum præservare in re, & non ad rem, quomodo debeat intelligi. 28.C
- Clausula, quatenus non tollatur ius quæsitum in quo differat a clau

- clausula illa, videlicet, sine præiudicio. 35.A
 Clausulam cum alterius præiudicio non valere, de quo præiudicio intelligi debeat. 40.A
 Clausula, quatenus non tollatur ius quæsitum, solum excludit ius per acceptationem quæsitum. 43.A
 Clausula præseruatiuæ gratiarum quæ non tendunt in præiud. tertij, neque in gratiam, & clausula non obstan. in quo differant. 64.C
 Clausula illa, videlicet, itaque si dictus N. resignans extra Roman. Curiam, iam fuerit vita functus, literæ per eius obitum cum omnibus clausulis, & modis supra scriptis, ommissa resignatione, expediri possunt, in quibus supplicationibus soleat cassari, & in quibus non. III.B
 Clausula annullatiua inducit formam. 123.F
 Clausula, suppletentes defectus si apponatur in cõmissione intelligitur quo ad defectus iuris postriui. 166.B
 Clausula illa in cõmissionibus apponi solita, videlicet, sine retardatione, in quibus pensionibus apponi soleat de stylo signaturæ. 170.F
 Clausula, sine retardatiõne, in casibus in quibus datur debitori ob non solutionem pensionis, nõ cõceditur beneficium. c. Odoardus. 170.F

- Clausula illa, videlicet, siue alio quouis modo, posita in resignatione, quid operetur. 106. & 193. & in reg. de public. resig. 487.A
 Clausula, seu qualitas in fine apposita, quando ad superiora non referuntur. 326.E
 Clausula illa de statu litis, videlicet, habeantur pro expressis, seu ex primi possint, quid cõprehendat. 365.F
 Clausula illa, videlicet, quòd detentionis tempus habeatur pro expresso, quid operetur. 373.D
 Clausula illa, videlicet, pro expressis haben. vel similes suspendunt specialia, vel indiuidua. ibid.E
 Clausula illa, videlicet, augendi & minuendi fructus vsque ad verum valorem, quare in supplicationibus apponitur. 466.D
 Clausula illa, & quòd interim beneficium non censeatur ligiosum, quo ad effectum regulæ de subrogãdis, quid operetur. 164.E
 Clausula, vel aliàs quouis modo, &c. an capiat vacationem factam inductam à reg. de publ. resig. ob non factam publicationem. 487.A
 Clement. prima, de sequest. pos. & fruct. quæ indistinctè loquitur de possessore triennali nõ molestando, procedit etiã in expoliatore possessore trien-

- nali. 110. 111. 112. 113. 114. 115. C.
 Clericus, an sit laico potentior. 175. D.
 Clericus celebrans existens excommunicatus quomodo dicatur priuationem beneficiorum incurrisse. 182. C.
 Clericus agens contra laicum vulgariter loqui debet. 116. E.
 Clericis repetentes res suas à laicis facultas conceditur. 239. C.
 Clericus quando priuatur possessione per sequestrum factum autoritate iuris secularis dicitur spoliari. 291. D.
 Clerico captiuo, & postea redeunt beneficiam restituendum est quantum tempore fuerit detentus. 446. A.
 Clericus quando, & in quibus casibus poterit se absentare à beneficio ita ut priuationem non incurrat. ibid.
 Cecus non recte ducet cecum. 125. A.
 Collationis verbum, lato sumpto vocabulo, praesentatione comprehendit. 91. F.
 Collatio beneficij, an de nocte fieri possit. 110. D.
 Collatio de beneficiis vacantibus licet ignoretur vacatio, valet. 191. D.
 Collatio quando pertinet ad alium quam ad papam ne inferatur prauidicium stricte interpretari debet regula, de impet. per obitum famul. cardin. 229. B.
 Collatio facta de beneficiis iurisdictionis, quando dicitur subreptitia. 268. E.
 Collatio beneficij litigiosum, licet non sit colorata, quo ad effectum iuris communis, est tamen colorata, quo ad regulam triennem. 391. F.
 Collatio in quo differat à commendata. 474. B. C.
 Colligantes ad effectum regularum, qui dicantur. 185. A.
 Colligans aduersario triennali mortuo poterit prosequi ius suum & sententiam obtinere. 183. B.
 Colon expulso facta propria autoritate, quando dominum perdere facit civilem possessionem. 288. C.
 Commendatarius temporalis non habet ius in re, neque ad rem, nisi spoliatur. 43. F.
 Commenda inducit quo dammodo reservationem, vel saltem afficit beneficium. 86. B.
 Commenda differt à titulo. 87. B.
 Commenda non inducit incompatibilitatem, & quare. ibid. C.
 Commenda nostri temporis est vsu patris sui habentur hodie loco tituli, & beneficiati de fructu illarum disponunt. ibi. & 174. B.
 Commenda, aut sunt temporales, aut perpetuae, & inter se in quo differant. 87. F.
 Commendatarius potest deferuire per substitutum oriundum ex loco, quod non est in titulari. 121. E.
 Com

- Comenda non est prouiso. ibi. F
 Commendatarius contemporaneam aetatem, & ordinem sacerdotalem habere tenetur. 122. A
 Commenda, & gratia expectantia concessio temporis dicuntur. ibid. C
 Commendari quid sit. ibid. E
 Commenda sub quibuscumque regulis de promissione loquentibus comprehenditur. ibi. F
 Commenda non dicitur vacare per obitum, sed cessante commenda, vacat eo modo quo prius. 195. E
 Commendatario mortuo beneficium in commenda largo modo vacare dicitur. 203. C
 Commenda quid sit. 265. F
 Commendatarius procurator dicitur, & quare. ibid. F
 Commenda titulus verus, & canonicus dicitur. 334. A. & 339. D
 Commendarum prouidendi genus in antiqua ecclesia non factis laudatur. 335. F
 Commendatarius non dicitur possidere, nec habere ius in re, sed est nudus minister, custos, & nudus detentator. 338. C
 Commendatarius non habere titulum, possessionem, neque ius in re, procedit, non solum in commenda spiritali, sed etiam temporalis. ibid.
 Commenda propria, & vera, que sit. 337. E
 Commenda perpetua hodie quare incompatibilitatem inducunt. ibid. F
 Commendatarius perpetui sicut habentes verum, & proprium titulum faciunt fructus suos, & ad restitutionem non tenentur. 339. C
 Commendatarius perpetui, quibus gaudeant prerogatiuis. 340. D
 Commende titulum esse titulum saltem coloratum, quando dici potest. 341. F
 Commendatarius, qui habeantur ut titulares. 475. C
 Commensalitas sola ut quis vere familiaris dicatur, non sufficit, nisi actus etiam seruitutis concurrat. 213. D
 Commensalitate procurantium se recipi ad effectum privilegii saltem per 4 menses durare Leo x. & Hadrianus vi. in suis regulis statuerunt. 214. A
 Commensalitas, quo ad vera familiaritatem inducenda quomodo requiratur. 215. B
 Commissio quid sit. 47. B
 Commissio per principem ad quem effectum concedatur. 48. B
 Commissio non dat, quod simul de spolio, & proprietate cognoscatur, & iudicetur. ibid.
 Commissio tollens subreptione gratia, de qua excipiebat aduersarius, nunquid dicatur tollere ius quaesitum. 50. D
 Commissio auferens alicui reuocantem probationis, nunquid dicatur auferre ius quaesitum. 52. F
 Commissio, quae mandat dari fidem cedulis publicacionum factis in audientia contra-

- dictarum, quæ non plenè probant, quo ad effectum regula de publicandis, nunquid dicatur tollere ius quæsitum. 53. F
- Commissio qua reiiicitur confessio minoris ætatis, & inhabilitatis in literis apostolicis in iudicio productis facta, nūquid tollat ius quæsitum. 60. C
- Commissio, quæ tollit narrationem bullæ, nunquid dicatur tollere ius quæsitum. 63. B
- Commissio ad quid concedatur. ibi. B
- Commissio varix quæstiones ad regulam de iure quæsitum non tollendo. ibi. D
- Commissio mandans cassari supplicationem de registro, antequam peruenerit ad manus impetratis, nunquid tollat ius quæsitum. ibid. D
- Commissiones, sequestra, & executoriales literarum expeditionem requirunt. 134. C
- Commissiones iustitiæ, quibus verbis signentur. 150. B
- Commissiones iustitiæ quando signantur, per verbum fiat, ut petitur. ibid. C
- Commissiones quare potius per huiusmodi verbū placet, quàm per verbum fiat, ut olim signantur. 154. A
- Commissiones nihil aliud continent, quàm ius. ibid. B
- Commissiones iustitiæ, postquam sunt oppositæ p Referendarios, quomodo distribuatur. 157. F
- Commissiones, quæ fiunt cardinalibus non solent signari, nisi per papam. 159. C
- Commissio non datur quando causa committitur contra Titium, & alios in citationis decreto nominandos cum clausula, etiam si cardinales sint, nisi nominentur. ibid. D
- Commissio verba, ita ut non capiantur debet, & ab illis non est recedendum. 162. I
- Commissio verba simpliciter de observatione termini articulandi loquentis, de prima observatione intelligi debet, siue bona siue mala. 163. I
- Commissio, literis non confecta non datur super duobus beneficiis, nisi contra unum, & quæ ad hoc requiratur. 165. C
- Commissio super duobus, vel pluribus beneficiis non vnica supplicatione impetratis contra diversos concedi non solet. ibid.
- Commissio super validatione processus quomodo dari soleat. ibid. I
- Commissio ex quo sunt stricti iuris in eis tantum comprehenditur, quantum exprimitur. 162. I
- Commissio, vel rescriptum per vnā partem impetratum efficitur commune inter ipsos litigantes. 255. D
- Commissio impetrata nomine meo, non potest per me ratificari, ex quo ad illam impetrandam speciale mandatum requirebatur. 296. B
- Commissio super titulo beneficii

I N D E X.

- cij tatum possessionem includit. 432. D
- Committens causam contra se litem introducere dicitur, quæ eum non pacificum possessorem reddit. 447. F
- Commodum reportare non debet ex eo, quod quis impugnat. 260. D
- Commodi nihil plus manere cedi, quam morienti, an sit verum. 307. A
- Concessionis verbum quid importet. 144. C
- Concedentis mens, & intentio in rescriptis semper attendi debent. 205. A
- Cõcessiones apostolicæ sub duplici genere cõceduntur. 251. D
- Concessio vnius, est exclusio alterius. ibid.
- Concedentis animus ad incogitata non extenditur. 259. A
- Concilium coram extraneo non iniendum, & quare. 114. E
- Concilium generale ex quo censetur habere clausulam derogatoriam, an requirat expressam mentionem. 130. C
- Concilium Basiliense, in quibus casibus fuit receptum. 328. E
- Concordia, vt fiat, & recedatur à lite, licet ratione expensarum aliquid detur, simoniacum nõ dicitur. 238. D
- Conditio debet impleri in forma specifica. 170. A & ibi limitatur.
- Conditio si habeat tractum successiuum, non sufficit etiã modo
- mẽto temporis impleri. 368. C
- Cõfirmatio facta, ab eo, qui originaliter poterat confirmare, sed est impeditus, non præstat colorem possidendi, & si taliter confirmatus ingerit se administrationi, incurrit penam. 393. E
- Confirmatus actus sub reuocatoria, an comprehendatur. sup. Actus.
- Cõnexitatis ratione aliqua conceduntur, quæ aliàs non concederentur. 165. E
- Conscientia idem est, quod iustitia. 146. D
- Consensus ad quid sit inuentus. 86. B
- Consensus vbi interuenit cessat fraus. 92. F
- Cõsensus in curia aliquando præcedit, & interdum signatũ supplicationem sequitur. 99. C
- Consensus resignationis aliquando potest præstari post obitũ resignantis. 103. E
- Consensus personalis in quo differat à consensu per aliũ præstito. 172. B
- Consensus, an possit præstari per cardinalem post litem motam in beneficio impetrato per obitum familiaris tempore impetrationis nondum litigioso. 208. F
- Consensus quid sit. 109. F
- Cõsensus requisitus ad aliquem actũ, magis exprimitur actu, quã verbis. 210. B
- Consensus quando præstandus

- et debet intelligi de expresse, non autem de tacito. *ibid.* C
 Consensus tacitus in formalibus non sufficit. 211. C
 Consensus, an requiri debeat quando beneficia familiaris vniuersitatis cardinalis pertinent ad translationem alterius cardinalis ratione ordinariæ iurisdictionis. 218. B
 Consensus regis, comitis, vel alii ante electionem si requiratur, & illi sint absentes, sufficit quod eorum vicarius consensus praestet. 320. D
 Consensus an pertineat ad cardinalis eligendum in episcopum, & antequam confirmaretur, requiratur in curia. 231. A
 Consensus de quo ibi, nunquid in dubio de expresse debeat intelligi, an vero sufficiat tacitus. 231. E. F
 Consensus cardinalis, an possit interuenire post provisionem. 231. A
 Consensus patris praestitus filio agenti in causa principali, videtur durare etiam in causa executionis. 266. A
 Consensus aliorum litigantium sufficere quando sit prorogatus de tempore ad tempus, licet alterius, de cuius interesse agitur, non consentiat, quando procedat. 378. C
 Consensus solus tribuentis, & recipientis perficit gratiam, & daturus plenum. 408. F
 Consensus quid sit, siue quid operetur in resignatione. 478. I
 Considerationes, quae licite sunt in renunciatione, quae fit coram papa. 308. C
 Consilij omnes sub regum iurisdictione comprehenduntur. 108. I
 Consistorium papa, quid dicitur. 108. I
 Consistorium publicum, pro quibus rebus solet indicari. 171. I
 Consistorio fieri praesumuntur quae in cancellaria fiunt. 321. O
 Consistorialibus beneficiis de iure regis de subr. coll. non datur. 187. A
 Constitutio quid sit. 10. I
 Constitutio habens decretum non requirit publicationem. 171. I
 Constitutio continens ordinem rationalem, non comprehendit cardinales. 19. I
 Constitutiones iuris communis statim facta publicatione legum cancellariae verò non. 21. I
 Constitutio non a se non trahitur ad ius quaesitum de praescripto re ipsa, ita non trahitur ad ius conditionale, quod dicitur, quaesitum spe. 40. I
 Constitutio generaliter loquens non comprehendit reges, nisi specialiter exprimantur. 70. I
 Constitutio omnis fauorabilis interpretatur. 177. I
 Constitutio loquens de morte papae, an comprehendat provisionem. 204. D
 Constitutio generalis, & rationabilis.

- nabilis, licet sit pœnalis, cardinales comprehendit. 276. F
 Constitutio secunda eiusdem edictoris; tollit primam. 221. D
 Constitutio formam continere, quæ dicatur. 244. A
 Constitutio aliqua quando est contra ius commune qualiter debeat interpretari. 313. D
 Consul qui est illustris quando abest, non dicitur illustris, sed spectabilis. 226. A
 Contrahere, & contrahenti consensire differunt. 210. D
 Controversia verbalis in confessione sufficit, non autem in iudicio. 289. D
 Controversia omnis iudicialis in instantiis terminatur. 330. C
 Contractus qualitas nõ ex similitudine nominis; sed ab ipso effectu metienda est. 338. E
 Conventiones quæ licitæ sint in renuntiatione, quæ fit coram papa. 308. B
 Copulati utriusque conuersus ad veritatem copulatiuæ requiritur. 479. A
 Copulatiuorum eadem est ratio. 383. C
 Credens bono viro excusatur. 465. D
 Criminosus, licet non admittatur ad accusandum regulariter, tamen ubi familiaris episcopi reperitur criminosus in pœnam tolerantis, talẽ in domino poterit ipsum episcopum accusare. 205. C
 Culpa quando non est ordinata ad casum, casus non debet imputari. 257. E
 Cura animarum dupliciter consideratur. 125. E
 Curatus, vt quis dicatur quo ad esse cum regu, de idio, quid requiritur. 126. C
 Curia, papa absente, Romæ esse videtur, quando remanet ibi audientia causarum. 197. C
 Curia ad effectum reservationis in corpore iuris clausa intelligi debet, vbi residet papa, quæ ratione residentie per duas dietas extenditur. 412. E
 Delphinus quare appellatur primus filius Regis Francia viuente patre. 70. F
 Damnum proprie quid sit. 29. C
 Damnum ne aliquis patiatur temporale, perpetuum iudicatur. 42. F
 Damna, interesse, & expensæ unde veniant. 281. E
 Datandi facultas olim quibus commissa fuit. 3. A
 Deceptis, & non deceptoribus iura subueniunt. 430. E
 Decennium quare inducit titulum præsumptum. 388. C
 Decisionum Rotæ, necnon decretalium voluminis magnitudo describitur. 274. D
 Decisionem inuenire in terminis multum prodest in practica. 60. B
 Declaratio sola quid operetur. 55. B
 Declarationis distinctio. 55. D
 Declaratio, quæ tollat ius quasi tum, quæ verò non. ibid. E

- Declarationes factæ per papã de
 beneficiis referuatis in præiu-
 dicium tertij non valent. ibi. F
 Declaratio quando aliquid de
 nouo inducit. 56. C. & 104. A
 Declaratio papæ an possit retro
 trahi in præiudicium medio tẽ
 pore impetrantis. ibid. C
 Declaratio, ad illa verba in sup-
 plicatione priuationis appo-
 ni solita, videlicet, & cum de-
 creto, quod si priuandus metu
 priuationis post accusationẽ,
 &c. 181. A
 Declaratoria augmentatiua iur-
 is primæui dicitur noua con-
 celsio, & principalis de per
 se. 208. A. B
 Declaratio in incertitudine rei,
 & delegatorum, ad quem spe-
 ctet. 275. F
 Declaras nihil de nouo dat. 54. E
 Decreta inter latinos latinẽ, in-
 ter græcos græcẽ, proferri de-
 bent. 116. C
 Decretum irritans, neq; derogat-
 io priuilegiorum Romanorũ,
 nouarũque reformationum
 vrbis non datur de stylo in si-
 gnatura iustitiæ. 134. B
 Decretum irritans quanti sit vi-
 goris. 241. B. & 427. D
 Decretalium plures dictiones,
 & nomina quare abbreviatẽ
 scrib. 274. D
 Decretum super alienatione rei
 minoris non potest per pro-
 curatorem impetrari. 311. B
 Decretum appositum certo cor-
 pori beneficij, non inficit pos-
 sessionem triennalem, quo
 nus possessor possit vti exco-
 ptione regula. 428. C
 Decretum appositũ in regressu
 non habet effectum, nisi volũ-
 te eo, in cuius fauorẽ est appo-
 situm, & quid operetur. 426. B
 Decretum irritans possessionem
 discolorat. 431. B
 Decretũ quãdo illũ i fauorẽ cui
 factũ est, ligare dicitur. 448. B
 Defectuum expressio, quãdã
 necessaria. 166. C
 Defectus vbi exprimitur, papæ
 concedendo videtur dispensari
 re, & vitium purgare. 131. B
 Defectus rei nõ prosequentis
 tem actorẽ non excusat. 308. B
 Defectus quãdo causatur ex per-
 sona agente, non censetur ex-
 clusus à re generaliter loquẽ-
 te. 393. C
 Defensio nulla maior est, quã
 peremptoria exceptio. 361. B
 Defensiones competentes actõ-
 ri, profunt singulari successõ-
 ri. 361. B
 Defensionis appellatione, lau-
 sumpto vocabulo, licet aliquã-
 do veniat exceptio, tamen si
 materia odiosa, vel propria
 aut stricta exceptio non com-
 prehenditur. 367. B
 Defraudare aliquem sine pecca-
 to, & animæ periculo nõ pos-
 sumus. 453. B
 Denariorum, blancarũ, caualle-
 rum, solidorum, & regaliũ va-
 lor describitur. 464. B
 Deo creatori, & vicario crea-
 tori

- toris, subiecta est vniuersa ca-
ro. 452. E
- Dependentia à futuro euentu,
quæ possunt se habere ad esse,
& non esse, considerari non
debent. 39. E
- Derogatio generalis cõstitutio-
num apostolicarũ, an cõprehē-
dat regulas cancellariæ. 20. E
- Derogatio generalis, quæ com-
prehendat. 21. C
- Derogando possessioni, an de-
rogetur iuri quæsito. 43. F
- Derogatio nuper reperta ad reg-
ulam 29. quæ vult commif-
siones non valere, nisi literis
expeditis. 160. C
- Derogatio regulæ de subrogan-
dis, licet tempore Innoc. Car.
non concederetur, hodie ta-
men concedi solet. 187. F
- Derogatio regulæ de subrogan-
dis de stylo signaturæ in pro-
uisionibus beneficiorum vacã-
tium per obitum familiarium
cardinalium non datur. 187. E
- Derogatio regulæ de annali fa-
cta in commif. directa primo
auditori, an iuuet ipsum impe-
trantem quo ad gratiam sub-
rogationis, vel si neutri impe-
trantem coram secundo audi-
tore in 2. instantia. 258. D
- Destruere illius est, cuius est con-
dere. 58. B
- Desuper dictio, de sui natura pe-
torium magis, quàm posses-
sorium concernit. 312. E
- Detentionem, neque possessio-
nem non est dare in referua-
tis, obstante decreto. 262
- Detentionis appellationis intel-
ligitur de detentione iuris nõ
facti. 299. D
- Detentatio primi resignantis
quanti sit momenti. 301. E
- Detentatio triplex est. 302. E
- Detentotio interdictum recupe-
randæ detentionis concedi so-
let. ibid. B
- Detentorem habere remedium
recuperandæ detentionis si
ab ea eiiciatur, in quo deten-
tore procedat. 303. B
- Detinens de facto beneficium si
spolietur, venit restituendus,
non tamen in beneficio referua-
to. 264. B
- Detinens saltẽ largo modo pos-
sidere dicitur. 302. C
- Detentor vbi non est annalis, vel
triennalis, beneficio restitutio-
nis iuuari non debet. 303. D
- Detentorem largo mō dici pos-
sessorẽ in quib⁹ detetorib⁹ p-
cedat, & in quib⁹ non. 304. A
- Detentatio sola etiam assinina,
quo ad regu. de annali sufficit.
304. B & 385. A
- Determinatio vna respiciẽs duo
determinabilia debet parifor-
miter determinare. 479. E
- Deus solus præseruator est de
his quæ in mente hominis cõ-
sistunt. 251. F
- Dies quo fit resignatio, vel præ-
statur consensus infirmi, an de-
beat computari in termino vi-
ginti dierum. 109. D
- Dies feriat quando subducuntur

- tpe impetranti, an cōputentur quibus agere nō potuit. 318. B
 Dies termini statuit, vel compromissi in termino computatur, regulariter verò non. ibid. E
 Dies de quo loquitur regula de infr. resig. an intelligatur de die artificiali 12. horarum, an verò de naturali 24. horarum. no. C
 Dies, & nox pro vno die reputantur. ibid. C
 Dies quādo p̄prie dicatur ibid. D
 Dies feriati, an verò viles tantum ad prosequendum causam computentur in anno regulā de annali. 319. A
 Diem vltimum sicut in temporabilibus actionibus oportet esse completum, ita & in exceptionibus. 376. C
 Dieta vna per terram, maior est, quā quinquaginta miliaria per mare. 196. D
 Difficile nihil tam est in rerū natura, quod nō labor assiduus, & industria conficiat. 444. B
 Dignitas nulla liberatur à vinculis legis. 18. E
 Digniores à fraudibus plus aliis alieni esse debent. 71. E
 Digniores, qui reputentur apud principē, vel Imperatorē. 157. C
 Dignitas collata p̄senti, dignior reputatur, quā quae conferatur absenti. 226. D
 Dignitates in materia restringibili & non favorabili appellatione beneficiorum non veniunt. 261. E
 Dignitas successorem habere citur. 364.
 Dilatio per principem, an aucter ius quaeritur. 51.
 Dilatio data debitori, censenda creditor. 419.
 Dilatio longi temporis in opponendo exceptionem peremptoriam quid importet, quō vero modici. 51.
 Dilatio quomodo commentum rī debeat. 315.
 Dilationem datam vni possideri prodesse, quomodo p̄cedat. 382.
 Diligentia quantum proficit, ca. 31 enumerantur. 391.
 Dispensatio cum retentione beneficiorum concessa, de qua retentione intelligi debeat. 64.
 Dispensationes non valere, n̄ literis expeditis quomodo p̄cedat. 137.
 Dispensatio ad duo incompatibilia per solā supplicationem fortitur effectum. 139.
 Dispensationem expedire ad duo incompatibilia ante sententiam non obstare, quod temporis morae literae nō fuissent expeditae, an sufficiat. 139.
 Dispensatio quāuis subreptitia excusat assequentem secundum curatū à p̄na extrauag. excommunicabilis. 256.
 Dispensatus ad beneficia, an possit obtinere dignitates. 332.
 Dispositio, quae comprehendit episcopum non includit cardinales. 161.
 Dispo

- Dispositio generalis, an cōprehēdat casus privilegiatos. 18. B. E
- Dispositio animam concernens omnes etiam princeps includit. ibid. D
- Dispositio non habet locum, ubi præsuppositum non verificatur. 39. F
- Dispositio loquens in vno non habet locum in alio. 69. F
- Dispositio loquens de masculis habentibus duo incompatibilia, an habeat locum in feminis. 74. C
- Dispositio quātumcunque fauorabilis non comprehendit beneficia iuris patronatus. 53. B
- Dispositio generalis ampliatur, & restringitur secundum subiectam materiam. 95. F
- Dispositionem principaliter fauorabilem non ilico facit omnem id quod ad fauorem animæ referri potest. 118. F
- Dispositio de parochiali habet locum in vicaria perpetua. 125. B
- Dispositio pœnalis loquens in vno casu debet extendi ad alium. 125. D
- Dispositio c. statutum. de rescrip. lib. 6. quæ loquitur de iudicibus, an procedat in arbitris. 142. B
- Dispositio loquens de beneficio vacanti, non habet locum in vacaturo. 199. E
- Dispositio generalis capit oēs suas species etiam qualitate differentes. 206. D
- Dispositio solet restringi, vel ampliari secundum qualitates personarum. 200. F
- Dispositio loquens de personali reservatione si simul cum illa cōcurrat realis, sub tali dispositione comprehenditur. 222. C
- Dispositio loquens de feudis, procedit etiam in beneficiis ecclesiasticis. 232. F
- Dispositio, ratione cessante locum habere non videtur. 236.
- Dispositio quælibet in dubio iure ordinario, non extraordinario interpretari debet. 252. C
- Dispositio de personis loquens simpliciter, comprehendit collegium vel capitulum. 254. A
- Dispositio simpliciter loquens de beneficiis non comprehendit officia secularia. 261. A
- Dispositionis verba ubi non verificantur, neque ipsa dispositio habet locum. 282. B
- Dispositio loquens de beneficio, de effectuali intelligi debet. 293. B
- Dispositio loquens de permutatione beneficiorum, locum habet in beneficiis siue redditibus. 294. A
- Dispositio generaliter loquens de clericis, non habet locum in illegitimo. 304. D
- Dispositio simpliciter de tempore mentionem faciens debet intelligi de continuo. 319. B
- Dispositio loquens de titulo habet locum in cōmenda. 329. C
- Dispositio fauorabilis loquens in simplici casu trahitur ad

- casum mixtum. 471. C
 Distinctio enumerans casus quibus Cardinales comprehenduntur, vel non. 38.
 Diuersa diuerso iure censi debent. 429. A
 Diuinare de futuris nemo potest, cum ad solum Deum pertineat. 259. A
 Docti viri ecclesiam Dei, veluti stellæ positæ in firmamento, illustrant. 120. A
 Doctos onerare scitis, quæ iniures fraudare docendis melius est. 148. A
 Doctor priuilegium sui doctoratus ostendere non tenetur, si per decennium pro doctore se gessit. 276. E
 Doctor ut quis habeatur, per quod examen probari debeat. ibidem. F
 Doctor & testis possunt hodie credere vnum, & cras mutare propositum citra periculum perij. 434. A
 Dos fidetur mulieri sub pretextu paupertatis, sufficit, quæ à principio fuerit pauper. 189. A
 Ducati quando esse ceperunt, & quis fuerit eorum author. 463. D
 Ducati apud omnes prouincias idem pondus, & parem valorem retinent. 464. A
 Ducati appellatione de communi vsu loquendi, qui ducati intelligantur. ibidem. B
 Duo quando sunt in iudicio, quæ non possunt simul intentari, tunc diligentia circa vnũ prodest alteri remedio, & facit, quæ currat tempus in eo. 256.
 Duo quædo sunt introducta propter vnum finem vnum reputantur. 476.
Ecclesiæ vniuersali per iusticia plurimorum, quam voluntatē vnius resignant infirmi melius subuernitur. 69.
 Ecclesiæ vtilitas & necessitas cõmenda consideratur. 111.
 Ecclesiæ cathedrales sub vniuersalibus non comprehenduntur. 143.
 Ecclesiæ duas in titulum nec tenere potest.
 Ecclesiæ non iudicat de occultis. 358.
 Effectus semel causatus, etiam actu temporali dicitur persistere. 69.
 Effectus extraneus, & accidentalis non comprehenditur decreto. 289.
 Effectus consummati semper rant, licet tollatur causa, quæ illos causauit. 327.
 Effectus attendi debet. 469.
 Egritudines. supra egritudines.
 Electus ante confirmationem non dicitur, nisi habere iuramentum. 31.
 Electio Rom. pontificis per electionem alterius, an spectet ad cardinales, an verò ad concilium generale. 204.
 Electus à capitulo, & confirmatus ab episcopo excõicato publicato, an dicatur habere coloratum titulum. 399.

- Electio sola, vel sola presentatio an det titulum coloratum ad effectum regulæ de trienniali. 416. B
- Electum tantum interficietes in pœnam interficientis episcopum non incidunt. ibid. D
- Electus tantum episcopus indulgẽtias cõcedere nõ potest. ibi. E
- Emptio, vel pactum non trahuntur ad ea quæ non apparent, seu quæ nesciuntur tempore contractus. 100. D
- Episcoporum dignitas vsq; ad tempora Clemenis v. maior cunctis fuit, adeo, quod minui dignitate arbitrantur si in cardinales promouerentur. 5. F
- Episcopis olim data erat subscribendi prerogatiua anterior, adeo q; immediatè post papam subscribebant. ibid.
- Episcopi quo tempore cœperunt creari cardinales. ibid.
- Episcopus p̄morus in cardinalè non perdit episcopatum. 20. D
- Episcopus, an suo statuto ligetur. 67. A. B
- Episcopus sicut non dispensat cū rectore super ætate, ita neque cum vicario perpetuo. 115. C
- Episcopi residentes in curia, vt beneficia sui episcopatus conferre possint, quomodo se habere debeant. 138. A
- Episcopatus non conceduntur per supplicationem nisi per litteras expeditas præcedente p̄motione cõsistoriali. 143. C
- Episcopo hæretico ex quo est impeditus agere propter heresim non currit p̄scriptio. 356. E
- Episcopi Nullatenen. & comites Palatini propriè tales non dicuntur, sed abusiue. 293. C
- Episcopi dignitatis culmen habere dicuntur. 453. A
- Episcopus de iure antiquo ad cardinalatum postulari debebat. ibid. B
- Episcopus capellanum amouibilem per testatorem in capella sua positum perpetuum facere potest. 415. A
- Epistola principis facit legẽ. 13. B
- Esdra linguarum confusionem, quæ ex matrimoniis aduenarum nascebatur ad linguam Hebraicam reduxit. 115. C
- Etiã, dictio implicatiua, quid operetur. 161. F
- Exceptio subreptionis cõpetens aduersario utrũ sit peremptoria gratiæ, an dilatoriæ. 51. A
- Exceptiones dilatoriæ, quid importent. 52. D
- Exceptionem aliquam opponi non posse cõtra tres sententiæ conformes, donec sententiæ fuerint executæ, quando non procedat. 167. D
- Exceptio annalis respectu excipientis possessoris odiosa est. 146. A
- Exceptio ex annali possessione præcedente impetratione non ex sequenti nascitur. 266. F
- Exceptionibus variis quis uti nõ prohibetur. 306. C
- Exceptio regulæ de annali com-

- petēs cedenti beneficium nū-
quid competat cessionario.
ibid. E
- Exceptio quæ repellit accusato-
rem, repellit etiam iudicē in-
quirentem, qui in eius locum
subrogatur. 308. A
- Exceptio, quæ cōpetit prædeces-
sori trāsit in successorē. 309. E
- Exceptio regulæ de annali, qua-
re annullat titulum impetran-
tis, & exceptio regulæ de triē-
nali non. 327. A
- Exceptio firmat regulam in non
exceptuatis. 347. C
- Exceptio facilius permittitur,
quàm actio. 350. C
- Exceptio ex triēnali possessione
acquisita, quid operetur. ibi. D
- Exceptio regulæ de triēnali iam
proposita in actis per defun-
ctum triēnalem possessorem
contra actorem molestantem
nunquid transferatur in sub-
rogatum in iure, & ad omne
ius, &c. 363. B
- Exceptione quem esse repulsum,
& non habere actionem idem
est. 364. D
- Exceptio reg. de triēnali, quæ
cōpetebat possessori, nunquid
possit opponi per eūdem post
amissam possessionē per tres
sententias cum executoriali-
bus in iudicio restitutionis, in
integrum cum clausula consti-
to de bono iure. 386. B
- Exceptio detegēs inhabilitatem
agentis nūquam censetur ex-
clusa. 393. D
- Exceptio facilius reo, quàm ad-
ri actio conceditur. 429.
- Excipiens seu dans de iure ten-
per solam supplicationem
producit ius clarum neque
quidum. 439.
- Exclusus semel semper ma-
exclusus. 367.
- Exclusus à termino admittit
beneficio aduersarii, quod
sua persona facere non potest
382. C
- Excludi quis à suo bono iure
lo temporis cursu in bene-
cialibus non debet. 444.
- Excommunicatio prolata com-
quascunque personas non
prehēdit vniuersitatem. 447.
- Excommunicatus, licet ad in-
cia inhabilis iudicetur, non
men illi excipiēdi facultas
negatur. 333. D & 334.
- Excommunicationis appellatio
ne in materia maximè stricte
venit tantum maior excommu-
nicatio. 411.
- Execrabilis antequam eiteri
possessione amoueri non
bet. 300.
- Execrabilis possessionem, &
tulum coloratum habere
dicitur. 301.
- Execrabilis spoliatus quādo
stituitur. 346. C. & 350.
- Execrabilis quando debeat pri-
uati & quādo
non. 381.
- Executoriales iam decreta
sonam defuncti, an debe-
de nouo decerni. 100.

- Executoriales primæ per restitu-
tionem euacuantur, & earum
impeditur executio. 169. A
- Executor ppter negligentiã vnus
anni iure suo priuatur. 325
- Exempla non restringunt regu-
lam. 307. B
- Exempti non tenentur ad deci-
mas vniuersitati impostas,
nec ad charitatiuũ subsidiũ nisi
expresse de illis dicatur. 73. B
- Existens corpore in vno loco, ani-
mo tamen & mēte est in alio,
vbi talis esse censetur. 225. E
- Expectans perdens primam acce-
ptione in secunda, quæ pro-
bare debeat. 33. D
- Expectatiua non capiunt bene-
ficia exempta. 73. C
- Expectatiua secundũ stylum cu-
riæ concedi solet motu pro-
prio. 127. A
- Expectatiuas de certo beneficio
viuentis, nunquid compre-
dat regula de impe. beneficia
viuen. 132. C
- Expectatiua gratia quando est
nulla non potest acceptari vi-
gore gratiæ perinde valere, ni-
si bulla gratiæ reuocatoria
sit expedita. 141. D
- Expectatiuarum concursu dato in-
ter officiales curiæ, quis eor-
um præferatur. 156. E
- Expectans qui acceptauit bene-
ficiũ litigiosum vacans per
obitum alterius colligantis
poterit, vt interesse putans ex
suo nouo iure nõ ex iure mor-
tui admitti. 189. D
- Expectatiua, quæ conceditur ad
beneficiũ vacans, vel cum pri-
mum vacauerit, an capiat be-
neficiũ vacans per cessatio-
nem commendæ. 203. A
- Expectatiuas, seu reseruatio-
nes nõ capere beneficia com-
mendata, quando procedat.
138. B
- Expectatiua reuocata quid ope-
retur in spoliato, ad effectum,
vt restituatur. 384. D
- Expectans litigiosa acceptare po-
test. 419. C
- Expectatiuarum reuocatio in fa-
cto consistit. ibid. E
- Expectans qui acceptauerat prius
vnam parochialem, an possit
secundam acceptatã ante ado-
ptionem possessionis primæ
regnare. 468. E
- Expeditio nulla & inefficax per-
inde est, ac si non sit in rerum
natura. 143. E. F
- Expensarum compensatio quan-
do fieri solet inter victorem,
& condemnatum. 237. A
- Expensarum cõdemnatio à quo
tempore fieri solet. 302. F
- Expressio eorum quæ tacite in-
sunt, an aliquid operetur. 27. B
- Expressio vnus modi excludit
aliud diuersum. 200. D
- Expressio nominis possessoris in
impetratione, nunquid sit de
forma substantiali, an verò
sufficiat fieri per æquipollens.
271. A
- Expressio, & complementum
per æquipollens in formalibus

- ductis in consequentiam alterius finis fieri potest. 272. A. B
- Expressum quid dicatur. 274. B
- Expressio valorum semper ad annuatam respectum habet. 456. C
- Expressio valoris de iure communi non requiritur. 466. C
- Expressio eorum, quae si tacita fuissent, nihilominus papa concederet, etiam si sit falsa non vitiat concessionem. 440. F
- Extensio quando fieri soleat. 87
- Extensio Vicecancellarij, vel regentis, quae sit post signatas commissiones quae operetur. 154. C
- Extensio lata in materia odiosa quando fieri soleat. 191
- Extensio in exorbitantibus quomodo soleat fieri. 206. E
- Extensio casuum ad alios casus quando fieri non debet. 428. D
- Extrauagans ignota non ligat, nisi sumatur ex cancellaria. 14. F
- Extrauagans iniunctae de elect. non procedit in cardinalibus. 20. B
- Extrauagantibus, ut derogetur, oportet, quod de illis fiat mentio. 22. D
- Extrauagantium notorietas nihil facit ad illarum derogationem. 299. F
- Extrauagans iniunctae Bonif. VIII. posita sub titulo de electio. non habet locum in eccle. commendata. 87. B
- Extrauagans ambitiose, quos casus comprehendat. 119. A
- Extrauagans Bonif. VIII. quae incipit, Romani pontificis prouidentia, quid operetur. 133. E
- Extrauagantes ex quo extra certum corpus singulariter vagantur, solent de facili permutationes pontificum obliuioni tradi. 173.
- Extrauagans Martini v. quo regulam de subrog. collit. verbum describitur. 173.
- Extrauagans execrabilis locum habet in beneficiis iurispatronatus. 268.
- Extrauagans Pauli II. incipit detestabile. posita in titulo primo. quae generaliter loquitur in simoniaco realitantum locum habet. 377.
- Extrauagans Clem. VI. ad regem de valore describitur. 414.
- Extrauagans Bonif. VIII. incipit iniunctae sub titulo de elect. comprehendat cardinales. 472.
- Extunc dictio extremum conuenit & respicit tempus imperationis. 312.
- Extunc dictio in regula de annu. li quid operetur. 180.
- F**abij, Pisones, & Lentuli nominari ab usu legum. 110.
- Facere sine lege vel contra legem alia sunt. 299.
- Facta non praesumuntur, nisi probentur. 214.
- Facti quae sunt censentur ignota etiam a prudentissimis. 248.
- Factum a conatu differt. 290.
- Factum priuati in prosecutione causa non tam consideratur quam publicum. 297.
- Factum priuati cedentis non obicit ca.

- cit causæ publicæ. 309. B
 Facti facultatem nec hæresis, nec
 execrabilitas nõ auferunt, nisi
 à iudice tollatur. 299. E
 Facultas cõcessa minori de pri-
 mo vacaturo beneficio cum
 cura, vel sine cura, licet non
 sit valida respectu beneficij cu-
 rati, erit tamen valida in non
 curato. 107. B
 Facultas concessa per papam fa-
 miliari cardinalis de permutã-
 dis beneficiis suis, nunquid
 subiciatur reg. iur. de imp. per
 obi. fam. card. 201. A
 Familiares, & cõtinui commen-
 sales papa, qui dicantur. 25
 Familiaris card. si durante fami-
 liaritate aliquod officium ha-
 buit, nunquid habeat locum
 regula de impe. per obi. fam.
 card. 199. D
 Familiares non esse idoneos tes-
 tes non procedit in familiari-
 bus cardinalium. 205. A
 Familiares, qui sunt intelligendi
 quo ad regulam de impet. per
 obitum fami. card. 213. B
 Familiaris omnis est domesti-
 cus. ibidem
 Familiaris recedens, & iterum
 rediẽs, an dicatur amplius fa-
 miliaris. 214. B
 Familiaritas pdita, vt denuo re-
 stauratur qd regratur. ibid. C
 Familiaritatis probatio ad effe-
 ctum excludendi alium, quæ
 requiratur. 214. F
 Familiaris in duobus locis vnus
 esse potest. 215. B. C
 Familiaris vt quis verè sit à volũ-
 tate cardinalis depedet. 216. A
 Familiares veri, vt hodie sunt
 multi qui non dicantur. ibid.
 Familiaris quis quando dicitur,
 quando verò non. ibid.
 Familiaris quis nihilominus es-
 set si cardinali sciente & tole-
 rante, licet nõ mandante, fer-
 uiret magistro domus. 217. E
 Familiaritas in iure diuersimodè
 capitur, quædam est potestati-
 ua, & quædam socialis. 218. F
 Familiares familiarium quo ad
 hoc, vt gaudeant prærogati-
 uis regularum tria habere de-
 bent. 219. C
 Familiaris vt quis dicatur, & cõ-
 tinuus commensalis, requiritur
 ad minus, q̄ in tinello p̄ qua-
 tuor menses comedat. 221. A
 Familiaris mortuo cardinali si
 transferat ad alium cardinalẽ,
 & moritur, nunquid iste secu-
 dus cardinalis debeat præstare
 cõsensum ex quo primus car-
 dinalis est mortuus. 226. E
 Familiaris cardinalis si sit cano-
 nicus in ecclesia non numerata,
 & moritur, nunquid sit lo-
 cus reg. 230. A
 Familiaris seruiens, & habitans
 in domo cardinalis præsumit
 illius expẽsis viuere. 214. F
 Famulus filij mei non dicitur fa-
 mulus meus, nec homo homi-
 nis mei est homo meus. 217. F
 Famuli familiarium, vt sint no-
 stri familiares quid requira-
 tur. 219. F

- Famulorum commensalium fer-
uientium in domo cardinaliū
duæ sunt species. 220. D
- Fatale nullum currit in causis,
quæ agitantur in consistorio
principis. 88. E
- Febriis quid sit. 76. C
- Febriis, quæ durat post 20. dies
quid soleat operari. 98. C
- Feudum ecclesiasticum, an com-
prehendatur, in illis regulæ de
trienniali verbis, videlicet, bene-
ficia qualiaciūq; sint, &c. 334. B
- Feudum an veniat appellatione
beneficij. ibid.
- Fiat verbum, de sui natura quid
importet. 149. A. D
- Fictio, quæ inducitur à iure, ha-
betur pro veritate, quo ad iu-
ris dispositionem. 102. D
- Fidei commissum per triennij præ-
stationem inducitur. 330. C
- Fidem malam, qui habet quo ad
vnum, & bonam quo ad aliū,
contra quem præscribere po-
test. 379. B
- Finis dat esse rei. 103. A
- Finis demonstrat principiū, mo-
uet agentem, & dicitur causa
causarum. 104. E
- Finem seruare ad quem ipsa di-
spositio tendit, licet forma nõ
seruetur, in quibus non suffi-
cit. 272. D
- Fine constitutionis habito non
curatur modus. 124. B
- Finis vbi habetur ad quem indu-
cta est protestatio sine seruato
non curatur de ea. 320. F
- Finitum negotium in rebus tra-
ctum successiuum, habentibus
non dicitur, donec totaliter
perficiatur. 286. C
- Fiscus in curia Romana est ipse
met sedes apostol. & ideo quæ
hodie gerit officium fisci, nõ
fiscus, sed procurator fisci ap-
pellatur. 72. C
- Florentini sagaces, & diligentes
reputantur. 167. C
- Florenorum monetam Io. 22. p.
mus omnium pontificum cu-
iussit. 451. C
- Florenorum origo, & æstim-
tio. 463. C
- Florentia ciuitas, quo tempo-
re fuit conuersa. 463. C
- Floreni quando, & à quibus fu-
runt contaminati. ibid.
- Florenus in Camera apostolice
in taxis pro ducato de Cam-
era capitur. ibid.
- Fœmina in omnibus casibus in-
gulariter comprehenditur, et
specialiter non inuenitur et
cepta. 74. C
- Fœmina quælibet habet dig-
tatem, quæ renuntiare potest
comprehenditur sub regula
insir. refi. 74. C
- Forma ita transgreditur in ma-
nimo defectu, sicut in ma-
gno. 124. C
- Forma per æquipollens quæ
impleri potest. 483. C
- Forma vbi est, debet ad vngue-
obseruari. 320. C
- Forma per alium impleri nõ po-
test. 311. C
- Forum conscientia, non est ali-
gatum

- gatum apicibus iuris, nec stre-
 pitui iudiciorum. 146. B
 Forum conscientie in quo diffe-
 rat à foro contentioso. ibid. C
 Fratres Prædicatores & Mino-
 res, an possint exercere ea, q̄
 sunt fori pœnitentialis. 126. C
 Fraudis ratio considerata in re-
 gula militat in resignatione fa-
 cta coram ordinariis extra cu-
 riam. 101. D
 Fraus, quæ per clausulam posi-
 tam in cõmissione, videlicet,
 dummodo ante terminũ, &c.
 inducitur, ad longum descri-
 bitur. 160. F
 Fraudes, quæ beneficiis occultè
 resignatis, vel permutatis cõ-
 mitteri possunt. 471. A
 Fraudis præsumptio abesse dici-
 tur in his, quæ sunt inconti-
 nenti. 208. C. D
 Fraus, & dolus nemini patrocini-
 nari debent. 254. E
 Fructus, licet corroborent pos-
 sessionẽ, non tamen sequitur,
 quòd sine ipsis possessio capi,
 & retineri nõ possit. 294. E
 Fructus canonicatus quare com-
 munitur ad 24. exprimuntur.
 459. B
Cabellæ de annalibus soluen-
 dae an intelligantur de viuis,
 an de mortuis. 294. E
 Geminiani consilia, quæ sint in
 Rota reprobata. 483. D
 Genus quando non potest veri-
 ficari nisi in vno indiuiduo pro
 specie habetur. 195. B
 Gloria æterna, qui magis parti-
 cipant, & gaudent. 157. B
 Glossa in ca. statutum, in ver. ca-
 nonicis, de referi. li. 6. quæ vult
 qualitatem tantum in princi-
 pio requiri, multis modis limi-
 tatur. 368. A
 Gordij vinculum. 444. B
 Gradus in regula de annali qua-
 liter probetur. 276. D
 Gradus verbũ, de iure ad digni-
 tatis honorẽ adaptatur. ibi. B
 Gradus verbum, pro quodã do-
 ctrinæ loco siue qualitate me-
 ritis differente aliquando ca-
 pitur. ibi. C
 Gradus scientiæ nobilitati con-
 iungitur, & equiparatur. 277. A
 Gradus alius, excepto doctora-
 tu, de iure communi non re-
 peritur. ibi. B
 Gradus quando esse dicitur. ibi.
 Gradus de quo in regula de an-
 nali quomodo probari de-
 beat. ibid. C
 Gradus primi deliberatione du-
 rante, non admittitur secun-
 dus, vel vltior gradus. 109. C
 Gratia, seu dispositio per regu-
 las dilatiuãs non tollitur. 24. A
 Gratia expectatiua ex quo non
 fuit concessa ad certum tem-
 pus, licet reuocari possit, per-
 petua censetur. 42. E
 Gratia reservationis beneficio-
 rum cũ suspensione quarum-
 cunq; gratiarum de quibus no-
 minationibus exceptis regijs,
 intelligi debeat. 64. A
 Gratia papæ facta alicui, an re-
 quirat literarũ expeditionem,
 c. iij

- vt de illa constare possit. 134. F
 Gratia ab ordinariis facta solo
 instrumento notarij, & sigil-
 lo episcopi in Rota solent ap-
 probari. 137. D
 Gratiam reuadatoriam: seu per
 inde valere, vt videlicet in eis
 expeditio requiratur, sicut in
 principali gratia, an compre-
 hendat regula de non iudi-
 iuxta for. sup. 141. A
 Gratia perinde valere, in quo dif-
 ferat à prima gratia. ibid. C
 Gratia perinde valere effectus.
 142. B
 Gratia motu proprio, an com-
 prehendat regula de non iu-
 dic. iuxta for. sup. 144. A
 Gratia omnes, tam ad instatiam
 partium impetrata, quam mo-
 tu proprio concessa, supplica-
 tiones appellantur. ibi. E
 Gratia principis quomodo pro-
 betur. ibi. F
 Gratia in foro cōscientia: quan-
 do petitur in sacra pœnitentia,
 cui & quomodo committatur.
 146. B
 Gratia noua, an debeat de nouo
 intimari reo quādo agitur de
 priuatione. 169. B
 Gratia motu proprio potest dici
 impetratio. 198. B
 Gratia motus proprii non in-
 eludit ea, quæ exprimenda
 sunt. 199. B
 Gratia non annullatur, si de il-
 lis, quæ possunt se habere ad
 esse, & non esse non fiat men-
 tio. 200. A
 Gratia omnes ordinariorū ce-
 sentur in dubio facta: mo-
 tuo proprio. 249.
 Gratia motu proprio si fiat
 impetrationem nō dicitur
 priuè gratia motu pprio. 250.
 Gratia nihilominus erit mo-
 tuo proprio concessa, etiam si
 supplicatione dicatur, supp-
 cauit nobis talis, &c. 251.
 Gratia quādo dicatur motu
 proprio facta. ibid.
 Gratia ad beneficium vacatum
 capit beneficium vacans
 mortem commēdatarij. 260.
 Gratia si neutri, cū sit gratia
 ua, in ea illa expressiones
 debēt, quæ de iure in alijs
 rtijs beneficialibus fieri
 debent. 269.
 Gratia si neutri non impetratur
 nisi lite pendente. ibid.
 Gratia si neutri ex sui natura
 spicit futura. 487.
 Gratia si neutri, vel si nulli
 causa priuationis non datur.
 181. A
 Gratia apostolica sub duplici
 nere conceduntur. 251.
Heretici possessio non
 lum à lege prohibita,
 dāmnata est, sed etiā
 da rei detentatio. 298.
 Hereticum, an defendat regna
 de triennali. ibid.
 Hares an conueniri possit
 poterat defunctus. 384.
 Hispanorum regni Castellæ
 regendis prouincijs consueta
 do, & eadem apud Fracos de
 scri
 Hispa
 qu
 Hom
 tie
 Hom
 ran
 Hom
 ad
 vna
 nes
 Hom
 cra
 sui
 Hom
 ue
 Hom
 tar
 Hom
 am
 ran
 Hom
 lite
 Hom
 oe
 tre
 lic
 ren
 tur
 Hosp
 no
 Hosp
 de
 tur
 Hosp
 pel
 Hosp
 du
 tur
 cui

- scribitur. 113. E poralis. 343. B
 Hispania, quæ dicatur inferior. 464. F
 quæ verò superior. 464. F
 Homines faciles sunt ad dissen-
 tiendum. 28. F
 Homines à feris in quo diffe-
 rant. 113. D
 Homines post diluuium vsque
 ad ædificationem turris Babel
 vna lingua loquebantur om-
 nes. 114. B
 Hominem ex loquela ipsa So-
 crates intuendum esse cen-
 suit. ibi. E. F
 Homines lites exquirentes per-
 uersi appellantur. 238. A
 Homines vani & insulsi, nomine
 tantum homines. 294. F
 Homines sæpe de facultatibus
 amplius, quàm in his sint spe-
 rant. 294. C
 Hominem malum antiqui tribus
 literis significabant. 330. F
 Homines procliuiiores sunt ad
 occidendum vxores, quàm ma-
 tres, & ob id matrem occidēs,
 licet magis peccet quàm si vxo-
 rem occideret, minus puni-
 tur. 357. C
 Hospes turpius eiicitur, quàm
 non admittitur. 422. F
 Hospitalia nunquid sub regula
 de infir. resi. comprehendan-
 tur. 97. C
 Hospitalia quando veniant ap-
 pellatione beneficiorum. 342. D
 Hospitalia quando laicis conce-
 duntur gubernanda, non dan-
 tur in titulum beneficij, sed
 cuiusdam administrationis tē-
 poralis. 343. B
 Idioma Britonis Galli, & Bri-
 tonis Britonizantis, nūquid
 sit diuersum. 123. B
 Idiomatis regulæ, an videatur
 satisfactum si aliquis pro par-
 te intelligit, & pro parte non.
 123. F
 Idiomatica duo vbi sunt in aliquo
 regno, vnum naturale, & alte-
 rum accidentale, nunquid im-
 petranti gratiam in regno vbi
 non intelligit idioma natura-
 le, sed bene accidentale, obstat
 regula. 124. B
 Idioma duplex in quibus regnis
 inueniatur. ibid.
 Idiomatis regula an obstat Nor-
 mandis habentibus parochias
 in Gallia, Picardia, Burgūdia,
 & Britannia. 124. F
 Idiomatis regula, an habeat lo-
 cum in vicaria perpetua, & in
 omnibus aliis beneficiis cura-
 tis. ibid. D
 Idiomatis regula, an procedat in
 gratia motu proprio ex certa
 scientia. 127. C
 Idiomatis regulæ ad derogandū
 non sufficit motus proprius,
 nec sola certa scientia. 127. C
 Idioma patris, an matris filius lo-
 qui præsumetur, quando pa-
 ter, & mater diuersum idioma
 loquuntur. ibid. D. E
 Idiomatis regulæ, qua forma de-
 beat, & soleat derogari. 128. E
 Idiomatis regulæ papa si deroga-
 ret in gratia expectatiua, nun-
 quid per hoc censetur etiam

- derogare aliis prædictis tenentibus ad eundem finem. *ibi. F.*
- Ieiunium licet sit de præcepto, ubi tamen finis ieiunii seruetur, non peccaret non ieiunans. 321
- Ignorantem quælibet causa etiã iniuste excusat à dolo. 137. B
- Ignorantia supina dolo æquiparatur. *ibidem. E.*
- Ignorantes non ligantur aliqua dispositione nisi fuerint culpofi. *ibid.*
- Ignorantia iusta quando non excuset. *ibid. F.*
- Ignorantia præsumitur, nisi scientia probetur. 291. F
- Ignorantia in his quæ sunt iuris non præsumitur. 409. E
- Ignorari à peritis aliquando posunt casus exorbitantes. 182. F
- Ignorantia in gratiosis non excusat à subreptione. 466. A
- Illatio non fit ex diuersis. 70. A
- Illegitimus expoliatus non restituitur. 304. F
- Illegitimi omnium iurium spiritalium sunt incapaces. 332. B
- Immunitas si concessa fuerit mulieri propter numerum filiorum, non debet illa cessare si contingat aliquos ex illis mori. 189. A
- Impedimenta, quæ statim annullant, quæ sint. 22. C
- Impedimenta inducta per actum iuris positivi, possunt per papam tolli, & omnes effectus ex illo producti. 48. A
- Impedimentum non præstant, quæ de iure non sortiuntur. *ibi. F.*
- Impeditus ubi potuit tollere impedimentum, & non fecit, imputatur. 217
- Impedimentum superueniens iure non attenditur. 217
- Impedimentum quãdo non est nit factò impetrantis, sed extrinsecus contingit, non debet imputari. 217
- Impedito, licet de iure civilis ipsa sua currat tempus, non men de iure canonico. *ibid.*
- Impedimentum belli quando excusat actorem possessoris nalem ad iudicium euocandum. 439
- Impedimenti protestatio de communi regulariter non necessaria. 444
- Impedimentum allegans adfectum, ut audiatur, illud probare debet. *ibid.*
- Impedimentum quomodo probari debeat. *ibi.*
- Imperator in infirmitate relictus, an comprehendatur in regula. 69
- Imperium datur per electionem. *ibidem. F.*
- Imperator non est clericus, nisi aliquem ecclesiasticum ordinem habeat.
- Imperator largo modo dicitur sacerdos, & presbyter, alioquin pontifex, & Dei vicarius. 70. C
- Imperatorum filij olim viuis bus eis Cæsares pronuntiantur.

- tur. ibidem. C
 Imperator hæres esse in testamē- niuntur.
 to quare prohibetur. 238. D Impetrans diffamans priuandum
 Impensæ licet damni appellatio- de pluribus criminibus arctat-
 ne in conuentionalibus non tur ad probandum. 181. F
 includantur, secus tamen est in Impetratio per priuationē quan-
 iudicialibus. 281. E do signatur. 182. D
 Impetrat vnus expressè benefi- Impetrare in genere quis velle
 cium vacans per resignatio- non præsumitur, quod in spe-
 nem in manibus Papæ, & alius cie non esset impetraturus.
 impetrat per vacationem fi- 195. C
 ctam obitus inducti per regu- Impetranti beneficium eodem
 lam, & concurrunt in data, & die obitus cum derogatione
 sunt in omnibus qualitatibus regulæ, nunquid incumbat o-
 pares, quæritur quis debeat nus probandi obitum præces-
 præferri. 108. C sisse an verò aduersario. 196. E
 Impetratio per cessum, vel deces- Impetrare & motu proprio ob-
 sum quomodo pcedat. 108. F tinere, contraria videtur. 198. E
 Impetrantis secunda prouisio Impetrans per non promotio-
 quando valeat. III. E nem non potest consequi per
 Impetranti beneficium viuientis obitum illius postea contin-
 omnes leges diuinæ, humanæ, gens. 201. E
 & cõciliares aduersantur. 130. A Impetrans beneficium vacans ipso
 Impetrauerit verbum, quid im- iure per priuationem familia-
 portet. 130. D ris cardinalis, an teneatur ser-
 Impetratio facta à legato, vel uare contenta in regula
 ordinario extra curiam, an cõ- 204. C
 prehendam regulam de impe- Impetratio aliud est, & aliud sub-
 trantibus beneficia viuenc. ibi- rogatio, licet subrogatio ve-
 dem. F niat appellatione impetratio-
 Impetratio obtinentis provide- nis. 207. A
 ri de beneficio viuientis igno- Impetratio secunda non faciens
 ranter, si postmodum sequuta mentionem expressam de pri-
 morte, illud de nouo impetra- ma, non valet. 209. C
 uerit à Papa non facta men- Impetrans ius in re, quod fami-
 tione de præterita impetra- liaris Card. defunctus habe-
 tione, an valeat, vel sit inhabi- bat ad beneficium quod de fa-
 lis. 131. B cto alius possidebat, nunquid
 Impetrantes scienter beneficia debeat obseruare contenta in
 viuientium quibus pœnis pu- regula. 230. E
 Impetratio an à principio sit con

- ditionalis, vel pura licet, ex
euentu resolubilis, magna est
differen. 232. E
- Impetrantem bonā, vel iniquam
causam fouisse ex effectu me-
timur. 236. C
- Impetratio vtrum annullabitur si
in prima instātia non fuit op-
positum de regula annali, sed
opponitur in secunda. 242. E
- Impetratio ab ordinario con-
tra annalem possessorem non
videtur ita calumniosa sicut
illa, quæ obtinetur à Papa, &
quare. 247. F
- Impetrans improbus, quæ pœnā
multatur. 249. C
- Impetratio, non facta mentione
de colorata possessione alte-
rius, non valet. ibid. F
- Impetrare prohibitus non pro-
hibetur consequi gratiā motu
proprio. 250. A
- Impetrās in materia odiosa am-
bitiosus præsumitur. ibid.
- Impetranti beneficium cōtra ca-
pitulum alicuius ecclesiæ pos-
sessorem annalem, an obstat
regula. 253. D
- Impetrans impeditus per pos-
sessorem annalem quo minus
causam expediret infra annū
nunquid excusetur à pœnis re-
gulæ. 255. A
- Impetrans impugnās possessio-
nem annalem, nunquid possit
postea eā probare opponen-
do de regula contra ius ter-
tij. 260. A
- Impetraret si aliquis officiū ali-
cuius annalis possessoris
quid obstat regula. 260
- Impetranti imputandum nō
si non expressit, quod
ignorauit. 277
- Impetrans de gratia expectan-
tiam mentionem facere debet. 277
- Impetratio quomodo fieri
debet. 279
- Impetrantē, qui nō seruat cō-
tra, in prima parte reg. ten-
tiam possessore ad interesse de
interesse, intelligamus. 280
- Impetrans in dubio temerari-
us præsumitur. 280
- Impetranti in forma iuris, qui
rit aliquem priuari propter
men, an obstat regula. 281
- Impetranti per prouisionem
pæ in euentum priuationis
est illi ius quæsitum irresol-
uenter, sed cōditionaliter. 283
- Impetrans causam contra re-
conuentum, vsq; ad sententiā
prosequi tenetur. 297
- Impetrans causam terminari
cere intra annum astringitur
297. B. & 306. A
- Impetrans ne cuius alius
possessor potest de iure ter-
excipere ad non infringēde
gratiam tertij. 306
- Impetrantem quodammodo
impossibile astringere est
contrarium. 315
- Impetrans mortuo possessore
prius citato, nunquid tenetur
finire causam vsq; ad sen-
tentiam infra eundē annū
contra successorē in beneficio. 315

- verò debeat habere alium an-
 num ad prosequendum cau-
 sam cum successore. 316. C
 Impetranti quando subducuntur
 tempora, an computetur dies
 feriat, quibus impetrans age-
 re non potuit. 318. B
 Impetrans nunquid excusetur à
 pœna, de qua in vltima parte
 regal. si terminos in petitorio
 non seruauit, vsque ad com-
 missionem possessorij per par-
 tem aduersam factam. 329. E
 Impetrans si per iudicē stat, quo-
 minus causam terminare possit
 sit per sententiā infra annum,
 nunquid teneatur de necessi-
 tate protestari iudici per ipsum
 non stare ad hoc, vt excuse-
 tur. 320. A
 Impetrans si impeditus fuit cau-
 sam prosequi infra annum, nū-
 quid loco protestationis suffi-
 ciat illi impedimentum proba-
 re. ibid. F
 Impetrantis improbi, & calum-
 niosi malitia, quando est in p-
 parulo nullæ gratiæ suffragari
 debent. 324. F
 Impetrans in prima parte regu-
 læ peccās, in quibus puniatur.
 325. C
 Impetrans à Papa beneficium va-
 cans in curia, & sic reseruatū
 reseruatione in corpore iuris
 clausa, hoc non expresso nun-
 quid dicatur habere titulum
 coloratum, & defendatur regu-
 la de triennali. 407. B
 Impetratio facta per obitum ele-
 cti tantum non consecrati, tan-
 quam de beneficio vacante per
 mortem, non valet. 416. D
 Impetratio cum impensa expe-
 dita de consensu absentis facta
 præsumitur. 418. A
 Impetratio in dubio facta, pro-
 absente illius non præsumitur.
 ibidem. B
 Impetrans beneficium viuentis,
 & postea possidens vigore il-
 lius impetrationis per trien-
 nium, nunquid possit mortuo
 illo per cuius obitum impe-
 trauit, vt priuilegio reg. de
 triennali contra alios impe-
 trantes. 424. B
 Impetrans ab expressione falsi
 valoris in atredamentis expres-
 si excusatur. 466. A
 Impetrans beneficium annalis
 posses. an per solam impetra-
 tionem, & citationem impro-
 bus, vel iniustus dici possit.
 237. F
 Impetratio facta infra tempus
 quo quis declaratur excom-
 municatus, nisi satisfecerit, nū-
 quid valeat. 488. B
 Improbitas à lege magnopere
 detestatur. 324. E
 Impugnatum vna via potest quis
 ex alia approbare. 306. C
 Incompatibilis diu possidens præ-
 sumitur dispensatus. 347. D
 Incontinenti facta censentur in-
 esse, quomodo pcedat. 208. E
 Indebitum solutū per transactio-
 nem non repetitur. 238. E
 Indi, teste Herodoto, senes io-

- terficiunt, & comedunt. 75. C
 Inducta ad vnum finem, non de-
 bent ad alium trahi. 108. D
 Inducta Cardinalium compre-
 hendunt etiam beneficia card-
 nalium morientium. 19. C
 Inesse non dicuntur, quæ ex in-
 teruallo fiunt. 85. C
 Infectus quis dicatur. 77. E
 Infectus pestilentia sanus est, &
 non infirmus. ibid. F
 Infirmitas vera, quid sit. 76. C
 Infirmitas, & periculum mortis
 multum differunt. 77. C
 Infirmitas quælibet in dubio præ-
 sumitur durare longo tempo-
 re, saltem per annum. 78. A
 Infirmus semper præsumitur in-
 firmari, nisi probetur contra-
 rium. ibidem. E
 Infirmitatis nonaginta priuile-
 gia describuntur. 79. B
 Infirmitas mentis resignationem
 prohibet. 84. D
 Infirmus ex morbo Gallico, non
 periculoso, nunquid præsuma-
 tur mortuus infra 20. dies eo-
 dem, an verò ex superuenienti
 infirmitate. 85. E
 Infirmitatis acutæ tres habentur
 cognitiones. 98. B
 Infirmitas mortalis infra 20. diē
 potest cognosci. ibid. E
 Infirmi graui infirmitate laborā-
 tes non præsumuntur esse in-
 sana mente. ibid. F
 Infirmus non lethali infirmitate
 renuntians beneficio, cum de-
 rogatione reg. quando ex illa
 infirmitate moriatur, si post-
 ea superuenienti graui in-
 firmitate infra 20. dies mori-
 tur, an censetur derogare
 regulæ. 100.
 Infirmitatis appellatione des-
 intelligi de graui. 100.
 Ingratitudinem arguit benefi-
 commemoratio. 100.
 Ingressus vitiosus quare non
 tur. 100.
 Inhabilis quilibet etiam hære-
 cus seruans contenta in regu-
 la, an possit impetrare bene-
 ficium annalis possessoris. 23.
 Inhabiles ipso iure non sunt
 paces beneficiorum. 24.
 Initium etiam in odiosis con-
 stamus. 104.
 Innocentius quartus cum po-
 ex eis dictis leges condere
 luit tamen à quocunque mo-
 sentiente, reprehendi. 119.
 Inquisitor alienata per hære-
 liberè reuocare potest. 47.
 Insinuatio vim publicationis o-
 tinet, & in clandestinis don-
 tionibus ad remouendum fi-
 des adhibetur. 471. A & 473.
 Insinuatio in donatione
 quæ sit, an requiratur. 490.
 Instituens non potest institui
 quem vult. 266.
 Intellectus ad certam cautela-
 quam sollicitatores in commu-
 tionibus excogitant. 162.
 Intellectus ad illa verba, vide-
 cet, dummodo ante terminum
 ad articulandum. 164.
 Intellectus ad illam clausulam
 in commissione apponi so-
 let. 164.

- tam, videlicet, quod interim
 beneficium ipsum etiam quo
 ad effectum regulæ de subro-
 gand. cõseatur litigio sum. ibi. F
 Intellectus ad illa verba in causa
 commissiois pensionis ap-
 poni solita, videlicet, absque
 retardatione solutionis pen-
 sionis. 170. B
 Intellectus ad illa verba, videli-
 cet, dummodo celsio non fiat
 in potentioem. 175. C
 Intellectus ad clem. 1. §. si. de cõ-
 cess. præbend. 198. F
 Intellectus ad text. in cap. si pro
 te. de rescript. lib. 6. 209. A
 Intellectus ad dictum Arch. in c.
 clericum. cl. 1. 1. q. 1. 220. C
 Intellectus ad text. in cap. præ-
 senti. de præbend. lib. 6. 224. F
 Intellectus ad text. in cap. 1. §. fin.
 ne sed. vacant. lib. 6. 227. C
 Intellectus ad text. in l. vniuer-
 sis. C. de precib. impera. offer.
 240. C
 Intellectus ad consil. Decij 214.
 268. C
 Intellectus ad verba regulæ de
 annali, videlicet, neq; vllus va-
 cationis modus. 269. C
 Intellectus ad text. in cap. 1. de ex-
 ceptio. lib. 6. in princip. iuncto
 §. fina. 286. B
 Intellectus ad cap. de multa, de
 præbend. & cap. licet canon.
 292. C
 Intellectus ad dictum Bonifa. in
 clemen. 1. de sequestra. pos. &
 fruct. 355. A
 Intellectus ad dicta Inuoc. in c.
 cum super. de re iudic. & adl.
 Bar. si per lusorio. 377. A
 Intellectus ad dispositionem ca.
 2. vt lite penden. lib. 6. 411. G
 Intellectus ad regulam de trien-
 nal. ver. videlicet, antiquas li-
 tes penit' extinguẽtes. 444. A
 Intellectus ad decisionem Ro.
 12. 10. vt. lit. pend. in no. quæ
 vult litem non finiri, nisi post
 sententiam. 484. B
 Intellectus ad dicta Pet. de An-
 cha. in consi. 295. pro clariori
 euidentiã, &c. 485. A
 Intellectus ad ca. post electionẽ.
 de concess. præb. & ca. vt quis
 duas. de elect. lib. 6. 490. A
 Intentionis defectus in gratia
 motu proprio, an possit dari.
 130. B
 Interdictum de fonte in dubio
 intelligitur de vero, nõ autem
 de ficto. 387. A
 Interesse in spiritualibus sicut
 in profanis peti non potest.
 280. C
 Interesse & damnum diuerso mo-
 do considerantur. ibid. D
 Interesse putantes, contradicto-
 re deficiente, citari debẽt. 307
 Interpretatio lata ex iure com-
 muni fieri debet. 112. C
 Interpretatio, q̄ pro libertate fa-
 cit, benignior reputatur. 171. B
 Interpretatio semper capienda
 est per quam excludatur deli-
 ctum. 197. A
 Interpretatio in qualibet consti-
 tutione in dubio, quæ capi de-
 beat. 203. E

- Interpretatio de damno euitando strictior fieri debet. 369. C
- Interpretatio ciuilis, quæ fit ad interrumpendū tēpora p̄scriptio- nis cui p̄desse dicatur. 378. D
- Interruptio pacificæ triēnalis pos- selsionis facta ad citationem vnius, vtrū p̄sistat aliis. 379. C
- Interruptionis species duplex est. 379. F
- Interruptio quo casu interrumpēti solū p̄desse dicitur. 381. C
- Intrusus verè non dicitur, qui vir- tute temporalium possessio- nem capit. 179. A
- Intrusus à principio litis, sed lite pendente, definit esse, vtrum poterit se subrogare in benefi- cio p̄ obitū colligātis. 188. F
- Intrusi omnes, excepto hæreti- co, reg. de annali iurantur. 301
- Intrusus in benefic. reseruato si spoliatur, non restituit. 347. A & 420. A
- Intrusus quis dicatur. 391. D & 426. A
- Intrusus quot modis quis dica- tur de iure communi. 426. B
- Intrusus, an dicatur ille, qui in- greditur possessionem cum ti- tulo præter autoritatem su- perioris. 426. F
- Intrusus sine titulo spiritualia mi- nistrare non potest. 472. B
- Inutile quod est, deesse dicitur. 293. C
- Ioannes 22. vltra ordinationes Rotæ multa saluberrima inue- nit. 7. B & 451. E
- Ioannes 22. moriens vigesies quinquies centum milia duca- torum ecclesiæ dimisit. Iudicium du- re alia fecit, qua regnum C mania regno Franciæ dicitur, & Italiam ab imperio gregaret.
- Ioannes 22. adeò fuit curiosus indices omnium rerum quæ ne alphabeti confecit. ibid.
- Ioannes 23. in materia de futu- randis colligit. duas reges condidit, Martinus verò in his dissimilem, in quibus tenta enarrantur. 179
- Iter à communiter accidens an eligendum sit per mare, per terram. 190
- Iudex eiusdem nationis, quæ actor à reo conuento, recu- potest, & quare. 119
- Iudices delegati qui dicantur nisi literis expeditis. 142. E
- Iudex in principio litis de legi- matione personarum in qua re debet. 160
- Iudex parte non opponente, test nulliter agentem repe- re. 240
- Iudex non solum tenetur sup- p̄re circa ea quæ sunt iuris quæ do omittit, à partibus, sed et circa consuetudinem. 240
- Iudex ex his, quæ vidit, licet actis sibi non constet, iudicare poterit. ibid.
- Iudicem non posse supplere, quæ pars omisit, quomodo pro- dat. ibid.
- Iudicium

- Iudicis diffinitio secundum Bal-
 dum. 241.F
 Iudex secundum acta, & probata
 iudicare debet. Ibidem
 Iudex actum frustratoriū repel-
 lere potest. 245.B
 Iudex sententiā, quæ transiit in
 rem iudicatā potest infra annū
 executioni mandare. 292
 Index propter negligentiam admi-
 nistratione sua priuatur. 395.B
 Iudicare quando possumus con-
 tra cōmunē opinionē. 299.C
 Iudiciū plurimorū oculis com-
 probatū iustū p̄sumitur. 120.C
 Iudicium vnum fuisse iustum, &
 postea eius contrarium iustius
 non conuenit. 135.C
 Iudicium idē est de his, quæ fiunt
 ante, vel post actum. 228.D
 Iunior quāto quis est, tanto per-
 spicacior. 433.C
 Iuramento quādo derogatur per
 simplicem derogationē, nulla
 facta de illo mentione. 23.B
 Iuramentum in præiudicium rei-
 publicæ, an valeat. 38.A
 Iurans procuratorem non reuo-
 care, quod possit, non obstāre
 iuramento, illū reuocare quo-
 modo procedat. 280.B
 Iurans se non contrauenire, etiā
 per instrumentū in forma Cam-
 eraræ, ante præstitū cōsensum
 resignanti, an reuocare potest
 huiusmodi propositum. 103.D
 Iura inducentia vacationem re-
 quirunt possessionem. 32.F
 Iura prohibentia non auferre ius
 quæsitum quomodo intelligi
 debent. 37.E
 Iura loquentia de filio instituto
 & de soluendo tributo, vel ga-
 bella, ex contractibus in qui-
 bus habebunt locum. 40.A
 Iura loquentia simpliciter debent
 intelligi de habilibus. 74.B
 Iura nō adaptātur ad ea, quæ ra-
 rō, & cū difficultate sūt. 196.B
 Iura quemadmodum post termi-
 num ad probandum possunt al-
 legari, an eodem modo pos-
 sit extrauag. 243.B
 Iura duorū, quando peruenimus
 ad vnū iudicātur, p̄ vno. 260.A
 Iura loquentia de remissione fa-
 cienda homicidis, & de con-
 suetudine, in quibus habeant
 locum. 352.F
 Iura defuncti cū qualitate sua nō
 transeunt in subrogatū. 363.D
 Iuris cōmunis dispositio nemini
 causans præiudicium, an pro-
 cedat indistinctē in quibuscū-
 que cōmissionibus, tam in iu-
 dicio, quā extra. 35.D
 Iure sublato quod est plus, vide-
 tur tolli quod est minus. 46.B
 Iuri communi, nō autem priui-
 legio, & iuri speciali in gene-
 rali derogatione iurium cen-
 setur derogatum. 47.D
 Iurisdictio pari in parem de iure
 tribui non solet. 66.F
 Iuris p̄fessores à lege sacerdotes
 appellātur, sed improprie. 71.B
 Iuris ordo coram principe non
 seruatur. 88.F
 Iurisdictio ex rescripto nullo iu-
 dici datur pro condemnatio-
 d

- Ius in re vel ad rem resultans ex iure condicionali non est penitus caducum. 41.C
- Ius firmum, & magis firmum ex quo datur. ibid.
- Ius comperens ex gratia expectatiua reuocari potest, & diu non durat. 42.E
- Ius quaesitum quod dicatur. 43.E
- Ius quaesitum an tollatur, quando in commissione, vel gratia, pro commissione impetranda derogatur possessioni tantum. ibi.F
- Ius alicui tollere sicut non est intentionis papae, ita nec possessionem. 44.D
- Ius quaesitum ubi est alicui ex sola commissione, nunquid secundae commissione derogatorię illius obstat regula. 46.E
- Ius comperens de iure speciali facilius tollitur quam de iure communi. ibid.F
- Ius nobis quaesitum ex actu iudiciali, etiā si fuerit factum in partibus, non debet nobis auferri per stylum curiae. 47.A
- Ius datum per commissionem facilius tollitur per alteram commissionem, quam ius acquisitionem de iure communi. 48.A
- Ius ex voluntate principis acquisitionem sola principis contraria voluntate aufertur. 48.A
- Ius tollere alicui, vel illud differre parificatur. 51.F
- Ius quaesitum, an dicatur tolli si per lapsum termini ad articulandum admittantur articuli obiectiui, cum aduersarius sit tutus exceptione temporis. 52.F
- Ius aliquem habere, & probationem deficere stant simul. 54.A
- Ius sibi quaesitum, an alicui tollatur per derogationem regulę, vigore cuius iam competebar ante regulę derogationem exceptionem. 57.F
- Ius quaesitum si tollatur, per commissionem fauore & gratia alicuius, an per illam commissionem reducimur ad ius commune. 59.E
- Ius ad se pertinens, licet non vacet de facto quilibet conferre potest. 94.D
- Ius in re, neque ad rem per expectatiuam non acquiritur. 132.A
- Ius de nouo emergens in prophanis post conclusionem in causa censetur obuenire post sententiam. 168.A
- Ius nouum per subrogationem papę in beneficalibus creatur, & non transfunditur illud idem quod habebat defunctus. ibid.D
- Ius bonum non videtur competere litiganti, quod exceptione regulę elidi potest. 188.A
- Ius suum indecisum nemo relinquere debet. 239.B
- Iustus & bonus non incidit in legem, neque eius poena debet teneri. ibid.E
- Ius quando ex persona agentis metitur. 265.C
- Ius beneficalia adeo est personale quod personam non transfunditur. 361.A
- Ius suum, qui per solū annum in iudicio deducere negligit, videtur

- illud habere p derelicto. 375. E
 Ius competens per exceptionem
 dicitur bonum. ibid.
 Ius per solam præsentationē, vel
 electionem nō tribuitur in re,
 sed ad rem. 416. D
 Iuris nemo plus in alium trans-
 ferre potest, quā ipse habet,
 & hoc quādo procedat. 468. B
 Ius quod est in pendentī, an im-
 pediat provisionē medio tem-
 pore alteri factam. 487. E
 Ius resignatarij ante publicatio-
 nē, an dicatur pendens. 488. B
 Ius in re plenum quod possit re-
 solui, an sit alteri conferibile
 ante resolutionem. ibid. D
 Ius semel renuntiatum, an possit
 iterum cedi. 489. A
L Aicus ad cognoscendum de
 possessorio in causis ha-
 bētibus connexitatē spi-
 ritualem, incompetens vide-
 tur. 291. D
 Legatus de latere, vel ali^o inferior
 ordinari^o, an possit tollere ex-
 presse ius quāsitū, derogando
 regulā, sicut potest papa. 65. B
 Legatus cum facultate derogan-
 di regulis edictis, & edendis,
 an possit derogare regulā de
 infir. refig. III. F
 Legatus in curia potest benefi-
 cia suā provinciae reseruare,
 vel conferre. 138. B
 Legatus de latere signat sicut
 papa, & quare. 153. C
 Legatū factum pauperibus quos
 comprehendat. 28. F
 Legati iurisdictio odiosa est, ex-
 traordinaria, & superindol
 454. E
 Legato ubi facultas dispensa
 committitur, subintelligi q
 debeat. ibid.
 Legatus quas gratias dare
 leat, & concedere. 4
 Legatorum literæ quare apol
 lica dicantur. ibid.
 Legem vniuersalem, vel part
 larem ex persona condita
 metimur. ibid.
 Leges plateæ ab imperatorib
 in quorum præiudicium n
 possunt reuocari. 51. q
 Leges quando sapiant. 6
 Leges quando non recipiant
 strictionem de habilitate.
 Legē condere per quā oēs fi
 diti ligentur, de rebus arde
 & maximi impij dicitur. 8
 Leges Rom. quare grauissim
 lerūt originarios à ciuitate
 propria patria discedere. 11
 Leges, quæ dabātur populis,
 illo eiusdē populi idiomatic
 blicare veteres voluerūt. 11
 Lege permittēte quod fit, leg
 mē & iustē fieri dicitur. 18
 Leges nouæ à lege veteri in
 pretationem, & declaratio
 recipiunt. 194. F & C
 Lege quod non cauetur, in p
 ctica non habetur. Lex
 Legē defendere aliqua ratio
 etiā fatua, meli^o est, q̄ eā m
 & sine ratioe dimittere. 32
 Leges si plures intellectus
 bēt, & oēs diuiniatos, quis
 lorū sit eligendus. 44
 Leg

- Legis vniuersalis natura, q̄ sit. 8.E
Legis virtus in quo consistat. 87
- Legis verba, quibus non conueniunt neq; ipsa dispositio conuenire videtur. 253.E
- Legulatores veteres ab vtilitate exordiētes pro cæmiis quibusdam ad legū studiū studiosos inuitare consueuerunt. 65.D
- Legum omnium inanis esset celsura, nisi diuinæ legis imaginem gerat. 354.C
- Lex cōis vbiq; publicatur. 8.F
- Lex ad hoc, vt vniuersaliter liget quid requiratur. 9.D
- Lex debet locis, & personis conuenire. ibid.
- Lex vniuersalis potest esse temporalis, & perpetua. 13.D
- Lex moderna generaliter loquēs debet interpretari secundum antiquā, & abolitā. 50.F
- Lex vigore cuius ius est acquisitum alicui reuocari per principem nō potest, quo minus allegari non possit. 58.A
- Lex diuina mandat illum ea seruare, quæ alios præcipit custodire. 68.A
- Lex humana debet se cum diuina conformare. ibid.B
- Lex, vel dispositio vniuersaliter loquens, omnia includit. 73.E
- Lex si non excipit, nec nos excipere debemus. 88.B
- Lex indistinctē omnes, quos nō excipit, ligat. 122.C
- Lex omnis præceptiua dicitur habere decretū irritans. 134.D
- Lex quando fundatur in præsumptione, non habet locum in foro conscientiæ. 146.E
- Lex suspicari vetat tristem euentum. 186.C
- Lex generalis omnes subditos comprehendit excepto principe. 212.D
- Lex quæ dicatur vtilitatem publicam concernere, quanuis eius verba priuatum commodum præ se ferant. 235.F
- Lex generaliter loquēs, an comprehendat inhabiles. 298.B
- Lex indignis non dat priuilegia. 346.D
- Lex, & quælibet alia dispositio, siue reg. simpliciter loquens, per interpretatio. non est amplianda. 353.F
- Lex nulla, aut statutum quem sensum recipere potest. 354.A
- Lex qualis esse debet. ibid.B
- Lex qñ perdit nomē legis. ibi.D
- Lex adeo exosos spoliatores habet, q̄ nolit eos tueri in possessione sua, etiam per exceptionem veri domini. ibid.E
- Lex de his, quæ frequenter accidunt, intelligi debet. 357.B
- Lex quando requirit actum cum qualitate, non sufficit deducere actum, nisi & qualitas deducatur. 366.C
- Lex cui dat actionem fortius illi exceptionem concedit. 417.A
- Lex si est iusta in foro fori vtrique erit iusta in foro poli. 423.B
- Lex qñ aliquid vetat ad commodum illius cui fieri aliquid vetatur, tūc ex illa lege nō cōpediij

- tit illi, nisi sola exceptio. 442. E
 Lex generalis cōprehēdit utrūq;
 calum, licet maior ratio mili-
 tet in vno, quā in alio. 446. B
 Lex quando nō est alleganda in
 decisionibus causarum. 447. A
 Lex praecepti data à deo, quādo
 habet plures intellectus, fa-
 ciens contra eam non peccat
 mortaliter. ibid. C
 Legum cōpositarū nomina, quo
 pacto scribi debeant. 274. B
 Libellus sup quo petitorio tra-
 hat ad se, pprietatē, & rei vēdi-
 catio aliquādo cōpetat. 312. F
 Liber taxae beneficiorum hodie
 pro regula habetur. 456. D
 Liberum quid dicatur. 207. A
 Librae turonens. valor, & ori-
 go. 460. F
 Libra turonensis, cū quibus aliis
 monetis concordet. 461. C
 Libra cuiuscunq; regionis, & ci-
 uitatis valor exprimitur. ibi. D
 Libra in Anglia de turonensi in
 dubio intelligitur. ibid. E
 Librae legalis valor quis sit, & ex
 quibus ducatis constet. 461. F
 Limitatio ad illa verba, videlicet,
 cessionē non faciendam in po-
 tentiorem. 175. E
 Limitatio, & intellectus ad ca. ex
 eo. de regu. iur. lib. 6. 260. C
 Lingua ad quid nobis data sit se-
 cundum diuum Paulum. 112. E
 Linguae, & habitus disparitas qd
 operetur. 114. A
 Linguae identitas, sicut & simili-
 tudo nominis affectionē in-
 ducit. 115. A
 Linguae, & loquelae similis
 quantū valere potest ad
 renorum conuersionem.
 Litibus finem imponere fauo-
 rabile iudicatur. 41
 Litis euētus est dubius. 49. &
 Litis pendentia, vt intro duc-
 catur, quid requiritur. 70
 Litigare qui facit aliquem fra-
 toriē debet in expensis
 demnari. 161
 Lis mota per nō habentē mi-
 tum: tamen ratificata per
 minū post, vel ante motū
 litigantis, an proficiat ad
 ctū regu. de subro. collit.
 Litem non extingui post rem
 dicatam non executam
 modo procedat. 161
 Litigantes improbi, qui
 tur. 161
 Litium extinctio ad reipub-
 commodum pertinet. 161
 Lites quā sint execranda. 161
 Litigiosū in testes, vel accu-
 res nō admittuntur, & con-
 ordinatio ad sacros prob-
 tur. 161
 Litigare ex causa bono &
 viro nō est prohibitum. 161
 Litigator improbus ad regu-
 de annali possessore, qui
 telligitur. 161
 Lis discussione, & actorum
 paratum requirit. 161
 Litigandi iusta causa in Roma
 quam excusat condemnatio
 in expensis. 161
 Litis pendentiae effectus post
 tentiā, quae trāsiiit in rem

dicatā ante eius executionē, nihilominus durant. 285. C
 Lis finita qñ dicitur. ibi. & 435
 Litem per sententiam finiri dupliciter consideratur. 436. E
 Litis reliquia quādo durāt post latā sententiā, & quādo nō ibi.
 Lis si interueniat, vel molestia iudicialis, si tamen non inducit controuersiam respectu possessionis non sufficit. 289. C
 Lis mota per assertum post obit colligantis ad effectum regulae de subrogandis ratificari non potest. 296. C
 Lis per cessionem vel mortē nō extinguitur. 307. D
 Litigiosi uicium non afficit, nisi partem colligatē, non autem tertium. 420. D
 Lis mota per commissionem respectu committentis multos operatur effectus. 164. F
 Litigare perperam, licet quis incipiat, potest tamē ex iure nouo sibi obuenienti, lite pēden- te vincere. 424. F
 Lis eo ipso, quod mouetur super beneficio, censetur etiam mota super possessione, licet de ea nihil dicatur. 432. D
 Lis si mouetur super titulo beneficij, dicitur agi super quasi dominio. 433. A
 Lis si mouetur super possessione nō redditur litigiosa, pprietas sed ipsum ius possessionis, ibi.
 Litis pendentia per appellatiōnē extrajudicialem, an iudicatur. 435. A
 Lis turbatiua pacificae possessionis nō de facili inducitur. 437
 Lis nisi per litis cōtestationem, inchoari non dicitur. 438. E
 Lis vera ex tribus personis constituitur. ibi. A. B
 Lis vera per commissionem cum solo decreto citationis inducitur. 438. A
 Lis durante commissione donec aliquo iuris fine terminetur, ut ibi semper durat. ibid. D
 Lis spacio decem annorum deserta censetur. 446. D
 Lites uerbū, in regula de triennali, pro quo capiatur, siue quomodo intelligatur. 448. B. C
 Literae contentiosae non dantur contra reges. 16. E
 Literarum expeditionem in gratiis expectatiuis necessariam esse, quis Rom. Pōtificum statuit. 134. B
 Literae quando dicantur expeditae. 135. E & 161. C
 Literae non dant ius in re, neque ad rem, sed sola gratia. 136. D
 Literae, quando ageretur ad priuationē ob nō solutionem, ad probationē requiruntur. ibi. F
 Literis nō expeditis effectu gratia utens, non est tutus in foro conscientiae. 143. B
 Literae si reperiantur expeditae cum aliquibus defectibus subreptionis, nunquid sit satisfactum regulē de non iudi. iuxta for. supp. ibid. E
 Literae in dubio productae post cōmissionē, de quarū expeditae

tione dies nō apparet, an p̄sumatur in tēpore expedite, & cui incubat onus p̄bādi. 147. C
 Literas quolibet gratiarum de beneficiis concessas infra sex menses expediri debere, quando non habeat locum. 261. D
 Litera contra reges, principes, & magnos duces non dantur sine signatura Papæ. 159. E
 Litigiosa beneficia possessorum ne fiant remedium. 191. & qualiter dicantur litigiosa, sup. Beneficium.
 Loquutio indefinita in materia p̄nali non æquipollet vniuersali. 252. F
 Lotharium, Diocletianū, & Maximianū Cæsares imperio cessisse, & ex eis quendam priuatam vitam elegisse. 70. E
 Lucrū perdere, & dānum sentire nō est par, eadēq; ratio. 473. F
Magistratus vendi nō debent, sup. Alexand.
 Magistratus peregrini, & non ciues populis dari debent. 113. F
 Maioris p̄nitentiarij signatura per fiat, in quibus differt à signatura papæ etiā p̄ fiat. 151. F
 Maior p̄nitentiarius, licet potest, non tamē vitur signatura motu proprio, & quare. ibi. D
 Maior tātō quis reputatur, quanto pluribus, & dignioribus famulis p̄est. 203. F
 Malæ fidei sola notitia p̄scriptio interrumpit. 290. B
 Malæ fidei possessor, licet regulariter per p̄scriptionem. 30. A
 ann. non acquirat sibi, nisi excipiendi ad rem venditam; si de possessione caret, locum non habet, quando ageret contra violentū. 354.
 Mancipia quando dicuntur, & quando verò noua. 234.
 Mandatum de prouidendo, & alijs titulus habilis de fidei non causet ius in re. 34.
 Mandatū factum ante litē deusando gratiā, quid operetur quid verò lite pendente. 47.
 Mandatis extinguentibus literis quando signantur per plerumque motu proprio, an obstat regula de iure quæsit. non tollit.
 Mandatum factum de adempta hereditate viuentis, qui cōtrarij opinionione reputatur, inuitus, valet. 129. 230. 131.
 Mandati defectum signaturæ p̄supplere non solet. 166.
 Mandati ex defectu vbi sententia est nulla talis infirmitas sententiam non tollit.
 Mandatum per mille annos non p̄sumitur. 167.
 Mandatum quando dicitur nullum. 275.
 Mandatū de beneficio vacante comprehendit vacaturū. 282.
 Mandatum morte constitutum quando non expiret. 476.
 Manus regia apposta rei cōtrarij non priuat aliquem possessione. 292.
 Marabatinus moneta olim, quando fuerit generalis, & illius

- lor quis sit. 464. C
 Marabātini, de quib. in ca. cum
 olim. de priuil. qui intelligen-
 tur. ibid. E
 Marcha, & recens, & vulgare no-
 men. 459. E
 Marchę estimatio qualis esse de-
 bet. ibid. F
 Marcha legalis. ex quot vncijs cō-
 situatur. 460. A
 Marcha agentis, de qua in reg. de
 valore, quantum valeat. ibi. C
 Marcha Sterlinguorum, quę sit
 & illius origo. ibid.
 Marcha Sterlinguorum in Hy-
 bernia quantum valeat, quantum
 verò Rhenensis marcha. ibi. F
 Marcus Parisiensis, & ad vsum Me-
 diolani quāti sit valoris. ibid. F
 Mare infirmitati, & morti æqui-
 paratur. 76. F
 Medicus imperitus, teste Auicen-
 na, propter fidem, & deuotio-
 nem ægri facilius sanat ægrū,
 quā medicus peritus. 115. F
 Mensis de quo in reg. de subro-
 colli. an à tēpore datæ, an ve-
 ro à tempore consensus præ-
 stiti computari debeat. 194. B
 Mensis subrogationis fiendæ à
 colligante per obit. colligā-
 tis, an incipiat à tempore mor-
 tis colliti. an verò à tempore
 notitiæ ipsi subrogātis. ibi. D
 Mens Papę concedentis qualis
 præsumitur. 192. B
 Menses sex ad citandum, de qui-
 bus loquitur regula de annali,
 an computētur à die datæ im-
 petrationis, an verò à die ex-
 petitionis bullarum, vel com-
 missionis causę, vel citationis
 decretę, vel executę. 313. A
 Menses sex ad publicandum resi-
 gnationes, nunquid cōputen-
 tur à die resignationis, vel à
 diē præstiti consensus. 477. F
 Mentio de actu inualido non est
 necessaria. 64. B
 Mentione speciali digna, nisi spe-
 cialiter & exprimentur, omnia
 intelliguntur. 71. C
 Mentio sicut de beneficio in im-
 petrationibus, ita de pensione
 fieri debet. 90. A
 Mentio de expectatiua gratia
 fieri debet. 40. D
 Mentio sicut de iure cōmuni nō
 requiritur, ita neq; de statuto
 continēte in effectu quod ius
 commune. 129. A
 Mētio coloratę possessionis alte-
 rius in prouisione ordinaria,
 & legati, etiam motu proprio
 factis, requiritur. 247. D
 Mentio de possessione non co-
 lorata de iure communi fieri
 non debet. 279. B
 Mētio de possessione viuētis de
 iure cōmuni requiritur. 327. E
 Mercator quando quis dicitur
 239. D
 Militum Sancti Petri Priuilegia
 aliter suffragantur militi agen-
 ti pro seipso, quam nominatō
 ab ipso. 270. E
 Minimum quod est in odiosis se-
 quimur. 375. B
 Minorj, ppter rigore iuris cōfer-
 uādū, quę tēp ora currāt. 369. A

Minor in beneficiis repu-
tatur maior. *ibid.* B
Minor possidens beneficium cu-
ratum sine dispensatione, nun-
quid exceptione reg. de trien-
nali defendatur. 370. A
Mithridates Ponti rex, & Themi-
stocles Atheniensis, quam va-
rias linguas didicerunt. 115 F
Mixtum sub simplicibus non co-
prehenditur. 137. F
Mixtum in materia fauorabili sub
expressione duorum simpliciu-
um quomodo procedat. 221. E
Mixtum in materia exorbitanti
sub simplicibus, an comprehen-
ditur. 223. E
Mobilia per triennium consumi
presumuntur. 331. D
Moderni sunt sicut culices in ca-
pite elephantis, quae vident
priora & posteriora. 433. C
Modus seruandus in conferendis
beneficiis consistorialibus. 88. D
Molestiam extraiudicalem indu-
cunt, quae de facto sunt. 288. A
Molestia facti, quae fit. *ibid.* B
Molestia iudicialis in quo diffe-
rat ab ea, quae de facto, & ex-
traiudicialiter fit. *ibid.* B
Molestia in generali exclusione
non censetur exclusio. 346. E
Molestia vera in quo consistat.
438. C
Molestiae prohibitio an intelliga-
tur de iudiciali, vel extraiudi-
ciali. 440. F
Molestare possessorem, quo ad
regulam de triennali, quis di-
catur. 441. A
Molestia verbum, in regula tri-
ennali, de qua molestia in-
telligatur. 441. A
Monachis quare prohibita stu-
dia. 220. B
Monadem siue vnitatem quae
tres appellare soliti sunt. Negl.
Monasteria in dispositionibus
quibus de dignitate
comprehenduntur. Negl.
Monetarum tot species in
regula de valore cen-
surarum. Negl.
Mora modici temporis da-
magnum non continet.
Morbus acutus terminus
rum praefigi solet. 221. E
Mori, vt quis dicatur ex
non antiqua infirmitate
probari oporteat. Negl.
Mortis papae appellatio, an
prehendat priuationem. Nobl.
Mortis articulo constituti
catur, cum infirmi non sine
Mortis appellatione, quae
intelligatur, naturalis, an
accidental. Nobl.
Motus proprius tollit subie-
ctum, non ius tertij. Non
Motus proprius in dubio
presumitur per impetra-
tionem concedi. Nobl.
Mulier ignorans mariti mor-
tuum, qui in veritate mortuus
est, si matrimonium contraxerit,
net. Nobl.
Nationis expressio in
apostolicis, quare
Natio eadem inducit subie-

- in regu- nem. ibid. Nomina in rescripto reorum ex-
 moletur Natura quando præualeat acci- primi debent. 272. E
 4. denti. 124. G Nominis appellatione nomē p-
 obibita Natura ex varietate temporum priū, appellatiuum, & singula-
 22. nouas deproperat adere for- re, an cōprehēdatur. ibid. E. F
 23. mte qui mas. 433. E Nomē singulare quid sit, & quā-
 ci sunt. Negligentia non seruantis regu- do iuris exp̄sio sufficiat. 273. A
 sitionib. lam, non nocet alteri impetrā- Noīe p̄prio aliquē appellari sa-
 gnitabil. ti seruanti regulam. 246. C cra scriptura ad signum magne
 ur. Negligens vbi aliquis non fuit, familiaritatis refertur. ibid. D
 pecies non impeditur agere, sublato Nominis om̄sio, seu immutatio
 ore. ena. impedimento. 257. F apud veteres ad derisum, & cō-
 Negligentes omnes, & delides, temptum referebatur. ibid. B
 oris dā. qui sui immemores sunt, offi- Nomine proprio propter indi-
 tinet. cio suo priuatur. 395. C guitatem, vel peccatum alicu-
 imus. Negligentiæ epilodus continens ius, qui priuatur. ibidem. C
 2. in se 214. casus in quibus negli- Nominū crebrae immutationes,
 3. ex no. gentia nocet. ibid. D vel repetitiones aliquando in
 4. mitate. Negligentiæ deinde 20. casus cō- sacra scriptura ad magnum my-
 5. ratio, an. numerantur, in quibus negli- sterium, & singulare personæ
 onem. gentia non nocet. ibid. C meritum sunt. ibid. C
 stitutiō. Nobilitatis magna consideratio in collationib. faciendis habe-
 on fiat. tur. 276. F & 277. C se ferant. ibid. D
 e, quæ. Nobilium intuitu à regulis iuris Nomina plura impetrantis, an
 6. alis, an. recedi solet. 277. B sint exprimenda. ibid. E
 7. it subie. Nobilitatis expressio, tam pos- Nominū pluralitas in dubio non
 8. i. sessoris, quam impetrantis de præsumitur, & eam allegans re-
 9. dubio. iure, an requiratur. ibid. C netur probare. ibid.
 impetrat. Nominatum à patrono, qui obri- Nomen illius contra quem re-
 10. 11. nitur nouam prouisionem, & scriptum impetratur de stylo
 12. riti mo. committit causam, literis non hodierno ita extēse debet esse
 13. ortus. expeditis nunquid comprehē- scriptum sicut nomen impe-
 14. ontrab. dit reguā de nō iud. iux. form. trantis. 274. D
 15. sup. Nominis expressio quando re- Nominis impetrans æquiuoca-
 16. sio in. quiritur, p̄o forma non potest tio, an viciet rescriptū. ibidem
 17. quare. per æquipollens impleri. 271. B Nomen quando abbreviatē scri-
 18. ic. sup. Nōis expressōne per æquipol- bi potest. ibid. C
 19. lens posse. cri limitatur. ibi. E Nominum diuersitas ex diuersi-
 20. tate effectuum arguitur. 141. B

- Nō entis nullę sūt partes. 344. C
 Normandus, an possit extra ter-
 ram Normandię iudicem im-
 perrare. 125. A
 Notarij septem initio orientis ec-
 clesię ad res gestas martyrum
 cōscribendas creati fuere. 2. C
 Notarius falsans scripti. si dedu-
 xit ea in veram existentiam te-
 stium cum debitis solennita-
 tibus pœna falsi tenetur. 322. E
 Notoria quę dicantur. 242. C
 Notoriū licet nō debeat proba-
 ri, debet tamē allegari, & hoc
 quomodo pcedat. ibi. & 390. D
 Noua prouisio ad quem effectū
 fiat. 190. C
 Noua prouisio pręsupponit aliū
 titulum pręcessisse, nec facit
 ius purum, & simplex de per-
 se subsistens. 267. A
 Nouę prouisionis diffinitio. ibi. C
 Noua prouisio etiam nulla sup-
 plet diligentias regulę. 289. E
 & 483. C
 Nouę prouisiones gratię si neu-
 tri, subrogationes, & similia,
 sunt gratię dependētes ab im-
 petratione principali. 323. E
 Noua, quę inducūtur, nouo etiā
 auxilio fulciri debent. 100. E
 Nullitates, quę sanātur faciliē per
 signaturā, adiūcta clausula, vi-
 delicet, refectis expensis. 176. F
 Nullum, & inutile à iure æquipa-
 rantur. 293. A
 Nullum quod est, annullari non
 potest amplius. 323. B
 Numerus ternarius in diuinis, &
 humanis actibus commenda-
 tur. 331. C
 Nuntius vtrum possit admitti
 resignationem vigore mandati
 facti in fauorem certę pe-
 sonę. 112. C
 Nuntiatio noui operis in dubio
 afficit. 290. C
 Obitus verisimilis noticia,
 qua in regula, nunquam
 debeat attendi compulsa
 do dietas per terram, an veritas
 per mare. 196. C
 Obseruari magis solent quę spē-
 cialiter repetuntur, quam quę
 generali prohibitione sumptu-
 sita. 178. C
 Obrinet verbū, qd significet. 311. C
 Odiā restringi debent, fauor
 autem ampliari. 197. C
 Odium, & sinistra suspicio con-
 tra impetrantes beneficia
 uentium possessorum, in quibus
 consistat. 236. C
 Odium semel causatum ad hunc
 durat. 310. C
 Officiales soliti ad mensam Vice-
 cancellarij comedere, non pe-
 terant medicinam sumere, nisi
 sanguinem minuere absque
 cęntia Vicecancellarij. 311. C
 Officiales, qui non teneantur
 publicandum. 484. C
 Officiorum curię magię fuerit
 tēporū vicissitudinis. 482. C
 Officia magna curię nagis imple-
 dent in personis card quam
 aliorum. 485. C
 Officialis, qui ad nutum creatur
 ex quo non datuad tempus
 perpetuus reputatur. 42. C

331. Officia curiæ, an comprehendat
regula de infir. resi. 96. F
- admittere mandata certa po
112. Officiorū qdā sunt secularia, qdā
spūalia, qdā verò mixta. 97. A
- in dubio. Officia in quibus ecclesiasticis
290. beneficiis æquiparentur. ibid.
- notitia. Officiales oēs capientes panem
, nunqu in palatio vel custo diā faciētes
i comparati veri familiares cēsentur. 217. C
- an ve Ois, dictio vniuersalis est, iā cō-
196. plectēs etiā accidētia. 364. A
- que spū Onus cū onere cōpensatur. 65. B
- quam qu Onus qui habet, debet etiam ha-
ne sunt bere commodum. 206. D
178. Opiniones hominum ex tempo-
rē facilius mutantur. 313. E
- ificet. Opinio nulla eodem statu diu
; fauor stare potest. 335. D
195. Opinio cōis, quā faciunt Doct. p
icio co adhesionem dicitur leuis. 11. D
- beneficia Opponendi ius quando habebit
m, in locum. 29. C
236. Opponēs in exceptione sua ram
um ad petitionem, quā exceptionē
310. probare debet. 147. D
- nsam Vi Orare qui nescit, ascendat mare.
e, non 77. A
- umere Oratio, quam antiquior referen-
absq; darius in signatura dicere so-
rij. 5. let, describitur: & vnde origi-
neantur nem habuit. 155. E
484. Ordinatio papæ habet vim legis
ar fuer generalis. 10. F
- s. 48. Ordinarius beneficia iā effecta li-
tagis ipse tigiosa, cōferre non pōt. 50. E
- id quā Ordinarij conferre, nec expectā-
485. tes acceptare beneficia refer-
creatur uata, vel affecta non possunt,
tempus neque minus consistorialia, &
42. per obitum vacantia. 86. F
- Offi Ordinarius, quæ beneficia con-
ferre possit. 93. F
- Ordinarij cum procedere debeāt
secūdū ius cōe, nō requiritur li-
terarum expeditio, sed sola si-
gnatura sufficit. 137. E
- Ordinarius qñ prouidet in curia
de bñficiis vacātib⁹ in sua dice-
cesi, nunquid prouisus tunc te-
neatur literas expedire. 138. A
- Ordinarius, an possit cōferre be-
nificiū sub cōditione si vacat,
etiā ignorāti vacationē. 191. B
- Ordinariorum collationes sunt
fauorabiles, & naturales, & p-
pterea ampliandæ. ibid. D
- Ordinarius in quibus beneficio-
rum impetrationibus potest
decipi sicut papa. 248. E
- Ordinarius visitator pōt subditū
suū cōpellere ad ostendēdum
omnes titulos bñficiarum suo-
rū etiā alibi cōsistentiū. 348. E
- Ordinarij gratias motu proprio
concedere solent. 250. C
- Ordinari⁹ nullus inferior à papa
cōmendare ppetuò pōt. 337. B
- Ordinarij papæ, & legati quibus
prouidere dicuntur. 455. C
- Oriundis, quā ex teris, etiam
his præstantioribus, quare ma-
gis fauemus. 114. F
- Oxonienſis ep̄s ab Alexandro pa-
pa. 11. reprehensus. 182. E
- P**acta in bñficialibus licet sint
phibita, vbi tñ facta sunt vt à
lite recedatur, tolerātur. 238. E
- Papa, siue capitula quando indu-
cant simoniam in bñficialib.
quando verò non. 357. E

- Panis appellatione, & vini, non
 veniunt fercula. 216. D
 Panes qui hodie dantur cardina-
 libus ex palatio, vocantur pa-
 nes honoris. ibid. E
 Panes martij, qui dicantur. ibid.
 Panis siligineus, sicut inter vina
 Falernum, ita inter panes pri-
 marius habebatur, solis regi-
 bus dari solitus. ibid. F
 Papa est ordinarius ordinariorū
 orbis, & omnia beneficia ha-
 bet manualia. 70. B
 Papa pedes plumbeos habere di-
 citur. 13. F
 Papa vnicus ecclesiæ sponfus ap-
 pellatur. 17. E
 Papa difficilius præsumitur habe-
 re noticiam iuris extrauagan-
 tis, quam iuris ordinarij. 22. E
 Papa si in suis literis tolleretur col-
 lationem alteri factam in du-
 bio, de qua collatione intelli-
 gendum erit. 27. D. E
 Papa vbi ius tollit, præsumitur po-
 tius per importunitatem hoc
 fecisse, quā per voluntatē. 27. C
 Papam in dubio non velle tolle-
 re ius quæsitum quomodo in-
 telligi debeat. 27. E. E
 Papa in beneficialibus quantam
 habeat potestatem. 28. D
 Papa quando intendit alicui tol-
 lere ius quæsitum in dubio de quo
 iure intelligendum erit. ibid. E
 & 47. E
 Papa volente alicui in aliqua gra-
 tia iudiciū inferre, de quo iu-
 dicio intelligem⁹. 31. D. & 37. E
 Papa auferens beneficiū cui con-
 tulit, tenetur ei de bono
 tra cambio. ibid.
 Papa in profanis nullā habet
 restatem.
 Papa ad compromittendum
 possit aliquem cogere. ibid.
 Papa in gratiis suis ad faciendū
 fauorem gratiatio principis
 mouetur.
 Papa & sacra pœnitentiaria
 pter incursum periurij po-
 tollere ius quæsitum.
 Papa alteri providens de benefi-
 cōmédato infra sex menses
 dicatur tollere ius quæsitum.
 Papa sicut non præsumitur
 alicui tollere ius quæsitum
 neque possessionem.
 Papa concedens ius litigandū
 viam commissionis illud
 potest tollere.
 Papa cōcedens cōmédā in dubio
 de qua cōmédā interpe-
 debet, perpetua, an tpali. 47.
 Papatui qui renunciarunt.
 Papa, an ligetur capitulis
 in conclauis sup. Capitula.
 Papa per secundā cōmissionem
 ris legitimè acquisito
 primæ cōmissionis quomodo
 derogare intelligatur.
 Papa vbi mandat litem extingui
 cām ad se aduocando, ad
 ctū, vt ipsemet, vel ali⁹, p
 illa cognoscat, qd operetur.
 Papa vbi extinguit litem cum
 de sequitis silentium impo-
 do, quid operetur.
 Papa de iure cōi etiam in gra-
 motu proprio facta nūquā

- bono
ibi
a habet
rendum
ere.
facien
rincipa
ntiaria
riurij pe
m.
de bñi
mente
quæsitū
amitur
uæsitum
m.
itigandi
s illud
dā in di
interpre
pali.
runt.
itulis fa
pitula.
missionē
fiso vig
s quom
tur.
m extrin
do, ad
ali? p
opetur
em cum
um impo
ibi
am in qu
ca nūqu
- setur tollere ius quæsitū. 59. C
Papa lite pēdēte, referuās benefi
cia, que possidet Sēpronius in
favorem tertij colligatis nū
quid tollat ius quæsitū. ibid. D
Papa differendo ius mihi cōpe
tens ex exceptione perempto
ria, nūquid præiudiciū cōsīde
rabile inferre videatur. 55. D
Papa, an æquē præiudicet alicui
tollendo illi dilatoriam excep
tionem competentem, sicut
peremptoriam. ibid. E
Papa, licet nō possit alicui aufer
re ius suum, potest tamē dila
tionē super eo cōcedere. ibi. E
Papa ita cōsetur præiudiciū in
ferre differēdo ius sicut extin
guendo. ibid. F
Papa differens obligationē iura
tam ad longius tempus, an di
cetur præiudiciū inferre. 52. B
Papa declarāte in cōmissiōe mē
tis sui prædecessoris fuisse, gra
tiā nō fuisse subreptitiā p expf
sionē falsam familiaritatis, nū
quid per huiusmodi cōmissiōe
nem tollat ius quæsitum. 54. D
Papa declarante aliquem fuisse
suū familiarem, si per hoc tol
latur gratia adversarij, an va
leat declaratio. 55. C
Papa potest tollere ius quæsitum
ex lege sua. 58. D
Papa per suā cōmissiōe reii
ciēte exceptionē mihi cōpetē
tē cōtra adversariū, qui incur
rit pœnā, & priuationem ipso
iure, nūquid per hoc dicatur
mihi tollere ius quæsitū. 61. C
Papa per actum cum excommu
nicato celebratum videtur eū
absolvere. ibi. D
Papa ad hoc, q, per actū quē facit
inducat dispensationē, quin q;
necessaria requiruntur. ibi.
Papa licet dispēlet cū clerico di
gno priuationē nō p hoc intelli
gitur tollere ius quæsitū. 62. B
Papa dando immunitatē delin
quenti, an possit expresse tol
lere ius quæsitum. ibi. C
Papa lite pēdēte, favore reipubli
cæ si cōcedat rescriptū in præ
iudiciū colligantis cū clausu
la gñali nō obstā. nūquid p hoc
dicatur tollere ius quæsitū. 62. D
Papa persona in generali sermo
ne a quo eūque prolato com
prehendi nō intelligitur. 66. E
Papa celsitudini nulla lex impo
ni potest ex quo Deus ei leges
subiecit. 67. B
Papa, imperatores, & reges cōstitu
tū c. oīs vtriusq; sex. de pœn.
& remis. subijciuntur. ibid. D
Papa cui dispositioni stare tenea
tur. ibid.
Papa aliquē ppriis manib⁹ inter
ficiēs irregularis efficitur. ibi. F
Papa licet habeat dispensandi
autoritatem: non tamē habet
peccandi licentiam. ibid.
Papa, & imperator inter ceteros
lege honestatis & naturalis iu
stitiæ astringuntur. 68. A
Papa in vita sibi successorem eli
gere prohibetur. 68. F
Papa resignante papatum in qui
bus casib⁹ habeat locū regula

- de firmis &c. & in qb^o nō. 69. B
 Papa omnes mortales habet sub-
 ditos. 73. C
 Papæ intentio non præsumitur
 fuisse de eo quod verba non
 important. 86. E
 Papa quæ negotia solus expedi-
 re potest, & quæ non. 89. B
 Papa & imperator possunt face-
 re leges in camera sua sine ali-
 cuius consilio. ibid. C
 Papa quare plus, vel minus, quā
 viginti dies non præfixit infir-
 mo resignanti. 97. F
 Papa non potest facere, q^o resi-
 gnatio, quæ verè, & realiter fa-
 cta fuit non sit facta. 102. E
 Papa reseruans provisioni suæ be-
 neficiū, si illud dat in cōmen-
 dam expirat reseruatō. 122. E
 Papæ sciētia in qb^o inducat dero-
 gationē & in qb^o non. 127. C
 Papa ex certa scientia potest da-
 re ius ad vacatura etiam certæ
 personæ. 130. A
 Papa super eo quod continet pec-
 catum dispensare nō pōt. ibi. B
 Papæ intentio in dubio qualis
 præsumitur. ibidem.
 Papæ certa scientia, quid opere-
 tur. 130. C
 Papa præsumitur habere notitiā
 iuris. ibid. E
 Papa qua ratione mouetur ad fa-
 ciendum regulas expeditionē
 literarum requirētes. 136. A
 Papa eo ipso quod dicit fiat, facta
 est gratia absque alio admini-
 culo. ibid. C
 Papa cur mandat iudicibus non
 iudicare iuxta formam sup-
 plicationum. 192. E & 193.
 Papa p̄sente nemo pōt iurisdic-
 tiōē ordinariā exercere. 193.
 Papa quare vitur hoc verbo
 in signatura. 194.
 Papa signās supplicationem
 tiofam, q̄ sunt secū dū ius
 tantū cōcedere videntur. 195.
 Papa quo pacto signat grati-
 uam & reformationem. ibi.
 Papa in signatura supplicati-
 quare non ponit primam
 ram nominis sui pontifica-
 sed nominis proprii ibi.
 Papa quando loquitur vt pri-
 persona, quando verò vt
 sti vicarius. 196.
 Papa interdū supplicationē
 rioso petitam, & signatam
 fiat reddit mixtam. 197.
 Papa committente aliquid
 omnia illi de iure concessa
 sentur, sine quibus iurisdic-
 exerceri non potest. 198.
 Papam solum signare posse
 plicationes gratiosas per
 bum fiat, fallit in maiori
 tentiario. ibi.
 Papa quare in consistorio
 co signat commissiones
 tia. 199.
 Papa siue publicè siue priuatè
 ctū faciat, semp ius dicit. 200.
 Papa supplicationem grati-
 potest signare per fiat, vt
 placer, secus autem in aliis
 missariis. 201.
 Papa imponens sibi legem
 tiori aliis inferioribus im-

- nere intendit. 177.A
 Papa qui aliorum iura vult serua-
 re sua vt negligat, non est di-
 cendum. 192.B
 Papa in literis directis regibus
 non vtitur verbo, mandamus,
 sed exhortamur. 16.E
 Papa concedente indultum car-
 dinali, quod possit cōferre be-
 neficia reseruata, poterit con-
 ferre ea, quæ sunt duplici refer-
 uatione reseruata. 222.D
 Papa quare magis in regu. de an-
 nali impetrantis gratiā annul-
 lare voluit, quam in regu. de
 triennali. 246.F
 Papa quādo in supplicatione por-
 recta delcuit aliqua, videtur in
 omnibus aliis gratiam velle
 concedere. 249.C
 Papa verbis exprimere non præ-
 sumitur, quod mente non cō-
 cepit. 251.F
 Papa vltra quod petitur conce-
 dere non videtur, maximè cō-
 tra regulam, quæ est ius scri-
 ptum. 259.C
 Papa, vel Imperator sicut inter
 gradus dignitatum gradum fa-
 cere non dicuntur, ita nec do-
 ctoratus inter gradus doctri-
 na. 277.B
 Papa quare in regula de annali
 voluit nobilitatem possessoris
 in impetratione exprimi debe-
 re, & quomodo probetur ista
 nobilitas. 283.D
 Papa afferente beneficium vaca-
 re, & enunciari nō potest. 283.D
 Papa non creditur vbi de præiu-
 dicio tertij agitur. 377.E
 Papa conferendo alicui incom-
 patibile, etiam scienter, nō cō-
 ferat eum illi dispensare in du-
 bio, nisi expressè dicat. 347.D
 Papa in beneficialibus successio-
 nem an dare possit. 355.F
 Papam in dubio velle tollere al-
 teri exceptionem sibi compe-
 tentē non est verisimile. 372.F
 Papa concessionem factam reuo-
 care potest. 373
 Papa facere potest in terminis re-
 gulæ de triennali, quod omnis
 titulus in beneficialibus sit co-
 loratus. 373
 Papa vbi prouidet motu proprio
 subreptio taciturnitatē obijci
 non potest. 407.E
 Papa beneficia vacantia in vbe
 etiam si non essent reseruata,
 conferre posset, ac ad talia be-
 neficia expectatiuas conce-
 dere. 412.F
 Papa quare reseruauit sibi bene-
 ficia in tribus ecclesiis patriar-
 chalibus vrbis, videlicet, sancti
 Petri, sancti Ioannis, & sanctæ
 Mariæ maioris. 413.A
 Par in parem non habet impe-
 rium. 453
 Parisiis, & in Burgundia qua-
 re acta in vulgari scribuntur.
 116.D
 Parricidij legem quare Solon nō
 tulit. 205.B
 Parochialem ecclesiam habens,
 cuius alius maiorem partem
 fructuū possidet, tenetur pro-
 moueri infra annum, aliās pri-

- uabitur. 194.C
 Parochialem ecclesiam commēdatam, an comprehendat regula de idiom. 121.B
 Pars tutor, & securior in dubiis est eligenda. 69.E
 Pars vna per aliam alternatiuē declaratur. 127.B
 Pars vna quo ad iurisdictionalia supplere potest, quod alia facere tenebatur. 312.B
 Passiones animi, quæ impediunt resignationes, & quæ nō. 84.C
 Patri filia defuncta, loco consolationis iustū est, quod ei dos reddatur. 206.C
 Patricij patres principis sunt. 17.E
 Patroni, an possint presentare alium ad beneficiū si vnus ex duobus presentatis colligantibus moriatur. 186.B
 Patroni clericū eiusdem diocesis episc. presentare debent. 113.C
 Pax facta cum inimico nō extenditur ad eius adherentes, nisi expresse dicatur. 218.B
 Peccatū tanto maius est, quanto ille qui peccat est dignior. 18.F
 Peccati venia non datur, nisi penitenti, & correcto. 151.A
 Peccata quando grauiora reputantur. 246
 Pensio in temporalitate consistit. 90.C
 Pensio per contractum non vacat. ibid.D
 Pensionem habens, ad horas canonicas recitandas non tenetur. ibidem
 Pensiones contractibus profanis equiparantur. 90
 Pensio sola voluntate potest mitti, & cassari absque licentia papa. 121.B
 Pensio per promotionem penitentiarij vacare non dicitur. 121.B
 Pensionem impositā de consuetudine per solam supplicationem deberi, & transire ad successorem, quomodo procedat. 90
 Pensionem soluere, aut recipere literis nō expeditis, salua conscientia nemo potest. 121.B
 Pensiones imponere super beneficiis in quibus casibus inter res à papa possint. 121.B
 Pensio imposita per ordinariū quando transeat ad successores. 121.B
 Pensio propriè loquendo nō est beneficium. 121.B
 Pensio non vacat, licet vacet beneficium. ibid.
 Pensionem habentes ad quædam tenentur. ibid.
 Pensiones dupliciter considerantur. ibid.
 Pensionis solutio in curia in moneta fieri debeat. 49
 Per, dictio quid significet. 34
 Perfectum quid dicatur. 90
 Perinde valere, an sufficiat ad implendum defectum idiom. 123.D
 Perinde valere sola supplicatio quando sufficiat. 123.D
 Perius in quibus censetur dispensatus. 123.D
 Perius nūquid erit, iurans placere. 123.D

uere die dominico, si soluit
 media nocte sequenti. 110. E
 Periurij exceptio impedit restitu-
 tionem. 110. q. 1. q. 3. 351. C
 Permissum ad tempus censetur
 postea prohiberetur. 107. D
 Permutatio vera, pura, & simplex
 resignatio est. 470. D
 Permutatio de beneficio inuito
 non valet. 107. q. 1. q. 3. 89. E
 Permutatio facta cum beneficio,
 vulgariter dicto de periculis non
 valet. 192. F. & 293. A
 Permutatio, quae praesumitur frau-
 dulenta. 107. q. 1. q. 3. 95. C
 Perpetuum quid dicatur. 42. E
 Personae merito, quae a principe
 impetratur, in alium non trans-
 feruntur. 107. q. 1. q. 3. 383. E
 Persona quando trahit originem
 suae potestatis, & dependentiam
 a curia regulis cancellariae li-
 gatur. 107. q. 1. q. 3. 455. E
 Personae appellatione, qui com-
 prehendantur. 107. q. 1. q. 3. A. F.
 Persona constitutis, siue loquen-
 tis in generali sermone non
 comprehenditur. 107. q. 1. q. 3. 66. E
 Peruenisse non dicitur, quod non
 stetit. 107. q. 1. q. 3. 342. D
 Pestilentia omnes alios morbos
 magnitudine superat. 107. q. 1. q. 3. 77. E
 Petitorum per exceptionem iu-
 ris non sui in beneficiis ex-
 cludere sufficit. 107. q. 1. q. 3. 361. C
 Petitorium habet in ventre pos-
 sessorium. 107. q. 1. q. 3. 432. C
 Pictores in magno & arduo ope-
 re, quo utatur leuamine. 147. C
 Placet verbum, quid denotet. 154. A

Placita, iurisdictiones causarum
 appellantur. 107. q. 1. q. 3. ibid. B
 Plus, & minus non differunt spe-
 cie. 107. q. 1. q. 3. 95. F
 Podagra, rabies, & lepra, tres in-
 firmitates insanabiles. 167. E
 Poena, quae imponatur impro-
 bis & calumniosis litigatoribus.
 238. A
 Poenalia ubi sunt, quod minimū
 est, sequimur. 107. q. 1. q. 3. 313. E
 Poena illa, 50. florenorum, & quae
 beneficium non censetur liti-
 giosum; &c. posita in fine re-
 gulae de annali, nunquid refer-
 rantur ad omnes casus praecedentes,
 & contentos in prima parte regulae,
 an verò referri debent ad ea, quae in secunda
 parte continentur. 107. q. 1. q. 3. 326. C
 Poena apposta in vna parte eiusdem
 constitutionis, ad aliam referretur.
 107. q. 1. q. 3. ibid. E
 Poena apposta in vltima parte
 quae ad alias non referretur. ibid. F
 Poenitentiarum maioris officium
 temporibus primitiuae ecclesiae
 sacerdotibus simplicibus, & bonae
 vitae regendum tradebatur.
 107. q. 1. q. 3. 5. B
 Poenitentiariorum S. Petri prior
 mitram papae, & rochetum publice
 tenere solitus erat. ibi. C
 Poenitentiariorum cura ad tantum
 honoris culmen deuenit, ut non
 dignarentur olim cardinales
 illud munus subire. ibid.
 Poenitentiarum sacra officium, an-
 tiquis temporibus, cardinales
 exercuerunt. 107. q. 1. q. 3. ibid. D

Pœnitentiariis olim grauiâ nego-
 tia committebantur. 5.E
 Pœnitentiario maiori effecto car-
 dinali omnes illi pœnitentia-
 riorum honores cœserunt. ibi.
 Popularibus verbis quando sit
 agendum. 116.D
 Positio vnius, est exclusio alte-
 rius. 137
 Possessio nō propriè appellatio-
 ne iuris continetur. 44.A
 Possessorij causa videtur modici
 praiudicij. non in modum ibid.
 Possessione si quis priuetur, ha-
 bens bonum ius facillè illam
 recuperat, secus tamen in ti-
 tulo. 45.B
 Possessio in rescriptis strictè in-
 terpretandis appellatione iu-
 ris venit. 44.D
 Possessio nemini est auferenda
 sine causa cognitione. ibid.E
 Possessione antequam quis pri-
 uetur etiam prado in notoriis
 debet citari. ibid.F
 Possessio quid sit. 346.A
 Possessionis commoda, quæ sint.
 45.D
 Possessio tituli in pari causâ dat
 ius. ibidem
 Possessionis per priuationē tol-
 litur ius quæsitum. ibid.D
 Possessio maximi momenti, quæ
 sit. 45.E
 Possessio colorata quid impor-
 tet, quid verò meri facti. ibi.F
 Possessionis specialis mētio quâ-
 do requiritur. 46.A
 Possessionem beneficij intrans,
 literis non expeditis, perdit
 omne ius. ibi
 Possessio per solam supplican-
 tem in quibus beneficiis
 nonicè capi potest. ibi
 Possessor reus in alium cede-
 lite pendente, an attentare
 catur. 117
 Possessionis qualitatem quæ
 molestia facti interrumpit. 117
 Possessores annales in quorū
 fauorem inducta est regu-
 latio, utrum possint eius fauorem
 nuntiare. 24
 Possessori annali quapropter
 tantum regula fauet. ibi
 Possessori, quàm actori quæ
 magis fauendum est. 24
 Possidens alieno nomine pos-
 dere non dicitur. 24
 Possidere, qui dolo adue-
 desit, possidere dicitur. 24
 Possidens ex prouisione ordi-
 narij beneficium reseruatum
 facit fructus suos. 24
 Possessio beneficij reseruatum
 sit nulla. 24
 Possidens beneficiū p annū
 dicitur detinere, de talia
 detentione annali in impe-
 tratione faciēda est mētio. 24
 Possessori annali quo ad
 prionem producendam,
 solutoriam obrinendam,
 probare sufficiat. 24
 Possessoris nomen contra-
 impetratur, si abbreviat
 batur, an sufficiat. 24
 Possessor quot annis posses-
 sionem beneficij in impetratiōe
 mi debere, qd sibi velit. 24

- Possessor pacificus quo ad regulam de annali q̄s dicatur. 284.B
 Possessor pacificus ad effectum, vt victorem aduersarium, vel alium exceptione regulæ repellere possit, an dicatur ille, qui post sententiã contra ipsum latã, quæ transiit in rem iudicatã possidet per annũ. *ibid.*C
 Possessio quando cum legitimo titulo capitur etiam propria autoritatẽ; an dicatur attentatum. 286.D
 Possessio pacifica annalis, nunquid interrumpatur per citationem nulliter factã, quæ peruenit ad notitiam citati. 287.E
 Possessio pacifica, vt interrumpatur, quid requiritur. 290.C
 Possessor pacificus quando esse non desinit, non obstante lite calumniosa. 291.B
 Possessionis verum & proprium signum. 292.C
 Possessio duplex est. *ibid.*D
 Possessio quæ verior, & potẽtior reputatur. *ibid.*
 Possessiones duæ vbi vno die factæ sunt, illarum prior quæ reputatur. *ibid.*E
 Possessori annali excipiẽti de regula, an obstat confessio procuratoris sui resultas ex commissione causę super molestationibus infra annũ dicte possessionis factę, quam commissionem ipse possessor post annum ratam habuit. 295.A
 Possessionis nõ pacificæ probatio ex qua est fauor obiectus qualiter probatur. *ibid.*C
 Possessor pacificus, nunquid dici poterit ad effectum regulæ, si causa contra eum infra annum nomine meo comittatur, per assertum procuratorẽ meum, quam commissionem esse post annum ratam habui. *ibid.*E
 Possessio annalis ad producendã exceptionem istius regulæ, an sufficiat, q̄ adsit tẽpore impetrationis, citationis, aut sententiæ licet postea desinat esse. 296.E
 Possessor si post impetrationem actoris desinat possidere, ipse impetras, an poterit vsque ad sententiam prosequi. *ibid.*F
 Possessor annalis titulum nõ habens, quando defenditur à regula. 298.D
 Possidẽs per annum beneficium sciente & patiente impetrante, nunquid præsumetur titulum habere. *ibid.*E
 Possessio à iure damnata, quãdõ iuuat possessorem. 303.F
 Possessio non transit, nisi ad eam subrogetur. 310.A
 Possessione eadem duo vt non possunt. *ibidem*
 Possessor violentus à lege improbus iudicatur. 310.E
 Possessio interpollata; an sufficiat. 321.C
 Possessorem magis molestare quis dicitur. 322.E
 Possessor annalis conuẽtus post citationem factam ab impetrante, qui non seruauit primã partem regulæ, nunquid po-

O terit dici pacificus, ad effectū, tur. h. sup. 330. Possessionem propria autem fieri possit triennalis. 325. F. te cū executorialibus, an Possidens rem ecclesia per triennium, etiam cū mala fide præscribit eam. 330. E. Possessio pacifica, de qua loquitur regula de triennali. Possessor quando, & quorū modis dicitur intrusus. 346. A. quid per citationem nullam factam interrumpatur. Possessio triennalis, diuturna dici potest. ibid. Possessor triennalis, qui per citationem per biennium vigore vniuersitatis, deinde per annum alterius tituli voluit possessionem referre quaestionem dominij, re, nunquid iuuetur executione regula de triennali. etiam si agatur petitorio. 352. C. Possessionis causa per suspensionem titulum mutatur. Possessio in subrogatione quando comprehenditur. 364. A. Possidēs beneficiū trienniale an possit ipso iure de vno in alium transire. 367. A. Possessio pacifica triennalis magis attenditur, quā bona fides. 380. B. Possessor per citationem sibi factam definit esse pacificus. ibi. Possessio sola decennialis cum participatione alterius in profanis præsumit titulum. 389. A. Possessio decennialis quo ad hoc ne in beneficiis inducat titulum qua requirantur. ibi. C. Possessio triennalis cum titulo in quo differat à possessione decennialis. ibid. C. Possessorem contra triennale in petitorio circa validitatem tituli nullus auditur. ibid. F. Possessio decennialis sine titulo in quo sit fortior triennali possessione cū titulo colorato. 390. B. Possessio discolorata qua dicitur. h. sup. 330. Possessio pacifica, qua requiritur, in ca. licet. canon. de lib. 6. in quo differat à possessione de qua loquitur c. de multa. de præben. Possessio pacifica triennalis incepta, nunquid interruptur per appellationem iudicalem intimatam possessori postea desertam. 434. Possessio pacifica, quo ad triennale, an definat esse possessor triennalis cōsuetudine literas suas se habuisse citationis decreti cōtra ante cōpletum terminū.

- Possessor cōmittēs causam, & de
 cernens citationē cōtra tertiu
 super beneficio, quod posse-
 dit, quā citationē p 10. annos
 executus nō fuit: sed semp be-
 neficiū prædictū possedit, an
 dicatur pacificus possessor ad
 effectū reg. de triennali. 438. B
 Possessor triennalis ea debet se-
 curitate gaudere qua præscri-
 bens per 40. annos. 441. C
 Possessio capta per amicum sine
 mandato cū titulo colorato,
 an possit inde ad duos annos
 per dominum ratificari, itaq;
 post ratificationē dominus pos-
 sidēs ulterius per annū efficia-
 tur triēnalis in præiudiciū me-
 dij impetrantis à papa. 443. A
 Possessor triēnalis cū titulo tan-
 tum colorato, an possit agere
 post triennium contra haben-
 tem verum titulum ad recupe-
 rationem aliquorū fructuum
 perceptorum. ibid. C
 Possessor pacificus vt quis dica-
 tur, sufficit maiorem partem
 fructuum possedisse. ibi. E
 Possessor si citatus vigore cōmis-
 sionis in qua apposita fuit illa
 clausula, videlicet, dummodo
 ante terminū, &c. post citatio-
 nē prædictā triennio possedit,
 nūquid dicatur pacificus ad ef-
 fectū regulē de triēnali. 449. B
 Possessionē tenere p mēsem, ma-
 gis, quā per longius, vel mi-
 nus tēp^o quare sufficiat. 480. C
 Possessionis adeptio cū cōtinua-
 tione alicuius tēporis, an equi-
 polleat publicationi ad effe-
 ctum reg. de pub. res. 483. A
 Posterioribus facultas vteri^o cogi-
 tādī, auferri nō debet. 433. F
 Potentiorum patrocinium, quī
 innocāt, iactura causæ afficiun-
 tur. 187. D
 Potestas fori contentiosi quæ
 sit. 125. F
 Potestas ligādī, & soluedī in foro
 pœnitentiā in quē cadat. ibi.
 Potestas sola fori pœnitentiā,
 an faciat bñficiū curatū. 126. B
 Potuit verbū, qd denotet. 196. C
 Prædicatio officium est curæ. 112
 Prædicatio qualem hominem re-
 quirat. 115. E
 Præiudicium modicum à iure, an
 cōsiderari soleat. 24. A & 43. D
 Præiudicium, quod quis sentit in
 cōsequentiā fauoris, an atten-
 di debeat. 38. A
 Præiudicium secundarium sacra
 pœnitentiaria non curat. ibi. B
 Præiudicium occasionaliter pro-
 ueniens tertio, an sit conside-
 rabile, etiā si papa non inten-
 dat illi ius quæsitum tollere,
 sed potius fauere. ibi. E
 Præiudicium tam magnū, quā
 paruum debet attendi. 52. D
 Præiudicium perpetuum in quo
 consistat. ibid. E
 Prælatus, & seruus in quæstis
 ecclesiæ, seu domino præiudi-
 care nō possunt, secus in quæ-
 rendis. 41. C
 Prælatus p pactū, vel renūtiatiōē
 suā ecclesiæ præiudicare non
 posse, quomodo pcedat. 60. A

- Prælati veri, qui non sunt, quod detegantur reipublicæ Christianæ interest. 482. F
- Præmissæ dictio, in regula de annuali quid significetur, & operetur. 269. D
- Præscriptio etiam triennis, an sit nulla, quæ currit contra ordinarium, quo minus possit removere possessorem carætem titulo. 248. B
- Præscriptio quando alicui currere dicatur. 314. E
- Præscriptionis interruptio per citationem nullam introduci non potest. 326. A
- Præscriptio annalis, an currat probabiliter ignorantibus. 324
- Præscriptio omnis, an currat minori. 369. A. & 370. B
- Præscribens per præscriptionem quid acquirat. 379. C
- Præscriptionis cursus per solam litis contestationem, an impediat. 380. C
- Præscriptio ultra titulum, an requirat bonam fidem. 421. C
- Præscriptio sine possessione, an procedat. 431. E
- Præsentatus quando dicitur habere ius ad rem, vel in re. 29. E
- Præsentatio quando perdit nomen præsentationis, & dicitur nominatio. ibid. F
- Præsentatio papæ quædo valeat, etiam si patroni nominent, & eligant præsentandum. 30. B
- Præsentatio laici, vel clerici, an tribuat ius in re, vel ad rem. ibi. D
- Præsentatio facta, à putrono clerico in quo differat à laico in trono facta. ibi. Prin
- Præsentatio clerici habet vim cessionis. ibi. Prin
- Præsentatus ante institutionem quod ius habeat in beneficio. C. & 266. C. Prin
- Præsentatus, & institutus non test sine consensu patroni nescium renuntiare. 91. Prin
- Præsens non præsumitur, quæ fuerit, nisi probetur. 11. Prin
- Præsentatio an sit nulla, non est a mentione de detentatione tertij. 21. Prin
- Præstimonium non requiritur quam residentiam, nec habet denominationes. 40. Prin
- Præsumere de præsentati in præsentati in quo casu possumus. Prin
- Præsumptio qualis capi debet. 214. E. Prin
- Præsumptio quando amittitur. 30. Prin
- Præsumptio contra illegitimum est. 304. Prin
- Præsumptio iuris est pro eo, quod prædecessoris allegat. Prin
- Præces solæ in dubio emittuntur inducant simoniam. 31. Prin
- Primicerius olim quæ dicebatur. Prin
- Princeps in dubio non præsumitur velle tollere ius quæsitum etiã infideli, vel dæo. 27. Prin
- Princeps aliena largiens typus est. Prin
- Princeps quando excipit vult sum in quo non vult alicui iudicare, in aliis contrarium Prin

intelligendum. 31. B
 Princeps an possit tollere ius
 quæsitum. 48. D
 Princeps remouendo iudicē po-
 test iudicium soluere. 49. A
 Princeps extinguendo litē tollit
 facultatem agendi, & experiē-
 di de iure suo. 49. D
 Princeps nō potest facere, quōd
 publica, quæ non est facta, sit
 facta. 56. D
 Princeps leges positiuas pro-
 libi to volūtatis tollere potest. 58. B
 Princeps per rescriptum suū au-
 ferens rem, vel beneficium,
 quando teneatur ad recom-
 pensam. ibi. C
 Principis beneuolētia erga sub-
 ditos i quo cognoscitur. 273. B
 Princeps quando legē reuocare
 potest, & quando non. 272
 Principiū actus eodē modo iudi-
 catur sicut ipse actus. 104. E
 Principem nolentem ad conuo-
 candum consiliarios coarctā-
 re nemo potest. 88. F
 Principis scientia vbi datur, non
 requiritur derogatio. 127. B
 Principis gratia per solam signa-
 turam suam recipit esse. 139. C
 Principium, & finis satis est quōd
 sint habilia, licet medium sit
 inutile. 191. D
 Principes quales sunt, tales & ci-
 ues esse solent. 205. C
 Principium quando attenditur,
 quando verō finis. 208. E
 Principis mens qualis præsumi-
 tur. 251. F
 Principale si non valet nec refor-

matio, tanquam accessorium,
 valebit. 270. E
 Priuati iurisdictionem tribuere
 non possunt. 142. E
 Priuandus quando potest renun-
 tiare antequam priuetur. 180
 Priuationes, quæ committantur
 in curia. 181. E
 Priuatio ob nō solutionē pensio-
 nis quomodo procedat. 181. C
 Priuati beneficiū vbi vacare cen-
 setur, si priuatus in partibus
 est Romæ. 205. F
 Priuationem ob nō solutionem
 pensionis nūquid quis incur-
 risse dicatur per notitiam va-
 gam, & incertā, vel quod pro-
 curator sciuerit, & dominus ra-
 tum habuerit. 295. E
 Priuata persona facto suo à lite
 se abdicādo interesse publico
 præiudicare non potest. 297. D
 Priuatio præsupponit habitum.
 177. D
 Priuatus omnis à iure, vel ab ho-
 mine, ipso facto, titulum di-
 scoloratum, an habere dica-
 tur. 345. E
 Priuato à iure, vel ab homine
 quare iura non assistent. ibid.
 Priuilegia derogātia quibuscūq;
 personis, an derogent colle-
 gio dominorum Rotæ. 117. F
 Priuilegiū concessum clero Hi-
 spaniæ de reuocandis regref-
 sibus, an comprehendat Car-
 dinales. 19. E
 Priuilegiatus, an vtatur priuile-
 gio contra pariter priuilegia-
 tum. 112. C

- Priuilegia regula: de imp. per obi-
 tum fam. Card. quare cardina-
 lib. concessa fuerunt. 226. A
 Priuilegium personale ad succes-
 sorem, an transeat. 362. E
 Priuilegium concessum alicui ra-
 tione alicuius professionis, vel
 officij quatenus duret. 366. E
 Probatio, an sit ius. 53. E & 54. B
 Probatio, & releuamen ab onere
 probandi in quo differant. 53. B
 Probandi onus cui potissimum
 incumbat, an reo excipienti de
 regula, an verò actori resigna-
 tio vbi renuntians moritur,
 & dubitatur virū ante, vel post
 viginti dies. 115. C. & 77. D
 Probationes plenæ quo casu re-
 quirantur. 109. B
 Probationes de publica voce, &
 fama, an sufficiant ad proban-
 dum primū extremū. ibidem
 Probandi onus cui incūbat, an af-
 ferēt se esse talis lingue, vel na-
 tionis, an dicētī cōtrariū. 115. C
 Probatio testium nō admittitur,
 vbi per literas fieri potest. 145. C
 Probare contenta in sua gratia
 quilibet tenetur. 196. E
 Processus summaris in quibus
 causis soleat dari. 182. A
 Processus factus per excommuni-
 catum, licet sit nullus, an inter-
 rumpat præscriptionem. 289. E
 Proclamationes inter vulgares
 quibus verbis fieri debeāt. 116. D
 Procliuiores sumus ad absoluen-
 dum, quàm ad condemnan-
 dum. 256. C
 Procurator constitutus contra o-
 mnem personā, an possit
 re contra vniuersitatem,
 capitulum.
 Procuratorem vel aduocatum
 debito conscientie ad ca-
 iniustas non acceptandas
 ri, quomodo pcedat. 11
 Prohibitus, vt à possessione
 uetur debet prius citari. 51
 Promissio, & datio non solent
 materia spirituali, sed etiam
 profana parificantur. 36
 Promissiones, & pacta fieri
 tius fiūt, quàm dationes,
 Procemium Ioan. 23. ad regem
 de veri. not. obi. defcibus
 191. A
 Procemiali, & finali ratioe ce-
 te, cessat ipsa dispositio.
 Procemij ratio, quàm sit potest
 235. B
 Procemium quod comprehendit,
 an idem in regula comprehendatur.
 Prorogatio in regula de an-
 denegari non solet quousque
 inueniat possessorem. 34
 Prorogatio regulæ de trientibus
 facta per vnum, an proficiat
 nientibus pro interesse. 37
 Prorogatio termini quādo rati-
 tatur eadē cum termino.
 Prorogatio regulæ de trientibus
 an trāseat in cessionariū. 34
 Protestatio declaratoria vobis
 tis, an intelligatur repetita
 actu, qui geritur incontinē-
 aut ex interuallo. 20
 Protestatio quando est necesse
 ria, quando verò non. 20

- Proteltari iudici per ipsum non stare ad hoc vt excusetur, nunquid impetrans de necessitate teneatur, si per iudicē stat quomin⁹ causam terminare possit per sententiā infra annū. 320. B
 Protestationis loco impetrati nūquid sufficiat impedimētū probare, si fuerit impedit⁹ causam infra annum prosequi. *ibid.* F
 Protestatio facta per vnum, an prosit alteri. 377. D
 Protonotarij olim quō appellabantur, & quando esse ceperunt. in l. q. pro cōmij. 156. F
 Protonotariorum dignitas, & huius nominis interpretatio, quę sit. 2. F
 Protonotariorum circa dignitatem quādam visu digna describuntur. *ibid.* C. D
 Prouisio nuntij post presentationem patroni laici nondum episcopo presentatam, nunquid valeat. 30. F
 Prouidendi, vel acceptandi potestas, sublato impedimento, manet libera. 106. B
 Prouisio hominis an cessare faciat prouisionem legis. 108. E
 Prouidere, seu mandare prouideri verba, quid importent, & interesse an differant. 120. C
 Prouisus si ante literas confectas moreretur, aut matrimonium cōtraheret, vel religionē profiteretur, an propter hoc aliquid vacare dicatur. 136. B
 Prouisio ordinarij infra mensem ad acceptādū cōcessū expectātib⁹ facta an valeat, et illis post ea non acceptantibus. 486. E. F
 Prouisio ordinarij, an sufficiat beneficiato, quo ad hoc, vt dicatur titulum habere. 394. B
 Prouisio per obitum, resultans vigore illius clausulæ, siue alias quouis modo, an valeat. 193. C
 Prouidēdi mod⁹ naturalis, an accidentalis attēdi debeat. 252. C
 Prouisio legati de latere de beneficiis vacantibus in mensibus ordinarij, an valeat. 394. B
 Prouisio ordinarij facta de beneficio vacante cuius regressus pertinebat ad alium, an det titulum coloratum. *ibid.* D
 Prouisio executoris de beneficio litigioso, an valeat. 420. F
 Proximi lege veteri, qui reputabatur, qui verò extranei. 114. B
 Publius Consa ob eius imperitiam à Cicer. per iocum reprehensus. 182. E
 Publicatio legis, vel regularum facta tantum Romæ, an liget extra urbem. 13. E
 Publicatio in resignationib⁹ fienda quare introducta sit. 471. A
 Publicatio quid sit. 473. C
 Publicatio quare potius fieri debeat in resignatione, quàm in permutatione. 473. E
 Publicatio, & possessionis petitiō sunt inter se diuersa. 479. F
 Publicatio quomodo, & in quo loco sit facienda. 480. D
 Publicatio ad triplicem effectum sit, vt ibi. *ibidem.* E

- Publicatio demonstratæ rei quâdo non est frustratoria. 481. B
- Publicatio in cœmiterio, vel ciuitate facta, an valeat. ibid. E
- Publicatio in dignitatibus, quæ requiratur, quæ verò in parochialibus, & beneficiis simplicibus. 482. A
- Publicatio an fieri debeat quâdo transfertur p̄sio, sicut quâdo renuntiat beneficium. ibi. E
- Publica, & notoria dicuntur, quæ in signatura papæ sunt. 483. D
- Publicatio per affixionem in acie campi Floræ, vel in valuis cancellariæ facta, nunquid valeat. 485. C
- Publicatio, vt fieret vbi aliquis propter aliquod impedimentum nō potuit talis, & excusetur, quid facere debeat. ibid. E
- Publicatio ad effectum reg. de pub. res. nunquid inducta dicatur per citationem affixam in valuis eccle. vbi est beneficium tempore diuinorū facta super d. beneficio renunciat. 486. A
- Publicationis tempus quo ad resignationem, quare maius datur in curia, quam extra. 491. B
- Pustula quid significet. 462. D
- Q**ualitum verbum, quid denotet. 41. D
- Qualitas, siue adiectio ad substantium, ad quid apponitur. 8. E
- Qualitas in actu consistens facit eundē mutare in diuersam speciem. 21. D
- Qualitates quot sunt in cōstitutione, tot inducuntur obstaculâ, & ex cōsequenti tot demotiones, & expressions. 21
- Qualitatis omisio, an vitietur. 71
- Qualitates adiunctæ verbo debent adesse tē, ore verbi. 71
- Qualitates oēs, quæ requiruntur in prima gratia, eadem an debeant obseruari in secunda. 71
- Qualitatem semel propositam plere dispositionē, licet processerit quomodo p̄cedat. 71
- Qualitate quæ differunt, nō differunt specie. 206
- Qualitas per quam aliquis privilegium se esse pretendit, iam probare tenetur. 341
- Qualitas propter quam privilegium fuerat cōcessum vitiosum, cessat etiam ipsum privilegium. 361
- Qualitas, quæ semel in actu inuenit, licet postea cesset, non lominus actus sustinetur. 368
- Quartana, & similes longæ agendines, quâdo, & in quibus sint periculosa. 98. B & 101
- Quicunq; dictio, an comprehendat vniuersaliter omnes tales habiles, quàm inhabiles. 24 B. & 332. A. & 333. F
- Q**uoponius, quod vini ampliora ei, cuius suffragio magisterium petebat, dono dedit, ambitu cōdēnatus fuit. 339
- Quis verbum, de sui natura masculinum, & feminam comprehendit. 74
- R**atificatio p̄ dominū quomodo, & quando fieri debeat. 251

296. A. & 443. A. *obtinere*
 Rationes plures ubi consideran-
 tur, licet vna cesset, alia milita-
 re videntur. *ibid.* 96. C
 Ratio, quæ colligitur ex mente
 regulæ, cõsetur expressa. 105. F
 Ratio maior est in vno casu, quã
 in alio. *ibid.* 122. B
 Ratio diuersa, diuersum parit iu-
 ris effectum. *ibid.* 187. B
 Ratio ubi est eadem, eadẽ debet
 esse in vtroq; dispositio. 195. F
 Rõ ubi gñalis est, licet dictũ sit
 speciale, ratio attẽditur. 247. B
 Ratio anima legis dicitur. 329. E
 Rectoris officium quale esse de-
 beat. *ibid.* 112. D
 Rector parochialis idioma lo-
 ci qualiter intelligere debeat.
 124. D
 Recursus ad ius commune repu-
 tatur favorabilis. *ibid.* 227. A
 Redire quis ad ius amissum ex
 noua causa potest. *ibid.* 270. F
 Reditus annui appellatione mo-
 bilium an veniant. *ibid.* 330. E
 Referendarij ob quam causam
 constituti sunt. *ibid.* 254. D
 Referendariorum duo sunt ge-
 nera. *ibid.* E
 Referendariorum gratiæ nume-
 rus. *ibid.*
 Referendarij gratiæ in signatura,
 quas ordinationes obseruare
 teneantur. *ibid.* 155. F
 Referendariorũ iustitiæ nu. *ibid.*
 Referendariis iustitiæ pro officio
 suo præstando munera recipiẽ-
 tibus, q̃ pœna sponatur. 156. B
 Referendariorum iustitiæ obser-

uationes, & ordinationes. *ibid.*
 Referendarij, inter officiales cur-
 riæ digniores reputantur. *ibid.* E
 Referendarij à quo fuerunt con-
 stituti. *ibid.* F
 Referendariis q̃ tantus honor
 tribuatur, quid sit in cã. 157. A
 Referendarij olim exempti erant
 à muneribus extraordinariis.
ibid. C
 Referendarij olim poterant, sicut
 papa ex duobus impetranti-
 bus alteri gratificari in data, &
 poterant sicut Vicecancellari-
 us recipere resignationẽ be-
 neficiorum. *ibid.* D
 Referendarij etiam si actu officia
 sua non exerceant, gaudent ni-
 hilo minus prærogatiua refe-
 rendariorum. *ibid.*
 Reges in regnis suis non faciunt
 reges, sed vicereges. *ibid.* F
 Reges, & Duces sub generali di-
 spositione non cõprehẽduntur,
 nisi specialiter nominentur. 16. E
 Regis dignitas in multitudine
 populi. *ibid.* 203. F
 Regressus ex causa onerosa, an
 dicatur propriè gratia. 138. D
 Regulæ cancellariæ, & ipsa cãcel-
 laria qñ originẽ habuerunt. 1. A
 Regularũ cancellariæ quis fuerit
 primus autor. *ibid.*
 Regulæ cancellariæ vtrum ligent
 vniuersaliter omnes. *ibid.* 8. B
 Regulæ cancellariæ, an publicen-
 tur solum in curia. *ibid.* 9. A
 Regularum vinculum, minus est,
 quã statutorũ particulariũ. *ibid.* B
 Regulæ cancellariæ non allegã-

- tur, sicut leges digestorū. ibi. C
 Regularum ignorantia nunquid
 excuset. 9. F
 Regularum appellatio est incer-
 ta. ibid. D
 Regula cancellariæ quare sic no-
 minentur. 11. C
 Regula idem est, quod ius. ibi. D
 Regula cancellariæ per successio-
 nes pōtificū renouantur. 14. B
 Regula cancellariæ, licet postea
 publicentur, ligant tñ à tempo-
 re assumptionis papæ. ibidem
 Regula non ligant, nisi dentur
 per Vicecancellarium. ibid. F
 Regula cancellariæ, semel produ-
 cta, & registrata, an faciant
 fidem in aliis causis sine noua
 extractione, & transportatione
 regiltri. 15. C
 Regula cancel. dupliciter dan-
 tur. ibid. D
 Regula iudiciales omnes ferè
 sunt de dandis. ibid. F
 Regula cancellariæ vtrum ligent
 ipsum papam. 16. A
 Regula cancellariæ vtrum com-
 prehendant cardinales. ibid. D
 Regula cancellariæ, an contineat
 in se clausulam derogatoriam
 voluntatis. 31. D
 Regulis cancellariæ, quo casu cese-
 tur derogatū p clausulā gnālē
 non obist. consti. & c. 25. F 26. A
 Regule, literis iam expeditis, que
 obstent. 27. B
 Regularum suspensarum duplex
 consideratio. 24. B
 Regulis de idiom. & de non tol-
 len. iure q̄sito. & de pub. resig.
 quomodo secūdum hōi-
 stylum derogeretur. ibid.
 Regula de verbo ad verbum
 possint in bulla inferi p. illa
 ba latissimè extenden. ibid.
 Regula de iure q̄sito non
 origo. 11. C
 Regula de iu. q̄s. non tol-
 beat locū in principio in
 gratiis beneficiorum. ibid.
 Regula de iure q̄s. non tol-
 comprehendat gratias extra
 iudicium impetratas. ibid.
 Regula ex quo loquitur
 q̄s. non tol. an præsupp
 habitum iuris. ibid.
 Regula de extendendis con-
 bus, de resignationibus
 citer loquens, an habeat
 cum in renuntiationibus
 ditionatis. 11. C
 Regula quantum nō tollatur
 & c. an habeat locum in
 sito ad tempus. ibid.
 Regula Inn. 8. & Hadria. 6. 11.
 cantes ius patronatus
 quomodo moderetur. 11. C
 Regula de iu. q̄s. non tol-
 procedat in commissio-
 propriè concessis. ibid.
 Regula de valore, & de trien-
 dat titulum, sed tantum iur
 cipiendi peremptoriè. ibid.
 Regula de iure q̄s. non tol-
 nūquid obstat gratiæ ter-
 colligatis impetratæ licet
 dente inter alios producta
 iudicio per colligantem. ibid.
 Regula q̄n derogatur in fa-
 rem alicuius, nunquid tollit

regula quo minus alij eius ex-
ceptione uti possint. 58. E
Regula de iure quæst. non tol-
latur in casibus in quibus la-
tis non suffragatur, sit aliquid
remediū ad annullandam gra-
tiam, per quam alicui tollitur
ius quæsitum. 64. F
Regula de infir. resig. utilis est, &
iucunda. 65. D
Regula de infir. resig. tractatus
in tres partes diuisus. ibid. E
Regula de infir. resig. origo. ib. F
Regula eiusdem frequens inno-
uatio. 66. B
Regula de infir. resig. in tēpore,
& vacatione modificatio. ib. A
Regula de infir. resig. quādo pro-
cedat. ibid. C. D
Regula de infir. resig. nunquid li-
get papam infirmū renūcian-
tem papatui secundum formā
c. l. de renunc. lib. 6. 66. E
Regula cancellariæ, & dispositio
nes canonū, an ligent summū
pontificem. ibid.
Regula de infir. resig. mens, &
verba in quo fundentur. ibid.
Regula de infir. resig. an habeat
locum in cardinalibus infir-
mis resignantibus. 71. C
Regula de exprimendo valore, &
extrauagās, execrabilis, an cō-
prehendat cardinales. ibid.
Reg. de infir. resig. an procedat in
familiarī cardin. cedenti in in-
firmiæ non facta mentione
familiaritatis. 72. B
Regula de infir. resig. an compre-
hendat exemptos. 73. A

Regula de infir. resig. vtrum cō-
prehendat feminas religiosas
habentes dignitates, collati-
uas. 74. B
Regula de infir. resig. an habeat
locum in sene decrepito. ibid.
Regula idem est quod statutum.
75. B
Regula de infir. resig. an habeat
locum in eo, qui intrat mare,
vel est constitutus in alio pe-
riculo mortis, & renuntiat in
illo periculo, & moritur infra
20. dies ex illo. 76. F
Regula de infir. resig. an habeat
locum in infirmo infirmitate
animi & non corporis labo-
ranti. 84. A
Regula de infir. resig. an procedat
quādo infirmus ex vulnere nō
letali ex culpa medicorum, vel
alio casu superueniente, non
rōne vulneris decessit. 84. D
Regula de infir. resig. vtrum ha-
beat locum in eo, qui cedit cō-
menda. 86. F
Regula quæ habeant locum in
commenda, atteata illarum
mente. 87. C
Regula de infir. resig. an compre-
hendat ecclesias siue beneficia
consistorialia. 88. A
Regula de public. resig. an habeat
locū in consistorialibus. ibi. C
Reg. de infir. resig. vtrum proce-
dat in beneficiis iurispatrona-
tus, ad quæ per præsentationē
quis assumitur. 91. B
Regula annullans collationē, per
cōsequēs omne necessariū an-

- recedens prohibere videtur. ibi. C
 Regula de infir. resign. q̄ sit exor-
 bitans quomodo procedat. ibi. D
 Reg. de annali quomodo com-
 prehendat beneficia iurispa-
 tronatus. 93. C
 Reg. de infir. resign. an procedat
 in eo, qui renuntiavit iuri suo
 quæsito in beneficio vigore
 alicuius gratiæ. ibid. D
 Regula de infir. resign. an habeat
 locum in renuntiante causa
 permutationis de imparibus
 beneficiis. 94. F
 Regula de infir. resign. an habeat
 locum in beneficio patrimo-
 niali. 95. B
 Reg. de infir. resign. an procedat in
 altaribus vel in patrimonio,
 ad quæ quis in titulum bene-
 ficij ordinatur. 97. D
 Regula, quæ non habent locum
 extra curiam. 99. F
 Regula prærogatiuarum scripto-
 rum, an militet contra fami-
 liares papæ, attenta eius men-
 te. ibid. E
 Regula de infir. resign. loquens
 de infirmitate, an debeat in
 dubio intelligi de infirmitate
 graui, an verò de leui. 100. F
 Regula generaliter loquens, an
 gñaliter debeat intelligi. 101. A
 Regula de pet. per obit. fami. car-
 di. in qua vacatione per obitū
 nō dicetur habere locū. 102. C
 Reg. de infir. resign. an habeat lo-
 cum in renuntiatione facta per
 infirmum in manibus papæ, &
 papa ante præstitum consen-
 sum moriatur, & firmus
 ea infra 20. dies post con-
 sum præstitum decedat.
 Regula de infir. resign. de stylo
 riæ, an soleat falsim de-
 ri.
 Regulis habentibus notabi-
 litate, an censeatur per
 sulas gñales derogatū.
 Regula de idiomate, quis
 sit primus author. in
 reg.
 Reg. de idiom. nunquid ha-
 bendum, affinitatem, an
 similitudinem aliquam cum
 no, aut humano iure, an
 discrepet à iure cōmuni.
 Regula de idio. nunquid ha-
 beat locum in prouisionibus
 forminis regularibus vel
 tularibus, aut vniuersitatib⁹
 rum eccles.
 Regula de idiomate, quare
 rabilis iudicatur.
 Reg. de valore breuis de-
 catio.
 Regula de valore, an com-
 hendat cardinales.
 Regula de idiom. nunquid
 variari debeat, & liger extra
 curiam.
 Regula de impet. beneficia
 uen. quare dicitur fauorabi-
 li.
 Reg. de impet. beneficia
 quis fuerit primus author.
 Regula secundum varietatem
 temporū, & personarū,
 mutationē recipiūt.
 Reg. de imp. ben. viuen. an
 ced
 fa
 Regu
 rog
 Regu
 sup
 134
 Reg
 sup
 fun
 nar
 vel
 Reg.
 qu
 nu
 co
 Reg.
 nu
 cu
 Reg.
 qu
 Reg.
 qu
 ve
 &
 Reg.
 tu
 cu
 Regu
 an
 tu
 Regu
 pe
 po
 Reg.
 qu
 nit
 ni,
 Regu
 re

- cedat in gratia motu proprio
facta. *ibid.* F
Regulis ex stylo, an cēseatur de-
rogatum. *ibidem.*
Regulæ de non iud. iux. form.
sup. quis fuerit primus auctor.
134. B
Regula de non iudic. iux. form.
sup. nunquid habeat concu-
sam, similitudinem, vel conso-
nantiam cum iure communi,
vel sit contra ius. *ibid.* E
Reg. expeditionem literarum re-
quirentes in dispēsationibus,
nunquid concordēt cum iure
communi. 135. E
Reg. de non iudi. iux. form. sup.
nunquid habeat locum extra
curiam. 137. A
Reg. de non iud. iux. form. sup. de
quib. iudicibus loquatur. *ibi.* C
Reg. de nō iud. iux. for. sup. nun-
quid habeat locum in accessu,
vel regressu ex causa onerosa,
& per viam contractus. 138. C
Reg. de non vtendo duabus gra-
tuis, in quibus non habet lo-
cum. *ibid.* E
Regula de nō iudi. iux. form. sup.
an habeat locum quando agi-
tur possessorio. 139. B
Regula requirentes literarum ex-
peditionem, an procedant in
possessorio. 140. B
Reg. de nō iudic. iux. for. sup. nū-
quid differat ab illa, quæ dispo-
nit dispēsationes nō suffraga-
ri, nisi literis expeditis. *ibid.* C
Regula literarum expeditionem
requirentes, quæ sint. *ibi.* & 169

- Regu. de nō iud. iux. form. sup. lo-
quens de iudicibus, nūquid ha-
beat locum in arbitris. 142. D
Regula de nō iud. iux. form. sup.
an procedat quādo agitur su-
per episcopatibus. *ibid.* F
Regulæ mens, & ratio quando cū
communi vsu concurrunt, re-
gulam ultra vim verborum ex-
tendere videntur. 144. E
Regulæ de non iud. iux. for. sup.
nunquid sit doctus in casu, in
quo gratia papæ est deperdita,
& probatur eius tenor. 145. F
Regula 53. quæ loquitur de dispē-
sationibus, nūquid habeat lo-
cum quando quis vult vii gra-
tia absque literis expeditis in
foro conscientie tantū. *ibid.* D
Regula, quæ disponit commissio-
nes causarum nō valere, literis
nō expeditis, quomodo pcedat,
& huic regulæ, pro quibus
soleat derogari. 158. D. E
Regulæ de subrog. collitig. ori-
go. 172. F
Regula de subrog. collit. an sit fa-
uorabiliter amplianda. 174. D
Regula de subrog. collit. quando
& pro quibus soleat derogari.
ibidem. E
Regula de subrog. collit. an ha-
beat locum extra curiam corā
ordinariis, & legatis. 176. F
Regula quādo est fauorabilis ac-
cipit latissimam interpreta-
tionem, etiam ad casus nō ex-
pressos. 177. A
Regula de subrog. collit. an ha-
beat locum in Britannia. *ibi.* B

- Regula de sub collit. nunquid habeat locum quando ille, qui commisit causam, literis non expeditis, petit se subrogari per obitum illius, cōtra quem causam commisit, & in iudiciū vocavit. 177.C
- Regula de subrog. collit. nūquid habeat locum quando agitur ad priuandum aliquem beneficio suo in forma iuris. 180.D
- Regula de iure quæsitō non tollen. possessionem acquisitam, an cōprehendat, si de ea mentionem non faciat. 183.D
- Regula de subrog. collit. an habeat locū si lis moueatur propter rescriptum, siue commissionem subreptitiam. 184.E
- Regula de subrog. collit. nunquid sit locus, quando tertius nō collitigans obtinuit se subrogari in locum, & ad beneficium illius, qui iam obtinuit executoriales contra aduersarium, qui illis nondum executis decesserat. 186.E
- Regula de verisim. notit. obit. qui fuerit primus autor. 190.E
- Regula de verisim. notit. obit. an sit fauorabiliter, & latissimè interpretanda. 191.A
- Regula de verisim. notit. obit. vtrum habeat locum extra curiam in impetrationibus ordinariorū & legatorum. ibid.B
- Regula de verisim. notit. obit. nunquid procedat in gratia facta motu proprio. 192.D
- Regula de verisimil. notit. obit. nunquid comprehendatur speciē vacationis obitus, includi posset sub clausula alio quouis modo appositione resignatione.
- Regula de verisim. notit. obit. habeat locum in eo, qui partibus constitutus proptor resignasset in fauorem personæ, cui fuit promissa cum clausula, siue alio quouis modo.
- Regula de verisim. notit. obit. quid pcedat in cōmēdatione.
- Regula iudiciales, an cōprehendant commendas.
- Regula de verisim. notit. obit. quid sit locus, si quis morietur Romæ, & beneficium detretur à papa lōgissimè ante ab vrbe.
- Regula de verisim. notit. obit. quid soleat derogari.
- Regula de impe. per obit. card. quis fuerit primus autor.
- Regula de impetr. per obit. mil. cardin. an habeat locum quando papa cōcedit gratiam motu proprio.
- Regula eadem odiosa, & extans reputatur.
- Regula eadem qualiter sit interpretanda.
- Regula de impe. per obit. card. nūquid procedat in dato de prouidendo relatione vel expectatiua de beneficio vacaturo.
- Regula de impetr. per obit.

- cardi. nunquid habeat locū in vacatione mortis fictæ. 201. B
- Regula de impetr. per obit. fam. cardi. nunquid procedat in beneficio commendato familiari cardinalis per cuius obitum impetratur. 210. A
- Regula de impetr. per obit. fam. cardin. an debeat obseruari in subrogatione facta per obitum colligantis famil. card. vel in gratia si neutri perinde valere, vel similibus impetrationibus. 205. F
- Regu. de impetr. per obit. famil. cardi. quam rationē in se contineat. 206. B
- Regu. de impetr. per obit. famil. cardi. nunquid in declaratoria facta in continenti ad primam gratiam in qua fit mentio de familiaritate cardinal. debeat obseruari. 208. A
- Regu. de impetr. per obit. fam. cardi. nunquid sit satisfactū quando ipsemet card. impetrat pro alio beneficiū vacās per obitū sui familiaris, vel alio quouis modo intercessit, non facta mentione in gratia de familiaritate, nomine & titulo, vel consensu card. 209. F. & 210. A
- Reg. de imp. per obit. fam. card. an habeat locū in familiaribus familiarium cardinaliū. 217. F
- Regula eadem an habeat locum, si cum familiaritate concurrat alia reseruatō. 221. A
- Reg. de impe. per obit. fam. card. nunquid habeat locum si sede vacante aliquis recipiatur in familiarem alicuius card. & antequam eligatur papa, moritur familiaris. 229. E. F
- Regula omnes cancellariæ etiam reseruantes beneficia familiarium sede vacante expirat. ibid. F
- Regula de impe. per obit. fam. card. nunquid habeat locum, in coadiutoria cū futura successione, quam quis habet, ad beneficium quod possidet familiaris. 231. D
- Reg. de annali in quatuor partes diuisa, vt ibi. 233. C
- Regula de annali vnde ortum habuit. ibidem. & quis illius fuerit autor. 234. B
- Regula de nō appellando à mera interlocutoria per partes, an renantiari possit. 238. B
- Regula de annali vtrum per solam eius allegationem annullat ipso iure gratiam impetratam, sicut lex communis absque aliqua productione in actis facienda. 240. E
- Regula de annali, siue eius decretum nunquid cōtrauenientes ligare dicatur. 241. B
- Regula cancellariæ ad hoc, vt in iudicio ius faciāt in actis produci debent. 242. B
- Regula de annali, nunquid super dispositis in ea, inducat, seu contineat formam. 244. A
- Regula de annali priuatum interesse, sicut bonum publicū, an concernat. ibid. D
- Regula de annali quare potius

- defendit possessore etiam absque titulo, & triennis non defendit nisi habentem saltem coloratum titulum. 245.F
- Regula de annali, nunquid debeat seruari extra curiam coram legato, vel ordinatio. 247.B
- Regula cancellariae ubi possunt probabiliter ignorari. ibid.F
- Regula de annali, an habeat locum in impetrante gratiam motu proprio. 249.E
- Regula de annali, an obstat impetranti habenti forte mandatum de providendo ad monasterium monialium, ad quod solent per electionem & confirmationem assumi. 252.B
- Regula de annali nunquid procedat contra impetrantem, qui ad effectum, ut contra eum de ista regula excipi non posset ante suam impetrationem, possessorem ipsum ante completum annum a possessione deici curavit. 254.C
- Regulam de annali inductam fuisse in odium impetrantis quando procedat. 257.G
- Regula de annali an procedat in omnibus beneficiis tam curatis quam simplicibus. 261.A
- Regula de annali, an habeat locum in episcopatibus. ibid.D
- Regula de annali, an habeat locum in administratione perpetua data per testatorem in altariis, seu oratoriis. 262.E
- Regula de annali, an habeat locum in impositione pensionis impositae super beneficio annuo possessore. ibid.
- Regula de annali, an habeat locum in hospitali. 265.A
- Regula de annali, an procedat in beneficiis consistorialibus. 265.A
- Regula de annali, an procedat in beneficio commendato. ibid.
- Regula de annali, an vendat locum in beneficiis iurisdictionis. 265.A
- Regulae cancellariae loquentur generaliter de beneficiis, an habeat locum in beneficiis patronatus. ibid.
- Regula de annali, de qua tractatur, & collatione locum habet. ibid.
- Regula de annali, an habeat locum in impetratione gratiae neutri. ibid.
- Regula de annali, an obstat reformationi factae ad maiorem gratiam, quae eratur ex eo, quia non fecerat maiorem de regu. ibid.
- Regula de annali, nunquid procedat minorem possessorem beneficii curati sine dispensatione. ibid.
- Regula de annali, an procedat quando quis possederit penitentiam ante priuationem, post. ibid.
- Regula de annali, an habeat locum in possessore, qui non incipit fructus. ibid.
- Regula de annali an verba, licet, ut improbi, &c. inducantur. ibid.

- causam finalem istius dispositionis. 235.A
- Reg. de annali an verba, videlicet quod certo modo vacare pretendit, intelligatur de illis modis vacationis, inductis per cancellariam, videlicet, ingressum religionis, contractum matrimonij, vel assencionem, &c. 276.B
- Reg. de annali: verba, videlicet, & quot annis ille possideat, quomodo intelligantur. 278.E
- Regula de annali, nunquid inhabiles ipso iure, etiam per extrau. Bonif. Pij, & Alex. & Iulij, contra non soluentes annatas aditam, vel quicumque alium inhabilem defendat. 298.A
- Regula de annali, an defendat hæreticum. ibid. F
- Regula de annali, an defendat possessorem priuatum beneficio, ob non solutionem pensionis. 300.A
- Reg. de annali, an defendat execrabilem possessorem annalem. ib. B
- Regula de annali, an obstat impetranti beneficiu per alterius assencionem, vel per non promotionem. ibid. D
- Reg. de annali, nunquid defendat illegitimum possessorem annalem de cuius clericatu, ordinatione vel dispensatione non constat. 304.D
- Regula de annali contra impetrantem, an iuuari poterit, his qui tempore vnius papæ per sex menses, & illo mortuo tempore successoris per alios sex menses pacifice beneficiu possedit. 305.C
- Regu. in dubio, an respiciat futura, an verò præterita. ibid.
- Regu. de annali, nunquid procedat in eo, qui resignauit & reseruauit sibi omnes fructus, in quorum percipiendi possessione existit. 305.E
- Regulæ de annali exceptio competens prædecessori meo mortuo contra impetrantem, nunquid transeat ad me successorum in dicto beneficio. 309.E
- Regula de annali, an defendat expoliatorem postea possessorem annalem effectum. 310.D
- Regulæ de annali, nunquid quoad primam partem per impetrantem satisfactum sit, propterea quod impetrans citatus fuit à possessore infra sex menses. 311.A
- Regula eadem, an locum habeat in formalibus. ibid. B
- Regulæ de annali verba, videlicet, alioquin impetratio prædicta & quacunque inde secuta nullius existant firmitatis, &c. quid operentur. 322.F
- Regulæ de annali, in secunda, & tertia parte, nunquid sit satisfactum, si impetrans infra sex menses causam commiserit suam per possessorio, & possessorem citari fecit, & infra annum sententiam obtinuit, an verò requiratur sententia super petitorio. 322.B.C
- Regulæ de annali verba, ibi, benef

- beneficiū impetrauerit quid con-
cernant. *ibid.* C
- Regula de annali tempore impe-
trationis fiendæ quas qualita-
tes copulatiuè concurrere re-
quirat. 313. B
- Regula de annali odiosa est &
contra ius commune. *ibid.* D
- Regula quæ dat formam, in qua
forma adimpleri debeat. 316. E
- Regula de annali, an obstat sub-
rogationi gratiosæ impetratæ
per tertium, propter mortem
vnius ex duobus litigantibus.
317. A
- Regula de annali tēpora, an cur-
rāt impetrāti impedito. 318. D
- Regulæ de annali verba, videli-
cet, quod gratia si neutri, vel
subrogatio non suffragentur
vtrum contrarientur verbis fi-
nalibus regulæ, videlicet q̄ be-
neficiū litigiosum non cen-
seatur, vel sint superflua. 324. C
- Regula de annali in duas partes
principales diuisa. 322. B
- Regula illa iuris, videlicet, quod
annulato principali corrui-
t accessoriū, quas limitationes
recipiat. 323. E. F
- Regula de annali quare in secun-
da sui parte decernit benefi-
cium nō esse litigiosum, si iste
idem effectus resultat ex pœ-
na, & verbis in prima parte po-
sitis. 325. C
- Regula de annali primò in odiū
litigantiū, secundario in fauorē
possessoris facta est. 326. A. B
- Regula de annali, an plus opere-
tur, quàm dispositio iuris
mūnis.
- Regula de triennali vn de
nem habuit. 332. D. & quæ
primus in vsum tradidit.
- Regula de triennali, nunquā
stardum, siue illegitimum
fessorem prouisum ab im-
ri, vel à papa defendat.
- Regula de triennali, an defen-
soriam possidentē dig-
tē, vel administrationē.
- Regula de triennali, an habe-
cum in beneficiis commu-
tis perpetuo secundum
nostrī temporis.
- Regulæ de triennali verba
seu quæuis alia dispositio
omnem speciē titulorum
prehendant.
- Regulæ cancellariæ, quæ
dant in commenda.
- Regula de triennali, an pro-
in officiis.
- Regula de triennali, an com-
hendat hospitalia.
- Regula de triennali, an
locū in beneficio vnito.
- Regula de triennali, an
locum in beneficio iurati-
natus.
- Regula de triennali, nunquā
defendat possidentem duo-
beneficia curata per triennium
sic incompatibilē, seu ex-
bilem, aut non promotum
fra annum.
- Regula de triennali sequitur
tem, & intentionem legis-
mæ, ff. de vsucap.

- Regula de triēnali, nunquid defendat expoliatorē possessorem, vel successorem eius habentes titulū coloratum, contra spoliatum, vel successorem spoliati agentem spolio, & an regula ista procedat quando contra possessorem committitur causa possessorij. 351. F
- Regulæ de triennali verba ibi, impetrationes quilibet de beneficiis sic possessis, &c. an inducant petitorium vel possessorium. 353. D
- Regula triennalis, in quo differat ab annali. 354. F
- Regula de triennali quia simoniacum excipit, de qua simonia sit intelligendum. 356. D
- Regulæ de triennali, an censeatur derogatū si impetratur beneficium detennū per aliquē per plures annos, & in impetratione habet tempus detentionis, pro expresso cū clausula nō obstantib. regulis. 372. F
- Regulæ de triennali verba, videlicet, nequeant molestari, &c. quid operentur. 374. C
- Regula de triennali, quæ annullat impetrationes, de quibus impetrationibus erit intelligendum. 375. A
- Regulæ de triennali prorogatio facta per vnū ex litigantib. contra possessore triēnalē, an pro sit veniēti pro interesse suo infra tēpus prorogatū post triēnalē tamē possessionē. 376. F
- Regula de triennali, an requirat titulum validū & verum, an vero sufficiat titulus coloratus, vel p̄sumptus. 386. F. & 387. A
- Regula indistinctē loquens interpretationem vnde capere debeat. 387. B
- Regulæ de triennali exceptio in odiosis, & exorbitatibus quo pacto sit intelligenda. 428. A
- Regula de triennali, sicut requirit titulū saltē coloratū, an requirat etiā bonam fidē. 421. B
- Regula de triennali, omnem titulū an reputet coloratū. 423. F
- Regula de triennali, nunquid existentem in quasi possessione pacifica non soluendi pensionem per triennium defendat, quando agitur contra ipsum ad priuationem, & regressum ob non solutionem. 429. F
- Regulæ de triennali verba, videlicet, ex apostolica, quid denotent. 425. A
- Regula de triēnali, nunquid defendat possessorem in beneficio contra habentē regressum in specie ad illud. 427. B
- Regula de triennali, in quo dicitur odiosa. 428. A
- Regulæ de triēnali exceptio nunquid obstet excipiendi de regu. de non exprimendo vero valore. 430. F
- Regulæ de valore expri. quis fuerit primus autor. 449. E
- Regula Urbani de valore, de quibus beneficiis loquitur. 450. B
- Regula de valore moderna à regula Eugenij sumpta. 452. A

- Regula de valore, nunquid comprehendat Cardinales. *ibid.* B
- Regula de valore exprī. an habeat locū extra curiā impetrationibus factis à legatis. 454. C
- Regula de valore, an habeat locū in monasteriis monialium, vel aliis quibuscunq; siue illa sint consistorialia, siue non. 455. F
- Regula de valore mēs, & intentio. 456. B
- Regula de valore exprī. an militet in hospitalibus. 456. E
- Regula de valore, nunquid habeat locum in gratiis de beneficiis vacaturis. 457. B
- Regula de valore duas partes alternatiuē continet. *ibid.* D
- Regula de valore, nūquid obstet regressui, in quo nō expressus valor secundū cōmunē estimationē ex eo, quia in prima gratia fuerat expressus. *ibid.* F
- Regula de valore, nunquid procedat in beneficiis commendatis. *ibid.*
- Regula de valore quare cōtinet in se tot varietates monetarum, & an expressio istarū debeat fieri secundū estimationem loci, vbi vacat beneficium an verò secundum valorē curiæ Romanæ. 458. B
- Regula de valore quid intelligat per marcham argenti, quid rursus per libram, & quid per alias monetarum species hic designatas. 459. E
- Regula de triennali verba, videlicet, super beneficiis sic pos-
- sessis neque aut molestia quid importent. 460
- Regula de triennali verba, licet, non molestari, de molestia intelligantur. 461
- Reg. de triennali exceptio, an pediat ordinarium inquit. 462
- Regula de triennali verba, licet, antiquas lites penitringuentes, quomodo intelligantur. 463
- Regula de triennali, an iuuet quem in petitorio. 464
- Regula de triennali, nūquid rur non promotum infra annum. 465
- Regula de annali verba, videlicet, si quis impetrauerit, omnem modum impetrati includant. 466
- Regule de veri, noti, obitus, liter derogari debeat. 467
- Regulas Cancellariæ in eo in quo nunc sunt quis prior omnium reduxit. 468
- Regula de pub. resig. vnde ginem habuit, & quid in eadria. 6. addiderit. in praesentia. 467. D
- Regula, de pub. resig. nunc procedat vel obstet secundū signatario. 468
- Regula de duab. gratiis, an habeat locum in tertia. 469
- Regula de publi. resig. nunc procedat quando resignans seruauit sibi omnes fructus denominationem tituli. 470
- Regula de publica. resig. ad

- fit inducta. ibi. C. D. quæ expressè de expectatiuis loquitur, nunquid subiiciatur reseruaciones, quæ habet beneficium acceptandi plura. 491. D
- Regula de publi. resig. quæ simpliciter de renuntiatione loquitur, nunquid habeat locum in ea, quæ ex causa permutationis fit. 470. A
- Regula de publi. resig. dispositio quare fauorabilis reputatur, & ideo latissimè extēdēda. 471. C
- Regula de public. resig. nunquid procedat in beneficiis cōmendatis. 474. A
- Regula de publi. resig. an procedat in beneficiis consistoriali- bus. 475. F
- Regula de publi. resig. an obliget resignatarium ad publicā dum tēpore successoris resignationem factā in manibus prædecessoris pontificis, si prædecessor infra sex menses factæ resignationis moriatur. 476. A
- Regula sicut & qualibet alia dispositio ad tollendum absurdum suppleri debent. 479. C
- Regula de public. resig. nunquid obster legitime impedito, propter pestilentiam, vel bellum, vel aliud simile impedimentum publicare. 485. B
- Regula de public. resig. ad hoc, ut habeat locum, quæ requiruntur. 496. B
- Regula de public. resig. nunquid sit locus, si renuntians moriatur ciuilitē, & non naturaliter. 490. D
- Regula de publi. resig. an procedat in resignatione iuris. ibid. E
- Regula de publi. acceptationib. quæ expressè de expectatiuis loquitur, nunquid subiiciatur reseruaciones, quæ habet beneficium acceptandi plura. 491. D
- Regula quæ vult, quod commissiōni post conclusionē nō stetur, nisi derogetur conclusiōni, intellectus, & declaratio in eadem, & vltima reg. 492. B
- Reipublicæ fauore recedimus à regulis iuris. 62. E
- Relator dictorum alterius, an reprehendi debeat, sicut si ipse diceret. 12. D
- Relatum, an sit in referente cum suis qualitatibus. 270. F
- Remissoria an concedatur pro probandis exceptionibus dilatoriis, seu peremptoriis. 51. B
- Remissoria quo pacto expedite mittantur ad partes. 140. E
- Renuntatio, an debeat magis iustificari in sene, quàm in iuvene. 76. E
- Renuntiare primo quis videtur per acquisitionem secundi incompatibilis. 345. D
- Renuntatio, quæ præsumatur fraudulenta. 98. A & 99. F
- Renuntiare gratia suæ censetur non terminans causam infra annum sibi datum. 328. B
- Renuntiationem factā extra curiam coram ordinario, vel legato, an comprehendat regula de infir. resig. 98. F
- Renuntians ex causa etiam permutationis, quid perdere dicatur. 384. C
- Renuntiatō quādo non admit-

- titur, beneficium an vacet. 201
 Renuntians per porrectionem
 supplicationis, an dicatur con-
 sentire. 102. C
 Renuntians p resignationem ad-
 missam ante prestationē cōsen-
 sus, qd admisisse dicitur. 104. F
 Renuntiatio beneficij per priuā-
 dū post sententiā perpetui car-
 ceris, ac etiā post acceptiōne
 expectantis, an valeat. 282. E
 Repetita saepius placent. 118. C
 Res capiunt denominationes ab
 eo, quod frequentatur. 11. B
 Res per easdem causas dissolui
 debent per quas oriuntur. 48. B
 Res vna quod dicatur fortior al-
 tera etiam maioris comprehē-
 sionis, & quod nō sit dignior,
 an stent simul. 369
 Res vna, & eadem, an debeat esse
 productiua contrariorū. 285. E
 Res semel concessa quod semper
 maneat concessibilis quando
 procedat. 367. D
 Res effecta semel quo ad vnum
 alienabilis per licentiam moram,
 an censetur esse alienabilis,
 quo ad alios. 377. C
 Rescripti verba quo pacto sint in-
 telligenda. 27. D
 Rescriptum ab excommunicato
 impetratū esse ipso iure nullū
 quomodo intelligatur. 40. B
 Rescriptum cum clausula ceden-
 te, vel decedente, an exten-
 datur ad priuationem in mate-
 ria stricta. 205. D
 Rescriptum in dubio, an debeat
 interpretari potius iustitiam,
 quam gratiosum.
 Reseruatum taxarum, &
 tarum beneficiorum, quis
 rit primus inuentor.
 Reseruatō in dubio an presu-
 tur.
 Reseruatō vim nouae prom-
 nis habere dicitur.
 Reseruatō apud sedem, quo-
 maior.
 Reseruatō inducta per reg-
 dupliciter consideratur.
 Reseruationibus duabus in
 sona vnius concurrētibus
 attendatur.
 Reseruatiōnes officialium su-
 Pontifices charas, & peo-
 res habent.
 Reseruatiō semel causata pro-
 familiaritatem, an extingui-
 cessante familiaritate.
 Reseruatiō generalis habet
 constitutionis, & legis.
 Reseruatiō sicut per collationem
 papae expirat, an ita per
 mendam perpetuam.
 Reseruatum semel, an duret
 per affectum.
 Reseruatiō illa in corpore
 clausa, de qua in regula de
 nali, quae sit, & an sit vnica
 plures. 409. C. & 4
 Reseruatum beneficium
 rio alicui scienti cōferentem
 ille faciat fructus suos. 40
 Reseruata per extrauag. ad
 men. si contingat alibi
 quam apud sedem: an in
 ria, an apud sedem vacan-
 cantur.

- Reservatio iuris communis, an differat ab illa in corpore iuris clausa. 411. A
- Reservationes in corpore iuris cōis clausæ quot sint. 411. E
- Reservatio in corpore iuris clausa, quibus priuilegiis ornetur. ibi. E. & 413. F
- Reservationis decretum, quo ad affectus iuris communis, an discolorer. 428. E
- Reservationes semel per regulas inductæ per obit. papæ, an expirent. 477. C
- Reservationes quando soleant appellari expectatiuæ pingues. 491. E
- Resignatarius quando per exceptionem regulæ de public. repellitur, an propterea opponenti beneficium adiudicari debeat. 54. C
- Resignatio iuris, & resignatio beneficii in posse cuius fieri possit. 94. B
- Resignatio quando sit reservatis fructibus, regula de infir. resig. an habeat locum. 96. A
- Resignante aliquo bis in infirmitate, & secunda resignatio fuit admittenda, & non prima, & utriusque consensus præstitus sed consensus primæ posterior, queritur à quo cōsensu debeat computari viginti dies regulæ de infir. resig. 99. E & 101. C
- Resignans in sanitate beneficium in manibus papæ supplicatione signata, qui consentium præstitit in infirmitate, ex qua de-
- cessit infra viginti dies, nunquid comprehendatur sub regula de infir. resig. 103. A
- Resignatio ex quo facta est semel in manibus papæ, actus habet suum esse. 104. B
- Resignans extra curiam si moriatur infra 20. dies, utrū colatio pertineat ad solum Papam. 105. B
- Resignantes infirmi quomodo dicuntur fraudare ordinarios, & expectantes. 106. A
- Resignasse aliquem in infirmitate ad effectum regulæ quomodo proberur, & per quem debeat infirmitas, & mors infra 20. dies contingens probari. 109. B
- Resignatio prima, nunquid sancitur, propter derogationem regulæ factam in secunda, ubi quis per procuratorem bis resignat, & in secunda resignatione papa derogat regulæ si moriatur infra 20. dies. 111. C
- Resignans primus possessor annalis, an defendi possit regula de annali contra tertium resignatarium habentem causam à secundo resignante. 301. D
- Resignatio in manibus ordinarij in fauorem certæ personæ, an fieri possit sine vitio simonia. 371. A
- Resignans si post resignationem perfectam ex causa permutationis per triennium pacifice in possessione manserit, nunquid exceptione regulæ de triennali aduersus tertium impe-

- trantem tueri possit. 384. B
 Resignationes fraudē in se cōtinere, quæ præsumantur. in 16. q. reg. de public. resig. 471. D
 Resignatio, ante publicationē an dicatur ad eō ius quæsitum, quod si infra tempus ad publicandum fieret alteri prouiso cum clausula, nisi sit alteri ius quæsitum, & postea non publicaret, diceretur gratia suæ prouiso nulla. 487. D
 Resignationes duæ si factæ sint eidem, & prima annullatur ex defectu publicationis, nūquid talis ex secunda, quam publicauit adiuuari possit. 488. F
 Restitutio i integrū, quæ venit de iure speciali, an tollatur statuto exceptione prohibete. 47. D
 Restitutio vltra lationem nō datur. 61. A
 Restitutio reponit rem in primū statum. 187. B
 Restitutio non datur sine colore. 303. C
 Restitutio adminiculum iuris de fiderat. ibi. E
 Retrocessiois præsumptio per lapsum triennij, an inducat titulum sufficientem ad regulā de triennali. 386. A
 Retrocessio nō faciens mentionem de fructibus malè perceptis, an iudicetur nulla. 386. B
 Restrictio ad casum expressum, in quibus fieri solet. 195. E
 Reuicatoria gratia, quid operentur. 141. D
 Reuicatoria vim nouæ prouisionis habere censetur. 135.
 Reuertendi animum quādo amittere censetur. 217.
 Reus per probationū defectū quod ius sibi acquirat. 14.
 Reus etiā si nihil producat ad re non probante debet abluui. 135.
 Reus quando dicitur vexari molestari, quæ molestia sit fiderabilis. 166.
 Reus fauorabilior est, quā actor. 443.
 Reus possessor quando tenet ostendere, & probare titulum. 423. F
 Romani quanti suam linguam cerint, & in pretio habuerint. 116. E
 Rotæ auditorium antiquis temporib. non idē erat quod nō do est.
 Rotæ à tempore Sixti vsq; ad istra tempora variæ mutationes describuntur.
 Rotæ autoritas quā sit in stri, & excelso loco posita.
 Rotæ autoritas quare communi opinioni præferatur.
 Rotæ vberimus fons canonum appellatur.
 Rotæ iudicio nullū est toto be præstantius.
 Rotæ potius considerat mentem quā verba regularum.
 Rotæ semper solet ad æquitatem declinare. 321. A & 488.
 Rotæ moderna, in quibus opinionibus differat ab antiqua. 433. B

- S**acramenta ecclesie per quos ministrari debeant. 114. C. & quibus personis illorum administratio non cadat. 114. E
 Scientia sola, vt sufficiat ad absolutionem excommunicationis incurse propter iniectionem, quid requiratur. 62. A
 Scienti & volenti non fit fraus, neque iniuria. 172. A
 Scholaris eo ipso quod est matriculatus, licet nihil studeat, gaudet priuilegijs scholarium. 215. E
 Scribentes alicui qua lingua scribere debeant. 116. C
 Scrib. multa excusabiles sunt. 147. F
 Scribere & loqui per se sunt denotantes personalitatē. 150. A
 Scriptores apostolici, an præferatur veris familiaribus. 162. F
 Scripturæ sacre infinita loca, propter imperitiâ idiomatis perperam interpretata. 114. D
 Scutorum in Gallia duplex species, nouorum scilicet, & veterum. 464. A
 Senes infirmi dicuntur. 75. A
 Senectutis pulchra descriptio. ibidem. B
 Senes quot morborum genera infestent. ibid. D
 Senes quâ plures repetina morte interepti cõnumerantur. ib. E
 Senex, an præsumatur minus viuere quàm æger. 76. A
 Senex nominis etymologia. ibi.
 Senectutis incommoda. 76. B
 Senex ex iuris præsumptione quàm longam vitæ spem sibi pollicentur. ibid. D
 Seniorû plura priuilegia. ibid. F
 Sententia lata contra regulas Cancellariæ, an valeat. 9
 Sententia principis facit ius vniuersale. 13. B
 Sententia lata contra extrauagantem an valeat. 14. E
 Sententia principis licet faciat ius generale, valet tamen sententia contra illud. 22. B
 Sententia an tribuat ius. 49. F
 Sententia lata contra regulam productam an sit nulla. 134. D
 Sententia quæ transiit in rem iudicatam, an possit executioni mandari, sine aliqua citatione partis. 179. B
 Sententia lata contra ius ambiguum, an valeat. 182. F
 Sententia & declaratio in ambiguis, quæ capienda est. 195. B
 Sententia lata contra possessorem annalem non opponentem de regula, vel non probantem se esse annalem possessorem, an valeat. 244. F
 Sententia priuatiua quoruncumque beneficiorum, quas pensiones comprehendat. 263. D
 Sententiæ executio donec superest nil potest dici actum. 285. A
 Sententia ex defectu iuris partiû, an dicatur nulla, & an transire possit in rem iudicatâ. 312. A
 Sententia non constituto de processu, an sit nulla. 413. E
 Sententia & silentij impositio ad quid referatur. 442. C

- Sepeliendi, & baptizandi actus solus, an faciat vt ecclesia possit dici curata. 126. E
- Sequestrum violans suo iure priuatur. 243. F
- Sequestrum appositum beneficio p iudices seculares, an impediatur pacificam possessionem, quo ad effectum regulae de annali. 291. C
- Sequestrum appositum non de cōsensu partiu, an priuatur possessore sua possessione. 292. A
- Sermo an capiatur ex patre, an ex matre. 128. D
- Seruientis familiari papæ, vel cardinali, an dicatur papæ, vel cardinali seruire. 218. C
- Seruitutib⁹ i duab⁹ vna remissa a. lia i statu suo remanet. 223. CD
- Sexus differentia nulla est animæ respectu. 74. C
- Sic dictio, declaratiua & significatiua est modorum expressorum. 346. C
- Signatura vtriusque progressus in tres particulas diuisus. 148. E
- Signaturæ obseruationes olim variæ fuisse. ibid. F
- Signatura gratiæ quibus verbis conficiatur. 149. A
- Signaturæ gradus. 150. D
- Signatura Papæ per fiat, data in concursu cum illa per concessum etiam motu proprio, & pro qualificato quæ præferatur. 151. C
- Signatura iustitiæ Papæ, in quo differat à signatura cardinalis. ibidem. E
- Signatura Collegij Reuerentissimorum cardinalium papæ sententia qualis esse solet. 173.
- Signatura nil plus dat quam imponit. 230.
- Silentium imponere quid sit huiusmodi verba quantæ potentia. 440.
- Simoniæ casus superat omnes alios. 347.
- Simoniacus habet viciusum ingressum. 356.
- Simoniacus ita est qui promittit sicut ille qui dat. 357.
- Simonia vera vt committatur concurrere debet. 357.
- Simoniam commissam in beneficio ignorans an habeatur titulum, possitq; esse spolio. 358.
- Simoniacus an dicatur is qui pro consequendo beneficium liquid dedit, quod in pio conuerteretur. 358.
- Simoniacus quàm sit detestabilis. 359.
- Simonia, quæ occultè fit, an faciat quòd per præsumptionem probetur. 359.
- Simoniam liberam conuentio facta post renuntiationem an inducat. 359.
- Solennitas quæ requiritur in reformando, an eadem requiratur in actu cōstituendo. 144.
- Solennitas vbicunque traditur per ius posituum quid operetur. 144.
- Solon quare de parricidis non tulit. 207.
- Specialem currere. 173.
- Spoliationem. 230.
- Spolio notari. 440.
- Spolium potest curari. 347.
- Spolium captum. 347.
- Spolium bet. 356.
- Spolium ria d. 357.
- Spolium tuetur. 357.
- Spolium petetur. 357.
- Spolium trietur. 357.
- Spolium alter. 357.
- Spolium cole. 358.
- Spolium nali. 358.
- Spolium rest. 358.
- Spolium tur. 359.
- Spolium extra. 359.
- Statutum. 359.
- Statutum quo. 359.
- Statutum res. 359.
- Statutum ter. 359.
- Statutum bus. 359.
- Statutum toti. 359.
- Statutum per. 359.
- Statutum actu. 359.

- Specialia duo circa idē non concurrunt. 387. F
 Spoliato pro colore quid sufficiat. 139. F
 Spolio agenti an obster defectū notorium iuris. 140. B
 Spolij actio vt mihi competat, an potero possessionē per procuratorem meum spoliatum captam ratam habere. 296. D
 Spoliatus & si sit legitimus debet repellī exceptione notoria de non titulo. 305. B
 Spoliator quando non potest se tueri exceptione tēporis cōpetentis tam vigore regulæ de triennali, quā cuiuscunque alterius præscriptionis. 355. D
 Spoliatus in beneficalib⁹ sine ticolorato nō restituitur. 385. F
 Spoliator violētus regula de triennali non defenditur. 352. B
 Spoliatus quilibet regulariter an restitui debeat. 298. E
 Spoliatus execrabilis, an restituitur. 299. D
 Spolio an agi possit vbi primum extremum deficit. 295
 Statutū disponēs quōd victus victori condēnerur in expensis, quomodo itelligi debeat. 31. A
 Statutum factum contra turbantes, an intelligatur principaliter, vel secundario. 38. F
 Statuta loquentia de debitoribus an habeāt locum in debitoribus conditionalibus. 41. A
 Statuta disponentia circa actus perpetuos, an includant etiam actus, qui possunt esse perpetui, & temporales. 42. F
 Statutum an cōprehendat exemptos à priuilegio. 47. B
 Statutum simpliciter loquēs, an comprehendat tam masculos quā feminas. 73. F. 74. A
 Statutum vel cōstitutio apostolica habet vim legis vniuersalis. 110. B
 Statutum imponēs pœnam manus, nūquid cōprehendat manum aridam, & inutilē. 294. E
 Statuta vt conformentur secundum ius cōmune qualiter sint interpretanda. 315. B
 Statutum correctorium iuris cōmunis de venditione loquēs, an habeat locum in permutatione. 473. B
 Stylum curiæ Romanæ oēs inferiores eccle. seq. tenētur. 12. D
 Stylus curiæ Rom. quare sit volubilis. 434. B
 Stylus Rotæ & Gancel. quo ad illam clausulam, videlicet non obstantibus constit. &c. qualiter se habeat. 20. F
 Stylus sacræ pœnitentiariæ in absoluteione à mutilatione mēbri qualis sit. 38. B
 Stylus quando iura non suffragātur sequendus est. 88. B
 Stylus habetur pro lege. 188. A
 Stylus Rotæ circa condemnationem expensarum. 281. A
 Stylus Rotæ hodiernus in capiēda possessione. 286. C
 Stylus cancellariæ facit ius, & tollit dubietatem facti. 202. F
 Stipulatio inter homines diuersi

- idiomatis, an possit contrahi. 116. C
- Sturnus avis lingua Anglica quo modo appelleretur. 460. D
- Subiecta talia esse debent qualia sua prædicata. 10. A
- Subrogatio propter ius acquisitionis vigore acceptationis litæ pendente impeditur. 29. A
- Subrogatus quis non censetur in litem nisi in subrogatione fiat mentio possessionis. 44. A
- Subrogatus, an fortietur naturam illius in cuius locum subrogatur. 141. C
- Subrogatus per commissionem ad prosecutionem executorialium ad quid teneatur. 168. E
- Subrogationum duo sunt genera. 175. A
- Subrogatus in iure, vel ad ius alicuius familiaris cardinalis litæ pendente, nunquid teneatur facere mentionem nominis, & tituli cardinalis vel ab eo consensus petere. 169. E
- Subrogatio quando dari, & concedi soleat. 181. C. D
- Subrogationi per priuationem quando est locus. ibid. D
- Subrogatio non facta mentione de iure acceptantis, an valeat. 183. B
- Subrogatus quo ad litem & ius defuncti an censetur etiam subrogatus quo ad possessionem. 183. C
- Subrogatio cum derogatione regulæ, de subro. collit. quare cardinalibus, vel aliis potentioribus dari non solet.
- Subrogatio mouenti litem tra triennalem possessionem re non datur.
- Subrogati quando sunt tres non colligantes: prima ne derogatione regulæ secum derogatione, tertio colligans, & infra sem, quis istorum præferbet.
- Subrogatio secunda est nulla ma non cassata.
- Subrogationis definitio.
- Subrogatio in forma gratiæ obstat regulæ de annali.
- Subrogatus in ius spoliati contra spoliatorem, an datur exceptione regulæ triennali.
- Subrogatus in ius alterius quo ad possessionem, an teneatur ipse purgare sicut ille in cuius locum subrogatur.
- Subrogatus quo ad rem, an setur etiam subrogatus ad qualitatem.
- Successionem in imperio habitam esse quomodo cedat.
- Successio in officiis seculari curiæ an sit prohibita.
- Successor & antecessor quæ eadē persona reputatur.
- Successor in beneficio titulo mutationis, vel aliàs, an sit contra tertium impetrem, vti exceptione regulæ trienn. competenti prædes

- ti suo ex sua trien. posse. 360. C
 Successio respectu tituli in bene-
 ficialibus non datur. ibid. F
 Successor tam utilis, quam singu-
 laris an possit vti accessione
 prædecessoris in vsucapioni-
 bus & præscriptionibus. 361. E
 Successor eadem persona fingi-
 tur, cum prædecessore. ibid. F
 Successoris appellatione quan-
 do veniat singularis succes-
 sio. 364. C
 Suffragari verbum quid opere-
 tur. 147. A
 Summus Pontifex solum in ec-
 cles. Dei appellatur sicut Mo-
 ses Cancellarius Dei, cum quo
 vnum & idem consistorium fa-
 cit. 16. E
 Sumptum de registro supplica-
 tionum signatarum, an faciat
 fidem in iudicio. 135. C & 163. E
 Super dictio qd denotet. 430. C
 Superflua que non dicantur, li-
 ces tacite infint. 178. B
 Supplicatio sine literis est gratia
 & informis. 93. E
 Supplicatio statim quod est si-
 gnata quid operetur. 94. A
 Supplicatio nunquid in dubio
 præsumitur impetrata ad in-
 stantiam illius cuius fauorem
 concernit. 133. A. B. & 275. B
 Supplicatio sola de iure commu-
 ni non inducit indubitata pro-
 bationem iuris. 149. C. D
 Supplicatio nouæ prouisionis
 ad supplendum defectum pu-
 blicationis requisita, an suffi-
 ciat. 140. A
 Supplicatio proprie que dica-
 tur. 144. B
 Supplicationes gratiosa hodie
 aliter signantur, quam comis-
 siones iustitie. 150. D
 Supplicationes quatuor vtorum
 papæ referuatorum à solo pa-
 pa signantur, in quibus anti-
 quitus nisi ex magna causa nõ
 solebat dispensare. 159. C
 Supplicatio sola canonicum ti-
 tulum non continet. 479. A
 Suspendi in longum tempus quid
 fit. 51. C
T Aciturnitas, que in conce-
 dente defectum intentio-
 nis inducere videtur, gra-
 tiam nullam reddit. 468. F
 Taxarum libri ante editionem
 reg. de valore duo erant, quo-
 rum inuentor Io. 22. fuit. 451. B
 Taxæ quo pacto per Ro. Pont.
 creuerint & quare impositæ
 sunt. ibid. E
 Tempus in dubio, an currat de
 momento ad momentum. 109. D
 & 184. C. & 371. F
 Temporis angustia nõ nocet. 191. C
 Tempus annale plurimum fomen-
 tum iuris habere dicitur. 234. A
 Temporis saltim indefiniti men-
 tio cessantibus clausulis in qui-
 bus impetrationibus sit neces-
 saria. 279. C
 Tempus vnius anni, & sex men-
 sum in regula de annali præ-
 fixum ad quid detur. 315. B
 Tempora in materia stricta, & in
 præscriptionibus, an coniun-
 gantur. 371. F

Tempora prædecessoris, nun-
 quid coniungantur cum tem-
 pore successoris, vt possit dici
 triennalis. 376. E
 Tempus legitimo impedimento
 existente, an currat. 479. A
 Tempus in regula de publ. relig.
 datum ad publicandam reli-
 gationem, an intelligatur etiã
 datum ad petendam posses-
 sionem. 480. ibidem. D
 Tempus ad insinuandum pen-
 dente aditionis tempore, an
 currat. 488. A
 Terminus quando est præfixus
 per dictionem, à die termini, an
 computetur in termino. 109. F
 Termini, quibus vitur papa in
 puisionibus quot sint, & quo-
 modo inter se differant. 120. F
 Termini ante terminum ad ar-
 ticulandum, qui seruari de-
 beant. 160. D
 Terminus prorogatus quando
 non censetur idem cum primo.
 377. F & 381. E
 Terminus assignatus respectiu
 certa cause, ad hoc, vt currere
 debeat, quid requiritur. 314. B
 Terminus duplex vbitunq; à le-
 ge datur actori simul & reo,
 an debeat intelligi lapsò pri-
 mo termino. 315. D
 Terminus datus per legem ad
 accusandum, vel agendum in
 dubio, an dicatur perempto-
 rius. 318. F
 Ternarij numeri frequentia, & ce-
 lebritas quæ sit. 330. B
 Ternario numero quæ includun-
 tur. 330. B
 Tertius veniens, pro-
 quando poterit vti appo-
 ne ab alio interposita.
 Testatoris voluntati
 do quis satisfecisse non
 tur.
 Testator vbi grauat hære-
 ad soluendum debita Ter-
 teneatur etiam ad debita
 ditionalia.
 Testator facere non potest
 leges in suis casibus loci
 habeant.
 Text. in capit. mandatum de
 script. loquens de benefici-
 an habeat locum in pen-
 bus.
 Text. in capit. auaritia. in ca-
 quam sit. in c. vt quis de
 in capi. si. de elect. lib. 6. an
 beat locum in presentia
 iurispatronatus.
 Text. cum non distinguat ne-
 distinguere debemus.
 Text. in regu. de annali posses-
 non dicit de expensis.
 Text. in clem. fina. de proce-
 quens de morte naturali
 habeat locum in renuntia-
 tione.
 Text. qui dicantur locum ha-
 in commenda.
 Text. in c. auaritia. licet sit pe-
 nis, extenditur ad presen-
 ministrantem.
 Text. in terminis in concilio
 silien. decre. 8. in titu. de
 sic. posses. quo ad posses-
 triennales.

- Tex. in c. 2. de renun. lib. 6. qui de
 simplici resignatione loquitur
 ratione fraudis, an habeat lo-
 cum in permutatione. 471. E
 Thomas Cantuariensis archiepi-
 scopus pro defensione causæ
 suæ ecclesiæ occubuit. 239. B
 Titulus canonicus ante expedi-
 tionem literarum, an dari pos-
 sit. 135. C
 Titulus quare in regula de anna-
 li non requiritur, sed sola pos-
 sessio. 276. A
 Titulus trium etiam dictionum,
 ff. nauæ, caup. stabul. vnde ori-
 ginem accepit. 331. A
 Titulus verus & legitimus quis
 dicatur. 338. F
 Titulus præsumptus quis dici-
 tur. 342. A
 Titulus in præscriptione trienna-
 li quando requiritur. 347.
 Titulus beneficij impræscripti-
 bilis est. 360. F
 Titulus coloratus triennalis si
 reducatur ad non titulum, an
 habeat locum regula de trien-
 nali. 373. F
 Titulus redactus ad non titulum
 ad præscriptionem, an sit uti-
 lis. 374. A
 Titulum præsumptum sufficere
 quo ad effectum regulæ de
 trienna. de quo titulo intelli-
 gatur. 385. D
 Titulus, licet non sit, an præsu-
 matur per lapsum decem an-
 norum. 387. D
 Titulus præsumptus ex sola pos-
 sessione triennali nascitur. 388.

- Tituli anterioris probatio con-
 tra triennalem in contrarium,
 an admittatur. 389. D
 Titulum verum non habens quo
 ad hoc, vt præsumpto adiuue-
 tur ad effectum regulæ de trien-
 nali quid requiritur. 390. C
 Titulus præsumptus resultans ex
 possessione decem annorum in
 quo differat à titulo colorato
 à regula de triennali requisi-
 to. ibidem. E
 Titulus, vt canonizetur quid re-
 quiratur. ibidem. F
 Titulus coloratus quo ad regu-
 lam de triennali quis habere
 dicitur. 391. B & 392. F & 393. F
 & 413. D & 415. F
 Titulum discoloratum in quibus
 casibus quis habere dicitur.
 392. A
 Titul. vt sit verè coloratus quid
 habere debeat. 415. F & 416. A
 Titul. coloratus requisitus in re-
 gula de triennali, nunquid præ-
 betur per confessionem acto-
 ris. 416. F
 Titulum dare à parte non de-
 pendet. 417. B
 Titulum coloratum, an habere
 dicatur possidens beneficium
 per triennium ex collatione
 capituli de cuius potestate nõ
 constat. ibidem. C
 Titulum coloratum nunquid det
 noua prouiso impetrata in cu-
 ria pro absente, qui à c. de cu-
 ius potestate non constabat
 prouisus fuerat. 417. E
 Titulum coloratum, nunquid ha-

- bere dicatur capiens benefici-
cium litigiosum vacans vigore
suae gratiae expectatiuae. 419. C
- Titulum coloratum, an habere
dicatur tertius non colligans
cui ordinarius beneficium va-
cans per obitum alterius ex col-
ligantibus contulit, & iste ter-
tius postea triennio pacifice
possedit. 420. B
- Titulum esse coloratum si negat-
ur per agentem contra trien-
nalem, quis probare teneat-
ur. 423. E
- Titulorum, & nominum diuer-
sitas, diuersitatem materiae ar-
guit. 472. F
- Titulorum multiplicatio, an sit
prohibita. 489. C
- Totum qui dicit nihil exclu-
dit. 192. F
- Transactio per quam a lite rece-
ditur, an rescindatur praetextu
enormis laesionis. 238. A
- Translatio pensionum, an com-
prehendat regula de infirm.
resig. 89. F
- Translatio possessionis si lite pen-
dente super titulo beneficii
fiat in alium, an dicatur atten-
tatum. 432. E
- Triennalis si ab initio malus sit
causa triennij bonus reputa-
tur. 329. B
- Triennium quam decenium, vel
aliud tempus quare magis in-
tuendis possessoribus praefigi-
tur. ibidem. C
- Triennium regulae, numquid cur-
rat contra minorem quatuor-
decim annorum, & utrum
non exceptione istius regu-
lae defendatur. Vacatio
Triennium de quo loquitur
regula numquid debeat esse
nuatum tempore vnus re-
sistat ad effectum allegan-
Lapi 89. Vacatio
Triennium regulae, an debeat
se continuum, an vero sit
interpollatum. Vacatio
Triennium longum tempus
citur. Vacatio
Triennium regulae, an liget
superiore, quo minus possit
pellere non habentem
nicam titulum. Vacatio
Tunc dictio, extremitatem
ficat. Vacatio
Turonensium moneta quae
primum in Ro. curia con-
fuit. Vacatio
Tutor propter negligentiam
mouetur. Vacatio
Vacatione vera concum-
cum ficta, quae attendit
beat. Vacatio
Vacatio per mortem resigna-
infra 20. dies, an dicatur
vacatio per obitum, an
sit ficta. 102. C. & Vacatio
Vacatio quando dicitur
cta. Vacatio
Vacatio ficta per obitum
comprehendatur per clau-
generales positas in sup-
tione resignationis mortis
fra 20. dies. Vacatio
Vacatio per resignationem
sit inducta, unde vero vacatio

- per obitum, & ad quem effe-
ctum. 108. C
- Vacationis duplex modus simul;
& eodem tempore concurrere
non potest. ibid. C. D
- Vacationis modum in collatione
beneficij exprimere, an sit ne-
cessarium. 191. C
- Vacatio in dubio quæ sit intelli-
genda. 202. D
- Vacatio ecclesiarum diuturna peri-
culosa est. 227. F
- Vacatio apud sedem dupliciter
consideratur. 409. F
- Vacatio omnis apud sedem po-
test dici vacatio in curia, sed
non e contra. ibidem
- Vacatio de nouo per mortem e-
lecti, an inducatur. 231. B
- Vacatio vera, an ita detur per p-
mutationem sicut per simpli-
cem resignationem. 470. D. E
- Vacatio, ut fingatur per obitum
quo ad effectum fictionis re-
gula de publ. resig. quæ requi-
rantur. 484. A. B
- Valentiæ Hispaniarum quare po-
tius ad ciuium complacētiam,
quàm ut ratio postulat iustitia
ministratur. 113. F
- Valor in beneficiis in quibus nõ
soluitur annata, non exprimi-
tur. 450. D
- Valorem verum in beneficiis ex-
primi debere, quare Rom. pon-
tifices voluerunt. 453. F
- Valoris expressio in quibus
beneficiorum fructibus non
fit. 457. C
- Valor in quo beneficio exprimi
debeat si clericus Francigena
impetrat gratiam duorum, quo-
rum alter sit in Francia, alter
verò in Alemania. 460. B
- Valor expressus in gratia iuxta
taxam cameræ, nunquid ex-
cuset à pœna regulæ de val.
exprim. 465. B
- Valoris expressio facta in lite-
ris secundum arrendamenta fa-
cta per eum qui mortuus est,
nunquid releuet impetran-
tem à pœna regulæ de val. exprim.
465. F. & 466. A
- Valor beneficiorum quomodo
probetur, practica ponitur in
regula de val. fin. 466. F
- Valor beneficiorum in reserua-
tionibus fructuum pro pen-
sione quomodo intelligi de-
beat. 458. E. F
- Variandi potentia, an aliquid de
iure diminuat, sitque confide-
rabilis. 30. E
- Variare in iudicio in præiudiciũ
tertij non licet. 306. B
- Verba in qualibet dispositione
in dubio, in specie capi de-
bent. 473. B
- Verba rationi, & æquitati deser-
uire debent. 36. D
- Verba generaliter plata de actu
valido intelligi debent. 64. B
- Verba illa, videlicet, quauis au-
toritate conferatur, &c. posi-
ta in reg. de infirm. resign. ad
quem effectũ sint addita. 66. C
- Verba in pœnalibus, & exorbi-
tantibus quo pacto capi de-
beant. 87. A

- Verba quando cessant ratione re- collit. quid importent. tione
gulę eius dispositio cessare de- & 175. A Verba in
bet. 87. C Verba illa, videlicet, dum ra ref
Verba de consensu posse etiam in dicto beneficio collit. lege
in renuntiationibus extra cu- intrusus non sit, quem f Verba q
riam verificari quomodo pro- gatum collitigantem con- eritas
cedat. 100. A.B. hendant. 117. gis sp
Verba simpliciter prolata casum Verba illa regulę de subrog. eritas
verum, & non fictum compre- lit. videlicet, iuris, vel ad sistor
hendunt. 107. E. nunquid possint verifica rum n
Verba illa, videlicet, quouis mo- iure ad rem, quod com- eritas
do vacet, quos actus compre- bat defuncto. bere
hendunt. ibid. C Verba in dubio de impetra- exatio
Verba regulę, quę est strictę in- loquentia quomodo de- icariu
terpretanda maximę in bene- intelligi. 125. vbi n
ficialibus quomodo debeant Verba illa, videlicet, iniuste- omni
intelligi. 124. C rę, & de facto molestari- 125.
Verba illa, de non iudicando iu- sententiis apponi solita- icarij
tra formam supplicationis: sed effectum ponantur. 125. dispo
literarum expeditarum, in Ro. Verba ista, videlicet, vel alia tra co
curia, quid importent. 137. E uis causa, maiora expres- vicecar
Verba indefinitę prolata, an ducunt. 137. E ria q
comprehendant omnem ea- stringuntur. 139. D esse.
Verba illa, videlicet, nisi sint Verba illa sacrę scripturę, v- mini
commissiones iustitiam con- cer, per tempus & tēpori- vicecā
tinentes: per placet, vel per S. triennio exponuntur. 140. plex
R. E. Vicecancellarium, quid fuit o
significent. 148. D bus ad quid ponuntur. 4. vicecar
Verba illa, & quod interim bene- Verba in dubio de iure ord- set c
ficium non censeatur litigio- rio non extraordinario nota
sum etiam ad effectum regulę liguntur. 417. Papa
de subr. quid operantur. 161. B Verba narratiua Papę in his bus.
Verba illa, videlicet, dummodo non dependent à facto ment
aute terminum ad articulan- prio maximę in præiudi- vicecan
dum per referendarios quare tertij non probant. 417. cuiul
cassari debeant. ibid. B Verba in supplicationibus poter
Verba illa, videlicet, infra men- muniter apposta, videlicet tia Pa
sem ante concessionem huius- obstāte reservatione in vicecar
modi posita in reg. de subrog. te iuris clausa de qua re- dinal

- tione intelligi debeant. 411. A
 Verba in dubio quando ad futu-
 ra referantur, quando verò sub
 lege cõprehendantur. 476. D
 Verba quid sint. 474. C
 Veritas per disputationem ma-
 gis splendescit. 8. C
 Veritas magis attenditur in con-
 sistorio principis quã iudicio-
 rum ritus seu solennitas. 88. E
 Veritas vbi locum, nec fictio ha-
 bere non potest. 371. C
 Veraxio incipit à citatiõe 449. C
 Vicarius perpetuus in ecclesia
 vbi non est, rector tangitur in
 omnibus officio vicerectoris.
 125. B
 Vicarij perpetui quare arctantur
 dispositioni capit. licet. &c. ex-
 tra eo. de elect. lib. 3. ibi. D
 Vicecancellarius & ipsa cancella-
 ria quando primum fuerunt in
 esse. 1. F
 Vicecancellarius olim quibus no-
 minibus appellabatur. 2. A
 Vicecancellarius qui olim erat sim-
 plex doctor, quando primum
 fuit creatus Cardinalis. 3. D
 Vicecancellarius antequam fuis-
 set creatus cardinalis vna cum
 notariis assisitebat in camera
 Papæ, ac cum illis de portioni-
 bus cottidianis palatij vnam
 mensam faciebat. ibid. E
 Vicecancellarij in mensa nullus,
 cuiuscunque dignitatis esset,
 poterat comedere sine licen-
 tia Papæ. ibid. F
 Vicecancellario etiam non car-
 dinali, notariis auditori con-
 tradictarum, & correctoribus
 in capella Papæ post presby-
 teros loc⁹ destinatus erat. 4. C
 Vicecancellarius postquam fuit
 creatus cardinalis non habuit
 communem mensam, nec lo-
 cum cum prædictis officiali-
 bus, sed omnes honorum gra-
 dus sibi solus assumpsit. ibid. B
 Vicecancellarij, camerarij, & ma-
 ioris pœnitentiarij cura & ad-
 ministratio quæ sit. 7. F
 Vicecancellarius quo pacto signat
 prouisiones gratiosas. 150. D
 Vicecancellarius, seu alijs infe-
 rior à Papa, an possit clausulas
 derogatorias obstatarum cõ-
 cedere. 151. A
 Vicecancellarius de iure, an pos-
 sit vt clausula non obitan. ibi-
 dem. A
 Vicecancellarius, an possit signa-
 re supplicationes consistoria-
 les de iustitia. 151. D
 Vicecancellarius, an super omni-
 bus causis possit signare com-
 misiones iustitiæ. 153. D
 Vicecancellarius antiquis tempo-
 ribus signaturam ordinariam
 iustitiæ habebat. 153. D
 Victus, quòd condemnetur victo-
 ri in expensis nisi habuerit iu-
 stam causam litigandi quomo-
 do procedat. 240. F
 Viginti dies in resignationibus
 infirmorum, à die præstiti con-
 sensus computari debent. 222.
 F 104. 105. A
 Vinculo vno sublato ex duobus
 aliud non tolli. 128. F & 129. A

Violentia in beneficiis odio-
 -rior est, quam in prophanis.
 352. E. *in rebus* 301. 302.
 Vita hominum ad quor annos
 protendi potest. 79. A
 Ultima tollere priora, quomodo
 procedat. 206. A
 Vncia auri & argenti valor.
 460. A. *in rebus* 301. 302.
 Vniones per papam ex certa scien-
 tia factae cum prauidicio or-
 dinarij, an comprehendantur
 sub regula de iure quaesit. non
 tol. 31. E
 Vnio ad vitam, an extinguat titu-
 lum. 344. C
 Voluntas ex actu nullo, ita de-
 claratur sicut ex valido. 493
 Voti appellatione de quo voto
 intelligamus. 357. D

Vfucapio contra quos fit in-
 ducta. *obitus* 301. 302.
 Vfucapio temporalis quid re-
 rat. *in rebus* 301. 302.
 Vt dictio, an proprie cau-
 -nalem denotet. 205. &
 Vulneratus si moritur post
 dies siue menses, an praes-
 tur mortuus ex eodem re-
 re.
 Vulnerans, vt puniatur mite-
 repretatio in dubio fac-
 est.

Xerxes, & Croesus Per-
 reges tot linguarum
 nera perdidicerunt,
 populos sub suis ditione-
 nebant, & idem de Mithri-
 Ponti rege.

F I N I S

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]